ΑΠΑΛΛΑΞΑΤΕ ΤΟΝ ΚΛΑΔΟΝ ΜΑΣ ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΕΦΙΑΛΤΑΣ

Διευθύνεται
ὑπὸ Συντακτικῆς Ἐπιτροπῆς

Γραφεῖα
ΡΟΥΖΒΕΛΤ (Ἀκαδημίας) 60
Τηλ. 613.859, 234.659

ΤΡΑΠΕΖΙΤΙΚΗ

ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΤΩΝ ΥΠΑΛΛΗΛΩΝ ΕΘΝΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ

Τετάρτη, 6 Φεβρουαρίου 1963

Ἐκδίδεται κατὰ μῆνα
Διανέμεται δωρεὰν

ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ 241 (336)

ΔΙΑ ΜΙΑΝ ΕΙΣΕΤΙ ΦΟΡΑΝ ΑΠΕΜΑΚΡΥΝΘΗ Ο ΚΙΝΔΥΝΟΣ ΚΑΤΑΡΓΗΣΕΩΣ ΤΗΣ ΑΥΤΟΤΕΛΟΥΣ ΜΑΣ ΑΣΦΑΛΙΣΕΩΣ

ΠΑΡΑΜΕΝΕΙ ΟΜΩΣ ΑΚΕΡΑΙΟΣ ΕΑΝ ΑΠΟΜΟΝΩΘΩΜΕΝ

Ἀποτέλεσμα τοῦ ἐντόνου ἀγῶνος. «Μεσολάβησις» - ἐπέμβασις τῶν Διοικητῶν τῶν Τραπεζῶν. Τὸ καταστρεπτικὸν διὰ τὰ συμφέροντά μας σχίσμα τὴν τελευταίαν στιγμήν. Ἡ δήλωσις τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐργασίας. Ζωτικὴ ἀνάγκη νὰ μὴν ἀπομονωθῆ ὁ κλάδος, νὰ μὴ διασπαρῆ ὁ ἀγὼν τῶν ἐργαζομένων, ἵνα ἀποφύγωμεν νέαν ἀποτελεσματικὴν ἐπίθεσιν.

Μὲ τὴν πρόοδον τῆς συζητήσεως τοῦ γνωστοῦ πλέον «ἐργατικοῦ» νομοσχεδίου εἰς τὴν Βουλήν, ἐνετείνετο καὶ ὁ ἀγὼν τῶν Τραπεζικῶν Ὑπαλλήλων ὡς καὶ ἑτέρων κλάδων. Ὁ κλάδος τῶν Τραπεζικῶν μετὰ τὴν καθολικὴν ἐπιτυχίαν τῆς 2ώρου ἀπεργίας τῆς 14.1.63 ἀποφυγὼν πλείστας προσπαθείας διασπάσεώς του κατῆλθε εἰς δευτέραν ἀπεργιακὴν ἐκδήλωσιν 24ώρου διαρκείας τὴν 30.1.63 ἔπεκτα θεῖσαν εἰς τὴν περιοχὴν Ἀθηνῶν - Πειραιῶς καὶ περιχώρων. Καὶ αὐτὴν τὴν φορὰν ἡ ἀπεργία εἰς τὴν ὁποίαν συμμετεῖχον καθολικῶς καὶ οἱ Ὑπάλληλοι Ἀσφαλιστικῶν Ἑταιριῶν, εἶχε πλήρη ἐπιτυχίαν. Ἅπασαι αἱ Τράπεζαι εἶχαν νεκρώσει. Ἡ Ὁμοσπονδία ἐπρογραμμάτισε νέαν ἀπεργιακὴν ἐκδήλωσιν 24ώρου διαρκείας, εἰς πανελλήνιον κλίμακα, διὰ τὴν 6ην ἢ 7ην Φεβρουαρίου. Προηγουμένως, οἱ Τραπεζικοὶ Ὑπάλληλοι Θεσσαλονίκης εἶχον συμμετάσχει τὴν 26ην Ἰανουαρίου εἰς τὴν 2ωρον Πανεργατικὴν ἀπεργίαν (8—10 π. μ.) τὴν ὀργανωθεῖσαν ὑπὸ τοῦ Ἐργατικοῦ Κέντρου Θεσσαλονίκης κατὰ τοῦ Νομοσχεδίου.

Τὴν δὲ 27ην τοῦ αὐτοῦ μηνὸς οἱ συνταξιοῦχοι τοῦ κλάδου μας, εἰς μεγαλειώδη συγκέντρωσίν των εἰς τὸ Θέατρον «Κεντρικὸν» πρὸς ἣν ὡμίλησεν ὁ Πρόεδρος τῆς Ὁμοσπονδίας μας συνάδ. κ. Ἰω. Ἀλευρᾶς ἀπεδοκίμασαν τὸ νομοσχέδιον καὶ ἐδήλωσαν ὅτι θὰ ἀγωνισθοῦν διὰ τῶν διαθεσίμων δυνάμεών των κατ' αὐτοῦ.

⁂

Ὑπὸ τὴν ἀπειλὴν νεκρώσεως τῆς οἰκονομικῆς ζωῆς τῆς χώρας, αἱ πάσης φύσεως ζυμώσεις διὰ τὴν νόθευσιν καὶ ἐκφυλισμὸν τοῦ ἀγῶνος μας ἐνετάθησαν. Οὕτω μετὰ τὰς προηγηθείσας καὶ πρὸ τῶν ἤδη πραγματοποιηθεισῶν ἀπεργιακῶν ἐκδηλώσεων, κινήσεις πρὸς ἐξαίρεσιν μόνον τῶν Ταμείων Ἑλλάδος - Ἐθνικῆς, αἵτινες κατέρρευσαν πρὸ τῆς ἀρνήσεως τοῦ ἡμετέρου Συλλόγου καὶ τῶν κατὰ τὴν παραμονὴν τῆς 24ώρου ἀπεργίας μεμονωμένων, μέσῳ τῶν Διοικήσεων τῶν Τραπεζῶν Ἀγροτικῆς καὶ Ἐθνικῆς, προτάσεων πρὸς τοὺς ἀντιστοίχους Συλλόγους, αἵτινες ὡσαύτως συνήντησαν τὴν τιμίαν κατηγορηματικὴν ἄρνησιν τῶν ἐκπροσώπων τῶν Ὑπαλλήλων, τὴν πρωΐαν τῆς Παρασκευῆς 1ης Φεβρουαρίου ἤρχισε νέα φάσις τοῦ δραματικοῦ χρονικοῦ.

Οἱ Διοικηταὶ τῶν Τραπεζῶν καλοῦν ἐπιμόνως τοὺς Προέδρους τῶν Συλλόγων ὅπως προσέλθουν εἰς σύσκεψιν μετ' αὐτῶν τὴν 6. 30΄ μ. μ. τῆς αὐτῆς ἡμέρας εἰς τὴν Τράπεζαν Ἑλλάδος ἵνα ἐν συνεχείᾳ μεταβῶσι εἰς τὸν Ὑπουργὸν Ἐργασίας πρὸς τακτοποίησιν τοῦ θέματος τῶν Ἀσφαλιστικῶν Ταμείων. Κατὰ τὰς ὑφισταμένας πληροφορίας ὑπῆρχε τοὐλάχιστον προσυνεννόησις μετὰ τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐργασίας.

Οἱ Πρόεδροι τῶν Συλλόγων, ὁ εἷς μετὰ τὸν ἄλλον ἀπήντων ἀρνητικῶς, καθ' ὅσον τὸ ὅλον θέμα ἐχειρίζετο τὸ Ἐκτελεστικὸν Συμβούλιον τῆς Ὁμοσπονδίας τὸ ὁποῖον καὶ ἐδήλωσε εἰς τοὺς Διοικητὰς τῶν Τραπεζῶν ὅτι εἶναι πρόθυμον νὰ συζητήσῃ διὰ τοῦ Προεδρείου του, ἤτοι τοῦ Προέδρου κ. Ἀλευρᾶ (Τραπ. Ἑλλάδος), τῶν ἀντιπροέδρων κ. κ. Μαντέλλου (Ἀγροτικῆς) καὶ Κοκκινάκη (Ἐμπορικῆς) τοῦ Γ. Γραμ. κ. Θεοδωροπούλου (Ἰον. — Λαϊκῆς) καὶ τῶν μὴ μετεχόντων τοῦ Ε. Σ. Προέδρων τῶν Συλλόγων κ. κ. Δασκαλάκη (Ἑλλάδος), Καραπάνου (Ἐθνικῆς) καὶ Γκιτάκου (τ. Ἀθηνῶν). Ἐξαίρεσιν ἀπετέλεσεν ὁ κ. Δασκαλάκης, ὅστις ἐδήλωσε ὅτι θὰ μετάσχῃ τῶν συζητήσεων ἀνεξαρτήτως τῶν ἀποφάσεων τοῦ Ε. Σ. τῆς Ὁμοσπονδίας. Ἡ πρόσκλησις τῶν Διοικητῶν, εἰς περίπτωσιν ἀνταποκρίσεως, ὁπωσδήποτε θὰ ἐπέφερε τὴν διάλυσιν τῆς Ὁμοσπονδίας καὶ τὴν κατάρρευσιν ὄχι μόνον τοῦ ὑπὸ κρίσιν θέματος ἀλλὰ καὶ ἁπάντων τῶν θεμάτων τοῦ κλάδου.

Ἡ θέσις ἁπάντων, πλὴν τοῦ κ. Δασκαλάκη, Προέδρων τῶν Συλλόγων καὶ Ε. Σ., στερρῶς ἐνιαία καὶ διὰ λόγους ἀρχῆς ἀλλὰ γενικωτέρας ὡς εἴπομεν συνδικαλιστικῆς τοποθετήσεως, κατέστη γνωστὴ τόσον πρὸς τοὺς Διοικητὰς τῶν Τραπεζῶν, ὅσον καὶ πρὸς τὸν Ὑπουργὸν Ἐργασίας.

Ὁ κ. Ὑπουργὸς Ἐργασίας μετὰ τὴν σύσκεψιν, ἣν ἔσχε μὲ τοὺς Διοικητὰς τῶν Τραπεζῶν οὓς ἠκολούθει ὁ κ. Δασκαλάκης, ἐκάλεσεν, ὡς ἀνεμένετο, τὴν Διοίκησιν τῆς Ὁμοσπονδίας μας. Σημειωτέον ὅτι οὗτος ἐδήλωσε, ὅτι ἄνευ τῆς μετὰ τῆς Ὁμοσπονδίας συμφωνίας του δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ ἰσχύσῃ οἱαδήποτε προγενεστέρα ἐπὶ τοῦ φλέγοντος θέματος συμφωνία.

Μετὰ τοῦ κ. Ὑπουργοῦ συνεζητήθησαν ἐπὶ δίωρον καὶ πλέον τὰ κυριώτερα σημεῖα τοῦ Νομοσχεδίου καὶ ἀνεπτύχθησαν αἱ ἀπόψεις τῆς Ὁμοσπονδίας. Ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 27 ἐδηλώθη ὑπὸ τοῦ κ. Ὑπουργοῦ ὅτι θὰ προστεθῇ παράγραφος ἐξαιροῦσα σειρὰν Ἀσφαλιστικῶν Ὀργανισμῶν ἐν οἷς καὶ οἱ πάσης φύσεως Ὀργανισμοὶ Κοινωνικῆς Ἀσφαλίσεως τῶν Τραπεζικῶν Ὑπαλλήλων. Ἡ σχετικὴ διάταξις ρητῶς θὰ ἀναφέρῃ ὅτι τοὺς ἐν λόγῳ Ὀργανισμοὺς θὰ διέπῃ τὸ πρὸ τῆς ἰσχύος τοῦ νομοσχεδίου διέπον αὐτοὺς καθεστώς. Διὰ τὴν τελικὴν φραστικὴν διατύπωσιν θὰ ἠκολούθει νέα συνεργασία ἐκπροσώπων τῆς Ὁμοσπονδίας καὶ Ὑπουργοῦ. Περαιτέρω ὁ κ. Ὑπουργὸς ἐδήλωσεν ὅτι καὶ αἱ λοιπαὶ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 27 καὶ ἰδίως ἡ τῆς ὑποδείξεως τῶν ἐκπροσώπων τῶν ἠσφαλισμένων εἰς τὰς Διοικήσεις τῶν Ταμείων θὰ ὑποστοῦν οὐσιαστικὰς μεταβολάς. Μακρὰ συζήτησις ἐγένετο διὰ τὴν ἐξαίρεσιν καὶ τῶν Ταμείων τῶν Ὑπαλλήλων τῶν Ἀσφαλιστικῶν Ἑταιριῶν. Ὁ κ. Ὑπουργὸς προέβαλε δυσκολίας ἀλλὰ τελικῶς ἐδέχθη νὰ ἐξευρεθῇ τρόπος ρυθμίσεως τοῦ θέματος.

Κοινὴ διαπίστωσις πάντως ἦτο ὅτι ἐν ᾗ περιπτώσει ὑφίστατο ἐκείνην τὴν στιγμὴν σύμφωνία ὁλοκλήρου τῆς Τραπεζοϋπαλληλικῆς παρατάξεως πολλὰ ζητήματα τοῦ κλάδου σχετικὰ καὶ μὴ μὲ τὸ νομοσχέδιον ἦτο δυνατὸν νὰ ρυθμισθῶσι, ὡς καὶ νὰ ἀπεσύρετο πλήρως τὸ ἄρθρον 27.

Τὸ σχίσμα ὅμως Δασκαλάκη μὲ τὰς δυσμενεῖς ἐπιπτώσεις του ἐπὶ τοῦ ἀγωνιστικοῦ δυναμικοῦ τοῦ Σώματος τῶν συναδέλφων τῆς Τραπέζης Ἑλλάδος καὶ ἐνδεχομένως καὶ ἄλλων Τραπεζῶν ἀπετέλεσεν ἄκρως ἀνασχετικὸν παράγοντα ὁλοκληρώσεως τῆς προσπαθείας εἰς ἣν ἐπὶ μῆνας ὁ Τραπεζοϋπαλληλικὸς κλάδος καὶ ἕτεροι κλάδοι ἐργαζομένων εἶχον ἀποδυθῆ.

⁂

Οὕτω σήμερον, ναὶ μὲν ὁ κίνδυνος κατὰ τῶν Ἀσφαλιστικῶν Ὀργανισμῶν τῶν Τραπεζικῶν Ὑπαλλήλων ἔχει ἀποτραπῆ, ἀλλὰ δὲν ἔχομεν διαφύγει αὐτόν. Ὑπάρχουν πολλὰ ἐρωτηματικὰ καὶ πολλὰ ἐάν. Ἀποφύγαμεν τὸν κίνδυνον; Μήπως αὐτὸς ἔχει ἀπομακρυνθῆ μόνον; Θὰ ἐπανέλθῃ καὶ πότε; Μὲ ποιὲς δυνάμεις θὰ τὸν ἀπομακρύνουμε; Ποιὸς φταίει ἐὰν δὲν ἔχουμε τὶς δυνάμεις αὐτές; Εἰς τὰ ἐρωτήματα αὐτὰ αἱ ἀπαντήσεις εἶναι εἴτε εὐθεῖες, εἴτε ὑπὸ αἵρεσιν,

Ἔτσι ἔχομεν τὰς ἀπαντήσεις: Δὲν ἀπεφύγαμεν τὸν κίνδυνον. Ὁ σκοπὸς τοῦ νομοσχεδίου ἦτοι, ἡ σταθεροποίησις τῆς εἰσόδου μας εἰς τὴν Εὐρωπαϊκὴν Κοινὴν Ἀγορὰν (μείωσις κόστους εἰς βάρος τῶν ἐργαζομένων συνεπῶς μείωσις ἀσφαλιστικῶν εἰσφορῶν - δέσμευσις καὶ ὑπαγωγὴ εἰς Κρατικὸν προϋπολογισμὸν τῶν κεφαλαίων, καὶ παντὸς πόρου τῶν ἀσφαλιστικῶν Ὀργανισμῶν εἰς ἀντίβαρον τῆς βαθμιαίας κατὰ τὰ προσεχῆ ἔτη καταργήσεως τῶν δασμῶν), δὲν ἐγκατελείφθη. Συνεπῶς ὁ κίνδυνος θὰ ἐπανέλθῃ. Πότε; Ὅταν θὰ εἴμεθα εὐάλωτοι. Περισσότερον εὐάλωτοι, ὅταν θὰ εἴμεθα ἀπομεμονωμένοι. Ἤδη τὸ πρῶτον βῆμα τῆς ἀπομονώσεώς μας ἐγένετο. Τὸ σχίσμα Δασκαλάκη καὶ τῶν ἐνδοτικῶν τὸ ἐπέφερε. Μὲ ποιὲς δυνάμεις θὰ πρέπει νὰ ἀποκρούσωμεν τὸν κίνδυνον; Φυσικὰ μὲ ὅσες ἔχομεν τώρα. Καὶ τῶν Τραπεζικῶν καὶ τῶν λοιπῶν Ὀργανώσεων τῶν προασπιζουσῶν αὐτοτελῆ Ταμεῖα. Ἀλλὰ ἐὰν τὰ τελευταῖα δὲν ἔχουν τὴν τύχην τῶν Τραπεζικῶν; Ἀσφαλῶς ἡ ἀπομόνωσίς μας θὰ ὁλοκληρωθῇ καὶ ὁ θάνατος τῆς ἀσφαλίσεώς μας θὰ ἔλθῃ γρηγορώτερα. Δὲν πρέπει συνεπῶς νὰ ἀφήσωμεν τὰς λοιπὰς Ὀργανώσεις. Μὲ κάθε τρόπον θὰ πρέπει νὰ τὰς βοηθήσωμεν. Βοηθοῦμε ἔτσι τὸν ἑαυτόν μας. Ἂς διαποτισθῇ ὁ κάθε συνάδελφος μὲ τὸ πνεῦμα τῆς ἐπαγγελματικῆς ἀλληλεγγύης ἀνεξαρτήτως κλάδου ἐργαζομένων εἰς ὃν ἀνήκει. Καὶ πρὸ παντὸς νὰ ἐκκαθαρισθῇ ὁ κλάδος ἀπὸ τοὺς σχισματικούς, ἐνδοτικοὺς καὶ συνθηκολόγους, καὶ μάλιστα τὸ ταχύτερον.

(Ἴδε σχετ. ἀνακοινώσεις Ο.Τ. Ο.Ε. 8ην σελ.).

ΧΡΟΝΟΓΡΑΦΗΜΑ

Κακὴ ἰδιότης

Μιὰ περίεργη ἰδιότητα ποὺ χαρακτηρίζει ἐμᾶς τοὺς Νεοέλληνας εἶναι ἡ στωϊκὴ ἀδιαφορία ποὺ δείχνουμε πάνω σὲ σοβαρὰ ζητήματα ποὺ ἀφοροῦν πολλὲς φορὲς ὁλόκληρη τὴ ζωή μας. Ἔχει πολλὲς τὶς ἀφορμές της αὐτὴ ἡ ἀδιαφορία, ἡ κυριώτερη ἀπ' τὶς ὁποῖες εἶναι ὁ ἀρχοντοχωριατισμός. Σὲ θέματα μὲ γενικὲς συνέπειες, πολλοὶ θέλουν νὰ δείξουν πόσο διαφέρουν ἀπὸ τοὺς ἄλλους εἴτε λόγῳ θέσεως εἴτε λόγω... καταγωγῆς. Ἄλλοτε πάλι ἡ ἀδιαφορία ὀφείλεται καὶ σὲ τεμπελιά. Δὲν πᾶμε μακρυά. Παίρνομε ἀφορμὴ ἀπὸ δύο πρόσφατα γεγονότα μέσα στὴ συναδελφικὴ οἰκογένεια.

Τὸ πρῶτο εἶναι ἡ ἐτησία Συνέλευσις τοῦ Συλλόγου μας. Κυκλοφόρησαν ἀνακοινώσεις, πέρασαν ἀπ' τὰ γραφεῖα τῶν συναδέλφων ὁ Πρόεδρος, ὁ Γεν. Γραμματεύς, οἱ Σύμβουλοι καὶ ὑπεθύμισαν τὴν ἀναγκαιότητα παρουσίας ὅλων, λόγῳ τῆς σοβαρότητος τῶν στιγμῶν ποὺ διερχόμεθα. Δὲν βαρυέστε... Θέλετε, ἐννοεῖται, ἐγὼ ὁ Τμηματάρχης Α΄ νὰ ρίξω τὴ θέση μου καὶ νὰ κάτσω δίπλα στοὺς μικροὺς ὑπαλλήλους; Ἔ, ἀφῆστε με γιατὶ δὲν ὑποφέρεσθε... Ἔτσι μίλησε ὁ ἕνας. Ὁ ἄλλος συνάδελφος εἶπε: Τώρα μ' αὐτὸ τὸ κρῦο πᾶτε καὶ κάνετε συνέλευση; Δὲν μπορεῖτε νὰ τὴν... ἀναβάλετε; Καὶ ἕτερος τῶν συναδέλφων εἶπε: Ἐγὼ εἶμαι... νιόπαντρος, θέλετε ν' ἀφήσω τὴ γυναίκα μου... μόνη στὸ σπίτι;... Κι' ἔτσι ἡ συνέλευση παρουσίασε στὴν ἀρχὴν μιὰ... περίφημη εἰκόνα... ποὺ θὰ τὴν ζήλευε κι' αὐτὸς ὁ Πικασσό!... Κι' αὐτὰ παρὰ τὴν κρισιμότητα τῶν στιγμῶν ποὺ δημιούργησε γιὰ μᾶς τὸ περιλάλητο Νομοσχέδιο τοῦ κ. Ὑπουργοῦ Ἐργασίας. Θὰ ἔπρεπε ὅμως νὰ σκεφθοῦν: Ὁ Τμηματάρχης Α΄., ὁ ἐκ κρυοφοβίας πάσχων καὶ ὁ νιόπαντρος ὅτι ὅταν — ὃ μὴ γένοιτο — ἐπιψηφισθῇ ἡ Ἀπειλὴ ποὺ μᾶς κρατεῖ ἐν ἀναστατώσει, τότε θὰ βρεθοῦν στὴν κατάσταση ποὺ βρεθήκαμε ὅλοι μας στήν... κατοχή. Θὰ θυμοῦνται, τότε, οἱ νῦν Τμηματάρχαι τοὺς παλαιοὺς προκατόχους των ποὺ προσήρχοντο στὴν Τράπεζα μὲ τὰ τενεκεδάκια γιὰ τὸ συσσίτιο, παρασκευασμένο ἢ ἀπαρασκεύαστο... Ἰσοπέδωσις πλήρης τῶν ἀνωτέρω μὲ τοὺς κατωτέρους!... Οὔτε καὶ κρυώναμε τότε — ἂν ἦταν νὰ τρέξουμε νὰ βροῦμε λαχανίδες... οὔτε καὶ σκεπτόμαστε ἂν ἡ γυναίκα μας ἔμενε στὸ σπίτι μόνη... Ἡ μεγάλη ἀνάγκη τῆς ἐπισπείσεώς μᾶς κρατοῦμε σὲ συναγερμό.... Τὸ ἄλλο τώρα παράλληλο γεγονὸς ποὺ μᾶς ἔκαμε νὰ θυμηθοῦμε τὴν ἀδιαφορία τῶν Νεοελλήνων εἶναι ἡ ἀκατανόητος ἀπροθυμία καὶ διστα

ΕΠΡΑΓΜΑΤΟΠΟΙΗΘΗ ΤΗΝ 25ΗΝ ΙΑΝ. Η ΓΕΝ. ΣΥΝΕΛΕΥΣΙΣ ΤΩΝ ΜΕΛΩΝ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ

ΤΗΝ 17ην ΚΑΙ 18ην ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ ΑΙ ΑΡΧΑΙΡΕΣΙΑΙ

ΠΛΗΡΗ ΤΑ ΠΡΑΚΤΙΚΑ ΤΗΣ ΣΥΝΕΛΕΥΣΕΩΣ

Θέματα ἡμερησίας διατάξεως

1) Ἔκθεσις πεπραγμένων τοῦ ἔτους 1962.

2) Ἔγκρισις ἀπολογισμοῦ 1962 καὶ προϋπολογισμὸς 1963.

3) Ἔκθεσις ἐλεγκτῶν καὶ ἀπαλλαγὴ Διοικητικοῦ Συμβουλίου.

4) Ἐκλογὴ 5μελοῦς Ἐφορευτικῆς Ἐπιτροπῆς, διὰ τὴν διεξαγωγὴν τῶν ἀρχαιρεσιῶν.

κ. Πρόεδρος (ΚΩΝΣΤ. ΔΗΜΟΛΙΤΣΑΣ): Κύριοι Συνάδελφοι, Ἐκ τῶν μέχρι τῆς στιγμῆς ὑπαρχουσῶν ὑπογραφῶν διαπιστοῦται ἀπαρτία καὶ ὡς ἐκ τούτου ἀρχίζει ἡ συνεδρίασις τῆς γενικῆς συνελεύσεως τοῦ Συλλόγου μας. Πρὶν εἰσέλθω εἰς τὴν ἡμερησίαν διάταξιν τῶν ὑπὸ συζήτησιν θεμάτων, ἐπιθυμῶ νὰ ὑποβάλω παράκλησιν πρὸς ὑμᾶς ὅπως καθ' ὅλην τὴ διάρκειαν τῆς ἀρχομένης ἐντὸς ὀλίγου συνελεύσεως, τηρήσητε παραδειγματικὴν τάξιν καὶ εὐπρέπειαν κατὰ τὰς διεξαχθησομένας συζητήσεις, ὡς ἁρμόζει εἰς μέλη τοῦ Συλλόγου τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος.

Ἀποτεινόμενος κυρίως εἰς ὅσους πρόκειται νὰ λάβουν ἀπόψε τὸν λόγον διὰ νὰ ἐξάρουν ἢ νὰ ἐπικρίνουν τὰ πεπραγμένα τοῦ ἀπερχομένου Διοικητικοῦ Συμβουλίου, παρακαλῶ ὅπως γίνῃ μὲν τοῦτο μὲ αὐστηρότητα, ἡ ὁποία εἶναι ὄχι μόνον δικαίωμα ἀναφαίρετον ἀλλὰ καὶ ὑποχρέωσις, χωρὶς ὅμως ὀξύτητα καὶ πρὸ πάντων νὰ ἀποφύγουν οἱ ὁμιληταὶ τὴν ἀνάπτυξιν θεμάτων ἔξω τῆς ἡμερησίας διατάξεως ὡς καὶ προσωπικὰ τοιαῦτα.

Τέλος, σᾶς καλῶ ὅπως συμβάλητε ὅλοι ἀνεξαιρέτως ὥστε νὰ κρατηθῇ ἡ συνέλευσις εἰς τὸ ὕψος τῶν παραδόσεων καὶ τῆς ἱστορίας τοῦ Συλλόγου μας.

Βέβαιος ὢν ὅτι δὲν θὰ εὑρεθῶ εἰς τὴν δύσκολον θέσιν νὰ προβῶ εἰς συστάσεις καὶ παρατηρήσεις ἢ καὶ ἀκόμη εἰς ἐνεργείας πρὸς περιφρούρησιν τῆς τάξεως καὶ τῆς ἠρεμίας καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τῆς Συνελεύσεως, σᾶς εὐχαριστῶ θερμῶς ἐκ τῶν προτέρων. (Χειροκροτήματα).

Ἐν συνεχείᾳ ὁ κ. Πρόεδρος ἀναγιγνώσκει τὰ θέματα τῆς ἡμερησίας διατάξεως καὶ ὁρίζει γραμματεῖς τῆς Συνελεύσεως τοὺς κ.κ. Εὐλογημένον καὶ Κουτσουκάλην, οὓς παρακαλεῖ νὰ λάβουν τὰς θέσεις των, οἱ ὁποῖοι καὶ τὰς καταλαμβάνουν.

Ἀκολουθεῖ ἐκλογὴ τῆς Ἐφορευτικῆς Ἐπιτροπῆς. Ἐκλέγονται οἱ κάτωθι:

Τακτικὰ μέλη, οἱ: Β. Στεργίου, Κωνστ. Καραγεώργος, Ἐμμ. Κιουπάκης, Στ. Μυτιληναῖος καὶ Γεώργιος Πέππας.

Ἀναπληρωματικὰ μέλη, οἱ κ.κ. Ἰωαννίδης Σωκράτης καὶ Παππᾶς Νικόλαος.

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Συλλόγου κ. Καραπάνος ἔχει τὸν λόγον.

Ἡ εἰσήγησις τοῦ προέδρου κ. Γ. Καραπάνου

κ. ΓΕΩΡΓ. ΚΑΡΑΠΑΝΟΣ: Ἀγαπητοὶ συνάδελφοι, πρὶν εἰσέλθω εἰς τὸ θέμα τὸ ὁποῖον τούτη τὴν στιγμὴ ἀπασχολεῖ τὸ σύνολον τῆς ἐργατικῆς τάξεως, κρίνω ἐπιβεβλημένον νὰ μεταφέρω εἰς τὴν Συνέλευσιν τὸ γεγονὸς καθ' ὅ, ἀφ' ἧς ἡ συνδικαλιστικὴ ἡγεσία τῆς χώρας, ἥτις ἐκφράζεται ὑπὸ τῆς ΓΣΕΕ, συνεβλήθη μετὰ τοῦ κ. Ὑπουργοῦ τῆς Ἐργασίας, τὸ ἠμιθανὲς συνδικαλιστικὸν κίνημα τῆς χώρας θάπτεται ὁριστικῶς ὡς πρὸς τὴν ἡγεσίαν του.

Καὶ κατὰ συνέπειαν ἡ τύχη τῶν δικαίων τῆς ἐργατικῆς τάξεως, εὑρίσκεται πλέον εἰς χεῖρας τῶν πρωτοβαθμίων καὶ τῶν δευτεροβαθμίων ὀργανώσεων, δηλαδὴ τῶν Συλλόγων καὶ τῶν Ὁμοσπονδιῶν.

»Ἡ Γ.Σ.Ε.Ε. ἐπ' ἀνταλλάγματι τῆς ἐπιβληθείσης ἀπαραδέκτου εἰσφορᾶς εἰς βάρος τῶν ἐργαζομένων, υἱοθετήσασα τὸ ἐν τῇ Βουλῇ συζητούμενον τὴν στιγμὴν ταύτην ἀντεργατικὸν σχέδιον, ἀπεμπόλησε τὰ δίκαια τῆς ἐργατικῆς τάξεως, υἱοθέτησε ὅπως ὁλόκληρον τὸ βάρος τῶν θυσιῶν αἱ ὁποῖαι πηγάζουν ἐκ τῆς εἰσοδοχῆς μας εἰς τὴν Κοινὴν Ἀγοράν, ἐπιρριφθῇ εἰς τοὺς ὤμους τῶν ἀδυνάτων, εἰς τοὺς ὤμους τῶν ἐργαζομένων.

Ὁλόκληρος ἡ ἐργατικὴ τάξις καὶ εἰδικώτερον ἡμεῖς, ἀπὸ τῆς ἀπελευθερώσεως τῆς χώρας καὶ μέχρι σήμερον, ὑπεβλήθημεν εἰς ἀνυπολογίστους θυσίας, ἵνα στηριχθῇ τὸ σημερινὸν οἰκονομικὸν καθεστώς.

Διακηρύσσομεν μετ' ἀγανακτήσεως ὅτι εἶναι πλέον καιρὸς νὰ ἀντιληφθῶσιν οἱ πάντες ὅτι ἀρνούμεθα νὰ ὑποστῶμεν οἱασδήποτε μορφῆς περαιτέρω οἰκονομικὴν θυσίαν, διὰ νὰ στηριχθῇ τὸ οἰκονομικὸν οἰκοδόμημα τῆς χώρας, καὶ νὰ ἀπαλλαγῇ ἀπ' αὐτὰς τὸ ἐπιχειρηματικὸν κεφάλαιον.

»Ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι ἐδημιούργησαν τεραστίας περιουσίας, ἐπωφεληθέντες τῶν πολεμικῶν καὶ μεταπολεμικῶν περιστάσεων, οἱ ὁποῖοι οὐδὲν ἠθικὸν ὅριον γνωρίζουν, ἔχουν πλέον σειρὰν καὶ ὑποχρέωσιν νὰ προβοῦν εἰς παραχωρήσεις. Ἄλλως, γίνονται ἐκούσιοι

(Συνέχεια εἰς τὴν 2αν σελίδα)

ΨΗΦΙΣΜΑ

ΠΡΟΕΔΡΟΝ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ, ΑΡΧΗΓΟΥΣ ΚΟΜΜΑΤΩΝ, ΑΘΗΝΑΪΚΟΝ ΤΥΠΟΝ

Ἡ Ἐτησία Τακτικὴ Γενικὴ Συνέλευσις Ἐθνοτραπέζης 25ης Ἰανουαρίου 1963 διαμαρτύρεται ἐντόνως κατὰ εἰσαχθέντος καὶ συζητουμένου Βουλῆς Ἐργατικοῦ Νομοσχεδίου εἰσάγοντος ἐπαχθεστέρους ἰσχυόντων ὅρους περὶ σχέσιν ἐργασίας καὶ καταλύοντος αὐτοτελῆ ἀσφάλισιν Ὑπαλλήλων ΣΤΟΠ. Διατάξεις ἄρθρου 27 εἰσάγουσαι κυριαρχικὸν δικαίωμα Ὑπουργοῦ Ἐργασίας τροποποιῆ κατὰ βούλησιν Καταστατικὰ Ταμείων καὶ ἀποξενοῦσαι ἠσφαλισμένους καὶ συνταξιούχους ἀπὸ διοίκησιν αὐτῶν καταλύει κατωχυρωμένην νομοθετικῶς καὶ εἰς ἐκτέλεσιν διεθνῶν συμβάσεων αὐτοτέλειαν Ἀσφαλιστικῶν Ὀργανισμῶν. ΣΤΟΠ. Χιλιάδες ἐν ἐνεργείᾳ καὶ ἀπόμαχοι Ὑπάλληλοι Ἐθνοτραπέζης καὶ οἰκογένειαί των ἀπὸ δεκαετίας ἀντιμετωπίζοντες συνεχῆ περὶ ἀσφάλισίν των πλήγματα πολιτείας ζητοῦν τερματισμὸν πληγμάτων δι' ἀπαλειφῆς σφαγιαστικῶν διατάξεων νομοσχεδίου ΣΤΟΠ. Δηλοῦν ἀμετάκλητον ἀπόφασίν των ἀγωνισθῶσι παντὶ μέσῳ πρὸς διατήρησιν ἱερῶν των δικαιωμάτων κεκτημένων διὰ μόχθων σειρᾶς δεκαετηρίδων.

Ἐντολῇ Συνελεύσεως

ΠΡΟΕΔΡΟΣ
Κ. ΔΗΜΟΛΙΤΣΑΣ

ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΣ
ΚΟΥΤΣΟΚΑΛΗΣ
ΕΥΛΟΓΗΜΕΝΟΣ

ΤΑ ΠΛΗΡΗ ΠΡΑΚΤΙΚΑ ΤΗΣ ΓΕΝ. ΣΥΝΕΛΕΥΣΕΩΣ

(Συνέχεια ἐκ τῆς 1ης σελίδος)

ὑπονομευταὶ τοῦ καθεστῶτος αὐτοῦ.

Ὑπὸ τὰς συνθήκας αὐτάς, ὁ κ. Ὑπουργὸς τῆς Ἐργασίας, κατέθεσεν εἰς τὴν Βουλὴν τὸ ὑπὸ συζήτησιν νομοσχέδιον, διὰ τοῦ ὁποίου πέραν τῶν οὐσιαστικῶν διατάξεων, δι' ὧν ἐπέρχεται ἡ καθήλωσις τῶν μισθῶν καὶ ἡμερομισθίων, διότι τροποποιεῖται ἐπὶ τὸ δυσμενέστερον ἡ ἰσχύουσα σήμερον διαδικασία τοῦ νόμου 3239, θεσπίζονται αἱ διατάξεις δι' ὧν ἐπέρχεται πλήρης ἐξουθένωσις τῶν ἐργαζομένων καὶ ἀποξένωσις ἐκ τῶν ἀσφαλιστικῶν των ὀργανισμῶν. Διότι προβλέπεται, ὅπως οἱ εἰς τὰ Διοικητικὰ Συμβούλια ἐκπρόσωποι τῶν ἠσφαλισμένων προτείνωνται ὑπὸ τῆς ΓΣΕΕ καὶ ἀνεξαρτήτως ἐὰν οὗτοι συνδέονται μὲ τὸν ἀσφαλιστικὸν ὀργανισμόν.

Ἐπὶ πλέον, δι' ἑτέρας διατάξεως, παρέχεται τὸ δικαίωμα εἰς τὸν κ. Ὑπουργὸν τῆς Ἐργασίας, ἵνα διὰ Βασιλικῶν Διαταγμάτων τροποποιῇ κατὰ βούλησιν τοὺς ἑκάστοτε ἰσχύοντας Κανονισμοὺς τῶν Ταμείων.

Κύριοι συνάδελφοι, νομίζω ὅτι δὲν χρειάζεται ἄλλη ἀνάλυσις διὰ νὰ ἀντιληφθῆτε ὅτι ἡ Δαμόκλειος σπάθη ἐπικρέμαται τῆς κεφαλῆς μας. Ἐπέρχεται πλήρης δήμευσις τῆς ἀσφαλιστικῆς μας περιουσίας, τὴν ὁποίαν μὲ θυσίας πολλῶν δεκαετηρίδων ἐδημιουργήσαμεν διὰ νὰ ἐξασφαλίσωμεν μίαν ἀνθρωπίνην ζωὴν κατὰ τὰ γηρατειά μας.

Πρὸ αὐτῆς τῆς καταστάσεως, ἡ Ὁμοσπονδία Τραπεζοϋπαλλήλων, ἐκινήθη δραστηρίως πρὸς ὅλας τὰς κατευθύνσεις καὶ κατέβαλε ἀπεγνωσμένας προσπαθείας, ἵνα πείσῃ τοὺς ἁρμοδίους κυβερνητικοὺς παράγοντας ὅτι, αἱ διατάξεις τοῦ νομοσχεδίου, ὡς εἶχον, ἔθετον δυναμίτιδα εἰς τὰ θεμέλια τῶν Ἀσφαλιστικῶν μας Ὀργανισμῶν, καὶ συνεπῶς ἐπεβάλλετο ἡ ἀποδοχὴ ὑποδειχθεισῶν τροποποιήσεων τοῦθ' ὅπερ δὲν ἐγένετο τελικῶς ἀποδεκτόν.

Εἶναι εἰς ἡμᾶς γνωστὸν ὅτι ἠκολούθησε δίωρος στάσις ἅμα τῇ ἐνάρξει τῆς κατ' ἀρχὴν συζητήσεως τοῦ νομοσχεδίου ἐν τῇ Βουλῇ. Ἡ κίνησις αὐτὴ καὶ ἐν συνεχείᾳ αἱ ἐκδηλώσεις καὶ ἑτέρων Ὀργανώσεων, ὑπεχρέωσαν τὸν Γενικὸν Γραμματέα τῆς ΓΣΕΕ νὰ καλέσῃ τὸ Ἐκτελεστικὸν Συμβούλιον τῆς Ὁμοσπονδίας, καὶ συζήτησῃ ἐπὶ τῶν ἀπόψεών μας.

Δυστυχῶς, δὲν ἐξευρέθη οὐδεμία λύσις, διότι ὁ κ. Γενικὸς εἶπεν ὅτι τὸ Νομοσχέδιον ἀποτελεῖ ἕνα ἅλμα εἰς τὸ κενόν, ἅλμα διὰ τὴν ἐξυγίανσιν τοῦ ΙΚΑ καὶ τῶν ἀσφαλιστικῶν Ὀργανισμῶν. Ἐδήλωσεν ἀδυναμίαν ἀποδοχῆς τῶν προτάσεων, αἱ ὁποῖαι θὰ διεσφάλιζον τὴν ζωὴν τῶν ἀσφαλιστικῶν μας ταμείων διότι διὰ τῶν προτάσεών μας ἐθίγετο ριζικῶς τὸ ὑπὸ κρίσιν Νομοσχέδιον.

Ἐπιβάλλεται, ὅθεν, κύριοι, ἡ συνέχισις τοῦ ἀγῶνος μας, ὅστις καὶ θὰ πραγματοποιηθῇ μέχρις ἐπικρατήσεως τῶν ὑγιῶν ἀπόψεών μας.

Συνεπῶς, τὴν στιγμὴν αὐτήν, ὅτε πραγματοποιεῖται ἡ Ἐτησία Τακτικὴ Γενικὴ Συνέλευσίς μας, ἡ ἐκπροσώπησις προτείνει ὅπως ἀπευθυνθῇ πρὸς τὴν Κυβέρνησιν, τοὺς ἀρχηγοὺς τῶν κομμάτων καὶ τὸν Ἀθηναϊκὸν Τύπον τὸ ἀκόλουθον ψήφισμα:

Ἀναγινώσκεται καὶ ἐγκρίνεται ἐν μέσῳ ἐπευφημιῶν τὸ ψήφισμα, τὸ κείμενον τοῦ ὁποίου ἀναγράφεται ἐμφανέστερον εἰς ἑτέραν στήλην.

κ. Γ. ΚΑΡΑΠΑΝΟΣ: Ἀγαπητοὶ συνάδελφοι, ἡ ἐκπροσώπησίς σας, εὑρισκομένη ἐν ἀμύνῃ εἶναι ἀποφασισμένη νὰ διεξαγάγῃ ἔντονον καὶ τραχὺν ἀγῶνα μέχρις ἐπικρατήσεως τοῦ δικαίου. Καλεῖ ἅπαντας ἀνεξαιρέτως νὰ σταθοῦν εἰς τὸ πλευρόν της καὶ νὰ πειθαρχοῦν ἀπολύτως εἰς τὰς ὁδηγίας της. Ἔτσι, νὰ εἶστε βέβαιοι ὅτι, τελικῶς θὰ νικήσωμεν.

(Χειροκροτήματα).

κτικότητα ποὺ ἔδειξαν ὡρισμένες Ὀργανώσεις συναδέλφων ἐπὶ τοῦ θέματος τοῦ ἀγῶνος κατὰ τοῦ κατηραμένου Νομοσχεδίου.

Συμβιβάζεται ποτὲ διστακτικότης, σὲ θέματα τέτοια ποὺ ἀφοροῦν τὸ μέλλον τῶν συναδέλφων μας, μὲ τὶς συνδικαλιστικές μας εὐθύνες;

Ἀλλ' εἶναι καιρὸς νὰ λογικευθοῦμε καὶ νὰ παύσωμεν νὰ παίζωμε μὲ τὴν κρισιμότητα τῶν στιγμῶν αὐτῶν. Οὔτε διστακτικότης χωρεῖ, οὔτε ἐγωϊσμός, οὔτε ἀστεῖες δικαιολογίες ποὺ προβάλλουμε. Γιατὶ — σκεφθῆτε το καλά, ἀλλοίμονον, ἂν ὁ ἀλέκτωρ φωνήσῃ... τότε, θέλουμε — δὲν θέλουμε θὰ βγοῦμε ἔξω καὶ θὰ κλαύσωμεν πικρῶς... Μὲ τὴν διαφορὰ ὅτι τότε θὰ εἶναι πολὺ ἀργὰ πλέον...

Ν. Φρ—ς

ΚΡΙΤΙΚΗ ΕΠΙ ΤΗΣ ΛΟΓΟΔΟΣΙΑΣ

Συζήτησις ἐπὶ τῆς λογοδοσίας

Γ. ΚΑΡΑΠΑΝΟΣ: Κύριοι συνάδελφοι, τελευταίως, ἐκυκλοφόρησε τὸ φύλλον τῆς «Τραπεζιτικῆς», ὅπου ἐδημοσιεύθη ὁ ἀπολογισμὸς τῶν πεπραγμένων τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου, τὸ ὁποῖον σήμερον ἀπέρχεται τυπικῶς, διὰ νὰ διεξαχθοῦν αἱ ἀρχαιρεσίαι καὶ νὰ ἐκλεγῇ τὸ Νέον Διοικητικὸν Συμβούλιον.

Φρονῶ, ὅτι, κατόπιν τῆς δημοσιεύσεως αὐτῆς, παρέλκει ἡ ἀνάγνωσις καὶ πάλιν τῶν πεπραγμένων, διότι τοῦτο θὰ ἐσήμαινε σοβαρὰν ἀπώλειαν χρόνου, ὅστις πιστεύω ὅτι θὰ ἦτο περισσότερον ὠφέλιμον νὰ διατεθῇ διὰ τὴν ἄσκησιν κριτικῆς ἡ ὁποία θὰ ὁδηγήσῃ εἰς ὠφέλιμα συμπεράσματα, ὥστε καὶ τὸ ἀπερχόμενον Διοικ. Συμβούλιον θὰ δυνηθῇ νὰ διαπιστώσῃ τὶς ἀτέλειες τὶς ὁποῖες ἐνεφάνισε κατὰ τὴν διαχείρισιν τῶν κοινῶν, καὶ συνεπῶς ἐὰν μελλοντικῶς ἐκλεγῇ καὶ πάλιν, νὰ ἔχῃ ὑπ' ὄψει του τὰς ἐπικρίσεις τῶν συναδέλφων, ἢ ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον θὰ προέλθῃ ἐκ τῶν προσεχῶν ἀρχαιρεσιῶν, καὶ τοῦτο νὰ ἔχῃ ὑπ' ὄψει του τὰς παρατηρήσεις καὶ συνεπῶς αἱ ἐνέργειαί του νὰ εἶναι καλύτερον σταθμισμέναι καὶ νὰ ἀποβοῦν ἐπωφελέστεραι δι' ὁλόκληρον τὴν τάξιν.

(Χειροκροτήματα).

Ὁ κ. Μαυρουδῆς

κ. ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΣΥΝΕΛΕΥΣΕΩΣ: Ὁ συνάδελφος κ. Μαυρουδῆς ἔχει τὸν λόγον.

κ. Κ. ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ: Συνάδελφοι, ἐλεύθεροι πολιορκημένοι τοῦ Σολωμοῦ. Ἀδίστακτοι καὶ ἀκάθεκτοι ἢ λαθρεπιβάται τοῦ σκάφους, ἐννοῶ δὲ ἐν προκειμένῳ τὴν Διοίκησιν τῆς Γενικῆς Συνομοσπονδίας, Ἐργατῶν Ἑλλάδος, οἱ πλέον ἀντεργατικοὶ τύποι τοὺς ὁποίους ἐνεφάνισε ποτὲ τὸ παγκόσμιο συνδικαλιστικὸ στερέωμα.

Μὲ προεξάρχοντα τοῦ μακαβρίου συρφετοῦ, τὸν Φώτην Μακρῆν, ἐφορμοῦν πρὸς κατάληψιν τῶν τελευταίων ὀχυρῶν, τὰ ὁποῖα ἐφηρμόσθησαν κατόπιν πολυετῶν μόχθων. Μόχθων, μὴ ἐπαρκῶς ἀμειβομένων ἀπὸ τοὺς ἐργοδότας των δυστυχῶς, εἰς Πανελλαδικὴν κλίμακα.

Μάχαι καὶ ἀναταραχὴ διεξάγεται καθ' ἅπασαν τὴν Ἐπικράτειαν τῆς φιλτάτης πατρίδος. Μάχαι κοινοβουλευτικαί. Οἱ ἔχοντες τὴν ἁρμοδιότητα καὶ εὐθύνην διαπαιδαγωγήσεως τῶν τέκνων μας, εὑρίσκονται ἀπὸ πολλῶν ἡμερῶν ἐν ἀπεργίᾳ.

Μετὰ διαμαρτυρίας κατὰ τοῦ ἐξερχομένου τοῦ θέματος ὁμιλητοῦ καὶ διαλογικὴν συζήτησιν ὁ κ. Μαυρουδῆς συνεχίζει:

κ. Κ. ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ: Ἡ ἁρμοδία καὶ ὑπεύθυνος Κυβέρνησις τῆς χώρας, ἔκαμε ἕνα ἅλμα πρὸς τὰ ἐμπρός, συνέδεσε τὴ χώρα μας μὲ τὴν Εὐρωπαϊκὴ Κοινότητα. Ἡ Τράπεζα διαρθρώνει καὶ ἀναστελεχώνει τὰς ὑπηρεσίας της, ὡς ὁ ἰσχυρότερος τῶν φορέων τῶν οἰκονομικῶν δυνάμεων τοῦ τόπου διὰ νὰ μπορέσῃ νὰ ἐπαρκέσῃ εἰς τὰς οἰκονομικὰς ἀνάγκας αἱ ὁποῖαι θὰ χρειασθοῦν διὰ νὰ εἴμεθα ἰσότιμοι ἑταῖροι τῶν προχωρημένων ἑταίρων μας.

Ἡ ὑπεύθυνος καὶ ἁρμοδία Κυβέρνησις κατέθεσε δύο νομοσχέδια ἐπὶ τῶν ὁποίων εὐρυτάτη συζήτησις γίνεται εἰς τὴν Βουλήν. Τὸ ἀφορῶν ἡμᾶς καὶ ἕτερον σχετικὸν μὲ τὴν ἐγκατάστασιν δευτέρας μονάδος διϋλίσεως πετρελαίου εἰς τὴν Βόρειον Ἑλλάδα.

Μὲ τὸ ἕνα νομοσχέδιον χαρίζονται ἀπλόχερα ἑκατομμύρια δολλαρίων. Μὲ τὸ ἄλλο, εἰσάγεται ἡ ἀπολλοτρίωσις καὶ ὁ ἐκμηδενισμὸς τοῦ ἀποθεματοποιημένου καὶ μὴ καλῶς πληρωμένου μόχθου.

Τὸ ἀφορῶν ἡμᾶς Νομοσχέδιον, ὅπως πληρέστατα διεξῆλθε ὁ ἀγαπητός μας Πρόεδρος, εἰσάγει τοιαύτας διατάξεις καὶ ἀπαλλοτριώνει, ὅπως εἶπα καὶ πρωτύτερα τὸν ἀποθεματοποιημένο μόχθο μας.

Δυστυχῶς, φαίνεται ὅτι ζοῦμε ἐκτὸς τόπου καὶ χρόνου, καθ' ἣν στιγμὴν σύμμαχος τῆς πατρίδος μας, ἡ μεγάλη ὑπερατλαντικὴ δημοκρατία διὰ νὰ ἀνταπεξέλθῃ τὸν συναγωνισμό, ὁ ὁποῖος τῆς ἐπιβάλλεται, ἐπιστρατεύει εἰς τάξιν πανστρατιᾶς ὅλας τὰς πνευματικὰς καὶ ὑλικὰς δυνάμεις της, καθ' ἣν στιγμὴν ὁ ἕτερος τῶν πόλων, ἡ ἄλλη ὑπερδύναμις τοῦ κόσμου εἰσβάλλει δι' ὅλων τῶν μέσων, δι' ὅλων τῶν δυνάμεων μὲ εὐθύνην, μὲ βαρύτητα, διότι ἔχει, ὅπως φαίνεται, βαθυτάτην ἐπίγνωσιν, ὅτι θὰ ἐπικρατήσουν οἱ ἐπιστήμονες τῶν ἐργαστηρίων.

(Ἀκολουθοῦν ταὐτόχρονοι διαλογικαὶ συζητήσεις).

Ἐν συνεχείᾳ ὁ κ. Μαυρουδῆς ἐπαινεῖ τὴν Διοίκησιν τοῦ Συλλόγου, ὅτι ἐστάθη εἰς τὸ πρέπον ἠθικὸν ὕψος, ἐνήργησε δὲ ἐντὸς τῶν ὁρίων τῶν δυνατοτήτων της. Τὴν κατηγορεῖ διὰ τὴν μὴ ἐπαρκῆ χρῆσιν τῆς δυνάμεως τοῦ Τύπου ὡς καὶ δι' ἔλλειψιν συλλήψεως καὶ ἐφαρμογῆς ἄλλων μέσων καὶ μορφῶν συνδικαλιστικῶν ἀγώνων καὶ καταλήγει:

κ. Κ. ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ: Ἡ πατρὶς εὑρίσκεται ἐν κινδύνῳ λέγοντας δὲ πατρίδα ἐννοῶ τὴν συναδελφικὴν οἰκογένειαν. Ἐπιβάλλεται ἡ κήρυξις τῆς συναδελφικῆς οἰκογενείας, κατὰ προέκτασιν δὲ καὶ ἐπέκτασιν ἁπάσης τῆς ἐργατοϋπαλληλικῆς τάξεως τῆς χώρας εἰς ἐπιστράτευσιν καὶ εἰς τάξιν πανστρατιᾶς.

Οἱ δύσκολοι καιροὶ ἐπιβάλλουν νὰ ταχθῶμεν ἀλληλέγγυοι πρὸς τὴν ἀσκοῦσαν τὴν ὑπεύθυνον διακυβέρνησιν τῶν συλλογικῶν μας πραγμάτων Διοικητικήν μας Ἐπιτροπήν. Ἠμπορεῖ νὰ ἐμφανίζῃ ἀνωριμότητα, ἠμπορεῖ νὰ ἐμφανίζῃ ἀνεπαρκείας. Εἶναι καιρὸς νὰ πραγματοποιηθῇ ἡ ἐθνικὴ ἑνότης, λέγοντας δὲ ἐθνικὴν ἑνότητα, καταλαβαίνετε ὅτι αἱ διάφοροι συνδικαλιστικαὶ παρατάξεις ἐν τῇ Τραπέζῃ μας, νὰ δώσουν τὰ χέρια μέχρις ὅτου κερδίσωμεν τὸν ἐπιβληθέντα ἀκαίρως καὶ ἀδίκως ἀγῶνα.

(Χειροκροτήματα)

Ὁ κ. Κ. Ἰθακήσιος

κ. ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Τὸν λόγον ἔχει ὁ συνάδελφος κ. Ἰθακήσιος.

κ. Κ. ΙΘΑΚΗΣΙΟΣ: Ἀγαπητοὶ κύριοι Συνάδελφοι, κατ' ἀρχὴν αἰσθάνομαι τὴν ὑποχρέωσιν νὰ εὐχαριστήσω, τόσον τοὺς συνεργάτας μου, ὅσον καὶ τοὺς συναδέλφους ἐκείνους οἱ ὁποῖοι μέχρι σήμερον μὲ ἐτίμησαν διὰ τῆς ψήφου των, καὶ μὲ ἔθεσαν εἰς τὸ ἀξίωμα τῆς ἀντιπολιτεύσεως.

Θέλω νὰ διαβεβαιώσω τὴν Συνέλευσιν, ὡς ἀντιπολίτευσις ὅτι διεξήγαγον τὸν ἔλεγχον μετ' ἀνιδιοτελείας καὶ μὲ μοναδικὸν σκοπόν, ἐν τῷ μέτρῳ τῶν δυνάμεών μου καὶ ἀπὸ τῆς θέσεως εἰς τὴν ὁποίαν μὲ ἔταξαν οἱ συνάδελφοί μου, νὰ θέσω τὰ θέματα τὰ βασικὰ τὰ ὁποῖα ἀπασχολοῦσαν τοὺς συναδέλφους, ὡς καὶ τοὺς τρόπους μὲ τοὺς ὁποίους κατὰ τὴν γνώμην μου ἐνόμιζα ὅτι ἔπρεπε νὰ διεκδικήσωμεν τὰ θέματα ταῦτα, διότι πιστεύω ὅτι αὐτὸ εἶναι τὸ ἔργον τῆς ἀντιπολιτεύσεως καὶ συμβάλλει εἰς τό, ὅπως εἶπεν καὶ προηγουμένως ὁ κ. Πρόεδρος, διὰ τῶν συζητήσεων, νὰ βροῦμε τὸν καλλίτερον τρόπον τῆς ἐπιλύσεως αὐτῶν.

Καθὼς ὅλοι θὰ ἐνθυμῆσθε εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς πρώτης ἀνακοινώσεώς μου, ἔθεσα τὰ βασικὰ θέματα τοῦ Προσωπικοῦ. Εἰς τὴν ἀρχὴν ἀπὸ τὸ Διοικητικὸ Συμβούλιον τοῦ Συλλόγου εὗρον ὡρισμένας ἀντιρρήσεις. Θὰ ἐνθυμοῦνται ἴσως, τὸν πρῶτον χρόνον, ὅτι ὁ κ. Κέης ἀπαντῶν διὰ λογαριασμὸν τοῦ Προέδρου μὲ ἀντέκρουσε ὅτι δὲν ὑπάρχει θέμα ἴσης μεταχειρίσεως, καὶ μοῦ εἶπε, μάλιστα, ὅτι εἶμαι ἀδιάβαστος. Καὶ μοῦ ἔφερε παράδειγμα τὸ θέμα τῶν Ὑπολογιστῶν.

Ὁ κ. Μπονᾶτος εἰς τὴν Πάτραν καὶ ἐκεῖνος μὲ ἀντέκρουσε καὶ μάλιστα προεκάλεσε καὶ τὴν ἀγανάκτησιν συναδέλφου. Θὰ ἐνθυμοῦνται πρόπερσυ στὴν Συνέλευση, ὅταν ἔλεγα ὅτι δὲν εἶναι θέμα τῶν συνταξιούχων νὰ βγοῦνε στὰ πεζοδρόμια καὶ νὰ ξαπλωθοῦνε, ἐφ' ὅσον ὑπάρχει εἰς τὴν Τραπεζιτικὴν οἰκογένειαν μάχιμος ὁμάς, ὅπως εἴμαστε ἐμεῖς οἱ ἐργαζόμενοι καὶ ἔχουμε τὴν ὑποχρέωσιν νὰ ἀναλάβουμε τὴν εὐθύνην καὶ τὸ βάρος των.

Ἐπειδὴ εἶμαι δίκαιος κριτὴς καὶ μ' ἀρέσει νὰ λέω τὴν ἀλήθεια δὲν ἠσχολήθην εἰς τὸν συνδικαλισμόν, μὲ τὸ νὰ κερδίσω οὐδὲν ὄφελος, παρὰ κούραση καὶ ζημία. Ὅπως θὰ τὸ παραδέχεται αὐτὸ τὸ πρᾶγμα καὶ ἡ Διοικοῦσα Ἐπιτροπή, ἡ ὁποία ἔχει ἐπιφορτισθῆ μὲ φόρτον ἐργασίας καὶ μὲ κούραση.

Ἀπὸ τὴν ἀρχὴν τοῦ συνδικαλιστικοῦ ἔτους, ἡ Συλλογική μας ἡγεσία, διὰ τῆς πρώτης «Τραπεζιτικῆς» ἡ ὁποία ἐξεδόθη, ἔθεσε πράγματι τὰ βασικὰ αἰτήματα τοῦ Προσωπικοῦ, τὸν Ὀργανισμόν, τὴν Ἔνταξη, τὸ νὰ μὴν ὑπολειπώμεθα τῶν ἄλλων Τραπεζῶν, καὶ τὸ θέμα τὸ Συνταξιοδοτικό μας.

Πρέπει νὰ ὁμολογήσωμεν ὅτι τὰ ἐπιτεύγματα τῆς Διοικούσης Ἐπιτροπῆς κατὰ τὸ τρέχον ἔτος, ὅσον ἀφορᾶ τὸ θέμα τῆς ἴσης μεταχειρίσεως, βοηθούσης καὶ τῆς ἐπιδειχθείσης κατανοήσεως ἐκ μέρους τῆς Διοικήσεως ἐπὶ τῶν δικαίων αἰτημάτων τοῦ Προσωπικοῦ, ὑπῆρξαν σχετικῶς ἱκανοποιητικά.

Γιὰ ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον πρέπει νὰ συγχαρῶ τὴν Διοίκησιν, τόσον τοῦ Συλλόγου Συνταξιούχων, τὸν κ. Μελισσαρόπουλον, δὲν ξέρω ἂν εἶναι ἐδῶ ὁ κ. Μελισσαρόπουλος, ὅσον καὶ τὸν Πρόεδρον τοῦ Συλλόγου, εἶναι τὸ δεύτερον θέμα, τὸ Συνταξιοδοτικόν. Κύριοι, τὸ ἐχειρίσθη ἄριστα, ἔκανε τὴν προβολὴν ἡ ὁποία ἐχρειάζετο εἰς τοὺς κυβερνητικοὺς παράγοντας. Ἔκαμε ὅ,τι μποροῦσε διὰ τὴν προβολὴν τῶν θεμάτων διὰ τοῦ τύπου. Ἔφθασε εἰς τὸ ἔσχατον ὅπλον τὸ ὁποῖον εἶναι ἡ ἀπεργία καὶ ἐκεῖνο τὸ ἐχειρίσθη μὲ λεπτότητα καὶ μὲ ἀξιοπρέπεια. Καὶ γι' αὐτὸ θὰ σᾶς παρακαλέσω νὰ συγχαρῆτε καὶ νὰ χειροκροτήσητε τὸ Δ.Σ. σας κύριοι.

(Χειροκροτήματα)

κ. Γ. ΚΑΡΑΠΑΝΟΣ: Εὐχαριστῶ τὸν κ. Ἰθακήσιον, εὐχαριστῶ καὶ ὑμᾶς ἰδιαιτέρως. Ἡ ἐκπροσώπησίς σας, οὐδέποτε, ἀβασανίστως καὶ ἀμετακλήτως ἐπροχώρησε εἰς τὴν τοποθέτησιν οἱουδήποτε θέματος ἀνεξαρτήτως ἂν ἡ ἀντιπολίτευσις διεφώνησε ἢ διαφωνεῖ ἐπὶ τῶν τοποθετήσεων αὐτῶν. Πάντως ἡμεῖς βαθέως καὶ ἐξονυχιστικῶς μελετῶμεν τὰ θέματα καὶ μετὰ ταῦτα τὰ τοποθετῶμεν.

Ἴσως, καὶ δὲν ὑποστηρίζομεν ὅτι ὑπήρξαμεν ποτὲ ἀλάθητοι, διότι ὁ ἀναμάρτητος πρῶτος τὸν λίθον βαλέτω. Διεπράξαμεν κατὰ τὴν διεξαγωγὴν τῶν ἀγώνων μας λάθη, ἀλλ' αὐτὸ δὲν σημαίνει κἂν ὅτι δὲν προσπαθήσαμε, δὲν ἐβασανίσθημεν διὰ νὰ μπορέσωμε νὰ ἐπιτύχωμε πάντοτε τὸ μεῖζον διὰ τὴν συναδελφικὴν οἰκογένειαν.

Εὐχαριστῶ πολύ.

κ. Κ. ΙΘΑΚΗΣΙΟΣ: Ἐκεῖνο κύριοι, τὸ ὁποῖον ἡ Συλλογικὴ ἡγεσία ἔχει παρελκύσει καὶ τὸ ὁποῖον εἶναι καὶ τὸ οὐσιωδέστερον, εἶναι ὁ Ὀργανισμός. Ἴσως νὰ δικαιολογηθῇ, διότι λέει στὰ πεπραγμένα, σὺν τῷ χρόνῳ. Ἐγὼ ἔχω διαφορετικὴν ἀντίληψιν, ὅτι δὲν πρέπει νὰ χρονίζουνε τὰ πράγματα, ὅταν καλῶς τοποθετηθοῦν, λύονται καὶ στὸ χρόνο ἐπάνω.

Ἐκεῖνο λοιπὸν τὸ ὁποῖον νομίζω, ὅτι ἡ ἡγεσία δὲν ἔχει χειρισθῆ ὡς πρέπει, εἶναι τὸ ζήτημα τοῦ ὀργανισμοῦ καὶ τῆς ἐντάξεως.

Κύριοι, ἡ μὴ ἐπίλυσις τοῦ Ὀργανισμοῦ καὶ τῆς Ἐντάξεως, εἶναι ἀπαράδεκτα. Πρέπει νὰ τὸ σκεφθοῦμε μεταξύ μας, ἐδῶ ὅτι εἴμεθα εἰς τὸ ἴδιο Ἵδρυμα καὶ εἴμεθα ὑπάλληλοι ποὺ ἔχει ὁ κάθε ἕνας μας κατὰ διάφορον τρόπον προωθηθῆ μεταξύ μας. Αὐτὸ εἶναι ἀπαράδεκτον καὶ κατηγορῶ τὴν Διοίκησιν τοῦ Συλλόγου εἰς τὸ ἑξῆς θέμα: Ὅταν ὁ ἐργοδότης ἔστειλεν ἔξω εἰς τὸ Ἐξωτερικὸν Ὑπαλλήλους οἱ ὁποῖοι ἔπρεπε νὰ παρακολουθήσουν τὰ ἄλλα συστήματα τῶν Τραπεζῶν διὰ νὰ φέρουν ἐδῶ τὰ φῶτα των καὶ νὰ τὰ ἐφαρμόσωμεν καὶ εἰς τὴν δική μας Τράπεζα, ὤφειλε ὁ Σύλλογος ὁ δικός μας νὰ μὴν φεισθῇ δαπανῶν. Καὶ νὰ βρῇ ἕναν κατάλληλο ἄνθρωπον τὸν ὁποῖον νὰ στείλῃ εἰς τὸ Ἐξωτερικὸν ὄχι νὰ μελετήσῃ κύριοι τὰ συστήματα καὶ τὸ τί Ὀργανισμοὺς ἔχουν αἱ Τράπεζαι.

Μοῦ φαίνεται διὰ τὸν Σύλλογον εἶναι ἁπλὸ καὶ διὰ κάθε ἄνθρωπον καὶ ἐγὼ ποὺ εἶμαι ἰδιώτης, ρωτώντας καὶ τὴν Πρεσβείαν καὶ τὸν Ἐμπορικὸν Ἀκόλουθον θὰ εὕρισκα τὰ ξένα συστήματα, ἀλλὰ τὸ ζήτημα εἶναι νὰ ἔλθῃ εἰς ἐπαφὴν ὁ δικός μας ἀντιπρόσωπος μὲ τὰ συνδικάτα τῶν ὑπαλλήλων τῶν χωρῶν αὐτῶν, νὰ δοῦν μήπως τὰ συστήματα τὰ ὁποῖα αὔριον θὰ προτάξουν εἰς τὸν Σύλλογόν μας, καὶ θὰ εἴπουν, μὰ εἰς τὴν Ἀγγλίαν γίνεται ἐκεῖνο, μὰ εἰς τὴν Γαλλίαν γίνεται τοῦτο, μὰ εἰς τὴν Ἑλβετίαν γίνεται ἐκεῖνο, εἶναι ἐργοδοτικὲς προσφορὲς διὰ τὶς ὁποῖες τὰ συνδικάτα θὰ εἶναι ἐν ἀναβρασμῷ καὶ θὰ εἶναι ἕτοιμα διὰ ἀπεργιακοὺς ἀγῶνας ὁπότε, τί νὰ συζητήσωμεν συστήματα τὰ ὁποῖα εἶναι ἀπαράδεκτα εἰς τὶς κοινωνίες ἐκεῖ, εἰς τὶς ὁποῖες ἐπιβάλλονται.

Ὅσον ἀφορᾶ λοιπὸν τὸ θέμα τοῦ ὀργανισμοῦ καὶ τῆς ἐντάξεως ὀφείλει καὶ ὁ Σύλλογος νὰ ὁμολογήσῃ ὅτι δὲν τὸ προώθησε. Ἔχουμε πάει εἰς τὸν 5ον χρόνον καὶ τὸ ἀποτέλεσμα εἶναι μηδέν.

Δὲν θὰ σᾶς κουράσω πλέον κύριοι συνάδελφοι, παρὰ ὅσα εἶχα νὰ εἴπω τὰ εἶπα. Εὐχαριστῶ καὶ πάλι τοὺς συναδέλφους οἱ ὁποῖοι μὲ ἀκοῦν καὶ εὔχομαι τὸ 1963, νὰ εἶναι εὐτυχέστερον καὶ νὰ δώσῃ περισσότερα ἐπιτεύγματα εἰς τὴν μέλλουσαν συλλογικὴν Ἡγεσίαν μας, διὰ νὰ ἴδωμεν πλέον καλλιτέρας ἡμέρας αἱ ὁποῖαι καὶ μᾶς ἀξίζουν λόγῳ τῆς ἁλματώδους βελτιώσεως τῶν οἰκονομικῶν τοῦ Ἱδρύματος εἰς ὃ ὑπηρετοῦμεν.

(Παρατεταμένα χειροκροτήματα).

Ὁ κ. Λουδ. Δελένδας

Λαβὼν τὸν λόγον διαμαρτύρεται κατὰ τῆς περυσινῆς Ἐφορευτικῆς Ἐπιτροπῆς διὰ τὴν μὴ ἐκτύπωσιν ἰδίων αὐτοῦ ψηφοδελτίων ὡς καὶ διὰ τὸν τρόπον καθ' ὃν ἀνεγράφη τὸ περὶ αὐτοῦ ἀποτέλεσμα τῶν περυσινῶν ἀρχαιρεσιῶν εἰς τὴν «Τραπεζιτικήν».

Ὁ κ. Δ. Χαρῖτος

κ. ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Τὸν λόγον ἔχει ὁ κ. Χαρῖτος.

κ. ΔΗΜ. ΧΑΡΙΤΟΣ: Ἀγαπητοὶ Συνάδελφοι, νὰ μοῦ ἐπιτρέψετε νὰ σᾶς ὑπενθυμίσω ἕνα εὐχάριστο γεγονὸς πού, πιστεύω ὅτι ἔχει διαφύγει τῆς προσοχῆς σας. Πρόκειται συγκεκριμένως γιὰ τὸν ἀγαπητόν μας πρόεδρο εἰς τὸν ὁποῖον ἀνήκει πλέον, ἕνας τίτλος, τίτλος δυσκολοαπόκτητος καὶ ἄξιος παντὸς σεβασμοῦ. Εἶναι ὁ πρόεδρος τοῦ Συλλόγου τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης ὁ ὁποῖος ἐπραγματοποίησε τὴν μεγαλυτέραν θητείαν εἰς τὴν θέσιν αὐτὴν ἀπὸ τότε ποὺ ἱδρύθη τὸ σωματεῖον μας.

Πράγματι, καὶ ἐὰν ἐνθυμοῦμαι καλῶς, μόνον ὁ Δ. Νομικὸς εἶχε κατορθώσει νὰ παραμείνῃ ὡς πρόεδρος τοῦ Συλλόγου ἐπὶ 4 ἔτη. Ἤδη ὁ Γεώργιος Καραπάνος τὸν ξεπέρασε καὶ ἐφέτος ἔκλεισε τὴν πέμπτη του θητεία ὡς πρόεδρος τοῦ Συλλόγου τῶν ὑπαλλήλων τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης. Τοῦ εὐχόμεθα ἐκτὸς ἀπὸ τὴν μακροημέρευσιν τὴν ἀνθρώπινη καὶ τὴν μακρὰν σταδιοδρομίαν, ἐκεῖ ποὺ ὁ ἴδιος ἐπιθυμεῖ καὶ ἔταξε τὸν ἑαυτόν του ἐπ' ἀγαθῷ ὅλων μας.

(Χειροκροτήματα).

κ. Γ. ΚΑΡΑΠΑΝΟΣ: Σᾶς εὐχαριστῶ πάρα πολύ. Καὶ πάλιν εἶμαι ἀναγκασμένος νὰ διακόψω, τὸν κ. Χαρῖτο διὰ νὰ τὸν εὐχαριστήσω θερμῶς, θερμότατα, διότι εἶχεν τὴν καλωσύνην νὰ μὲ προλάβῃ καὶ νὰ εἴπῃ ὅτι σήμερα κλείνει μιὰ ὁλόκληρος 5ετία κατὰ τὴν ὁποίαν ἐδώσαμε τὸν ἑαυτόν μας διὰ τὴν ὁλότητα.

Ἐπράξαμεν πρῶτα τὸ ἀνθρώπινο καθῆκον, καὶ ἐν συνεχείᾳ τὸ συναδελφικόν. Βεβαίως, ἀποτελεῖ ἕνα Σταθμὸν εἰς τὴν μακρὰν Ἐθνοτραπεζικὴν Συνδικαλιστικὴν ἱστορίαν, τὸ γεγονός, ἀλλὰ αὐτό, δὲν ἐναπόκειται, δὲν ὀφείλεται τόσον εἰς τὸν ὁμιλοῦντα ὅσον εἰς ὑμᾶς, τὸν ὁποῖον τὸ Συνδικαλιστικὸν κριτήριον, ὑπῆρξε, φρονῶ, ἂς μοὶ ἐπιτραπῇ, χωρὶς νὰ ἀποτελῇ καυχησιολογίαν, ἢ ἐκδήλωσιν ἐγωϊσμοῦ, ἀποτελεῖ λέγω, ἀποτελεῖ ἐκδήλωσιν ἐμπιστοσύνης καὶ ἀγάπης πρὸς ἕνα ἄνθρωπον ὁ ὁποῖος ἔπραξεν εἰς τὸ ἀκέραιον τὸ καθῆκον του.

Σᾶς διαβεβαιῶ δὲ καὶ πρέπει νὰ τὸ πιστεύσετε ἀπολύτως, ὅτι ὄχι εἰς τὴν θέσιν τοῦ Προέδρου, ἀλλ' ἐν οἱαδήποτε θέσει καὶ ἂν εὑρεθῶ, πάντοτε, θὰ εἶμαι συμπαραστάτης ἐκείνων οἱ ὁποῖοι θὰ μοῦ ζητήσουν τὴν καθ' οἱονδήποτε τρόπον βοήθειάν μου.

Σᾶς εὐχαριστῶ.

(Παρατεταμένα χειροκροτήματα).

κ. ΔΗΜ. ΧΑΡΙΤΟΣ (Συνεχίζων): Ἀγαπητοί συνάδελφοι, ἔπειτα ἀπὸ τὸ εὐχάριστο γεγονὸς ἔχω νὰ σᾶς θυμίσω καὶ ἕνα ἄλλο, δυσάρεστο αὐτὴ τὴ φορά. Πρόκειται γιὰ τὴν ἀποφράδα ἐπέτειο τοῦ 1953. Ὁ καθένας μας πρέπει νὰ γνωρίζῃ, ἀκόμα καὶ αὐτοὶ οἱ ὁποῖοι εἰσῆλθον εἰς τὴν Τράπεζαν κατόπιν, τί ὑπῆρξε διὰ τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν αὐτὴ ἡ δεκαετία. Σχόλια καὶ ρητορικὰ σχήματα εἶναι ἐντελῶς περιττά, ὅταν τόσοι ἀγῶνες, τόσοι κόποι, τόσοι φόβοι καὶ τόσες θυσίες μποροῦν νὰ μιλήσουν γι' αὐτήν.

Καὶ τώρα εἰς τὸ ἔντυπον τῶν πεπραγμένων. Καθείς, ἐν ἀντιθέσει πρὸς τὰ παρελθόντα ἔτη, θὰ πρέπει νὰ τοῦ καταλογίσῃ ὑπὲρ αὐτοῦ, τὴν σεμνότητα, καὶ τὴν λιτότητα. Διὰ νὰ τὸ ἐπιτύχῃ αὐτὸ ἀναγκάστηκε νὰ φανῇ πιὸ γυμνό. Αὐτὸ καὶ ποὺ πρόπερσι ἀπὸ τοῦ βήματος τούτου εἶχα πῆ, κάτι ποὺ καὶ πέρυσι εἶχεν φανῆ καὶ ποὺ ἐφέτος ὑπάρχει, δηλαδὴ ἡ ἔλλειψις οὐσιαστικῶν ἐπιτεύξεων ἐπάνω εἰς τὰ γνωστὰ αἰτήματα, στὰ ὅλως οὐσιαστικὰ καὶ εἰς τὰ θεμελιώδη, ἐξακολουθεῖ νὰ ὑπάρχῃ.

Μέχρι πέρισυ ἐπεκαλούμεθα τὸ «κλίμα». Ἐφέτο δὲν τὸ βλέπουμε γραμμένο εἰς τὸν ἀπολογισμό. Δυστυχῶς, ὅμως, τώρα εἶμαι ὑποχρεωμένος μὲ παρησία νὰ ὁμολογήσω καὶ νὰ παραδεχθῶ ὅτι τὸ «κλίμα» ὑπάρχει. Εἶναι τὸ «κλίμα» πού, μὲ μακρηγορία σχετική, ἐπεκαλέσθη ὁ ἀγαπητὸς συνάδελφος κ. Μαυρουδῆς. Εἶναι τὸ «κλίμα» αὐτὸ τὸ ἴδιο ποὺ στὴ Βουλὴ τῶν Ἑλλήνων, αὐτὴ τὴ στιγμὴ προσπαθεῖ νὰ στραγγαλίσῃ στὸ σύνολόν της τὴν Ἐργατικὴ Τάξη. Εἰς τὰ καθ' ἡμᾶς, ὅμως, ἀντὶ διὰ τὸ «κλίμα», ὁ συντάξας τὸν ἀπολογισμόν, ἀνεκάλυψεν κάτι ἄλλο: Διεχώρισεν τὴν δρᾶσιν καὶ τὰ ἐπιτεύγματα, εἰς κλαδικὴν κλίμακα καὶ εἰς συλλογικὴν κλίμακα. Ἄργησαν ἀλλὰ τὸ ἐκατάλαβαν ὅτι δὲν μποροῦμε νὰ ἐμφανίζωμε ὡς ἐπιτεύγματα συλλογικὰ αὐτὰ ποὺ εἶναι ἐπιτεύγματα κλαδικὰ καὶ πολλὲς φορὲς πανεργατικά, ὅπως οἱ περυσινὲς αὐξήσεις. Τέτοια, ἐφέτο, δὲν μπορέσαμε νὰ ἐπικαλεσθῶμεν καὶ ἔτσι τὰ παραμερίσαμε καὶ ἀρκεστήκαμε στὰ συλλογικά. Φυσικά, στὶς περυσινὲς προκηρύξεις τὶς πρὸ τῶν ἐκλογῶν, ἡ νῦν ἡγεσία καὶ τότε ὑποψηφία, ἔθετε ὡς σκοπούς της, τὰ προπατορικὰ ζητήματα. Περιττεύει νὰ σᾶς τὸ ἐπαναλάβω, ἔτσι; Ὅσοι διαβάσατε καὶ ὅσοι ἐργάζεσθε εἰς τὴν Ἐθνικὴ Τράπεζα τὸ γνωρίζετε ὅτι ἐπ' αὐτῶν τῶν αἰτημάτων, ἐκτὸς ἀπὸ κάποιαν περαιτέρω διερεύνησιν, ἐπίλυσις δὲν ὑπάρχει.

Πιὸ κάτω, ὁ ἀπολογισμὸς παραθέτει μιὰ μακρυὰ λίστα, κατὰ τὸν συντάκτη, ἐπιτευγμάτων. Πολλὰ ἀπ' αὐτά, θὰ ἀπορήσῃ κανεὶς διαβάζοντάς τα, ἐὰν μποροῦν νὰ θεωρηθοῦν ἐπιτεύγματα. Δὲν πρόκειται νὰ δώσω ἐγὼ τὸν τόνο τῆς μικροψυχίας, ὁπωσδήποτε ὅμως ἡ ἀπερχομένη ἡγεσία, ἂς μοῦ ἐπιτρέψῃ νὰ ἐπικαλεσθῶ ἕνα παράδειγμα. Λέγει π. χ. ἡ λογοδοτοῦσα Ἐπιτροπὴ καὶ ἐπικαλεῖται ὡς ἐπίτευγμά της τὴν αὔξησιν τῶν βασικῶν μισθῶν τῶν τμηματαρχῶν Α', συμπρατόντων Ὑποδ)ντῶν, καὶ Διευθυντῶν. Αὐτὸ εἶναι τὸ ὑπ' ἀριθ. 3 ἐκ τῶν ἀναγραφομένων ὡς ἐπίτευγμα εἰς τὸν ἀπολογισμόν. Πλὴν ὅμως εἰς τὴν ὑπ' ἀριθ. 5 ἀνακοίνωσιν τῆς 12ης Ἰουνίου τοῦ 1962, τῆς ὁποίας μόνον τὴν πρώτη παράγραφο θὰ σᾶς διαβάσω, δὲν μᾶς ἄφηνε καθόλου τὴν γνώμην ὅτι ἐπρόκειτο περὶ ἐπιτεύγματος, τοὐναντίον. Λέγει λοιπόν.

«Συνάδελφοι, καθ' ἣν στιγμὴν ἡ συντριπτικὴ πλειοψηφία τοῦ προσωπικοῦ γέμει πικρίας ἐκ τῶν ληφθέντων ὑπὲρ τῶν ἀνωτάτων βαθμῶν μέτρων μισθολογικῆς ἐξομοιώσεως πρὸς τὰς ἑτέρας μεγάλας Τραπέζας, καὶ ἡ Συλλογικὴ Ἡγεσία καταβάλλει ἐπιμόνους προσπαθείας διὰ τὴν ἐπέκτασιν τούτων εἰς ἅπαν τὸ προσωπικὸν καὶ δὴ τῶν ἀσθενεστέρων βαθμῶν» κλπ.

Τὸν Ἰούνιον γέμιζε μὲ πικρίαν τὸ προσωπικόν. Τὸν Γενάρη ὅμως

ΦΑΡΜΑΚΕΙΟΝ
Κ. ΖΟΥΖΙΑ
Λένορμαν 127
Τηλέφ. 522.585
Πᾶσα ἐξυπηρέτησις εἰς τοὺς ἠσφαλισμένους εἰς τὰ Ταμεῖα Ὑγείας τῆς Τραπέζης.

ΜΑΧΗ Μ. ΝΙΚΟΛΑΪΔΟΥ
ΧΕΙΡΟΥΡΓΟΣ ΟΔΟΝΤΙΑΤΡΟΣ
Δέχεται τοὺς ἠσφαλισμένους τοῦ ΤΥΠΕΤ
ΑΓ. ΚΩΝ)ΤΙΝΟΥ 4
1ος ὄροφος - Γραφ. 12 Α
Τηλέφ. 524.246

Ὑπεύθυνος ὕλης:
ΙΩΣΗΦ ΛΙΤΙΝΑΣ
Γρηγορίου Αὐξεντίου 16

ΔΙΑ ΤΗΝ ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑΝ ΣΑΣ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΣΥΛΛΟΓΟΝ ΑΠΕΥΘΥΝΕΣΘΕ: 1) Γραφεῖα τῆς Τραπέζης: Αἰόλου 86 Ταχ. Τομεὺς 121. 2) Ἀκαδημίας 60 Ταχ. τομεὺς 143.

Dr. ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ Κ. ΚΟΝΤΟΣ
ΧΕΙΡΟΥΡΓΟΣ ΓΥΝΑΙΚΟΛΟΓΟΣ — ΜΑΙΕΥΤΗΡ
Assistant τοῦ Πανεπιστημίου Νέας Ὑόρκης
τ. Ἐπιμελητὴς τοῦ St Francis Hospital
Συμβεβλημένος μετὰ τῶν Ταμείων Ὑγείας Ἐθνικῆς — Ἀθηνῶν — Ἑλλάδος — Ἀγροτικῆς — Ἐμπορικῆς — Λαϊκῆς.
ΙΑΤΡΕΙΟΝ: Στουρνάρα 25α, — Τηλ. 620-111 — ΑΘΗΝΑΙ
ΔΕΧΕΤΑΙ: 5 — 7 μ.μ.

ΤΑ ΠΛΗΡΗ ΠΡΑΚΤΙΚΑ ΤΗΣ ΓΕΝ. ΣΥΝΕΛΕΥΣΕΩΣ

εἶναι ἐπίτευγμα. Αὐτὸ εἶναι ἕνα. Ἐὰν ὅμως προχωροῦσαν μὲ τὸ ἴδιο πνεῦμα, θὰ ἤμουν ἄξιος τοῦ τίτλου τοῦ μικροψύχου.

Παρακαλῶ θερμὰ νὰ πιστεύσετε εἰς τὴν καθαρότητα τῶν σκοπῶν μου, διότι ἡ μικροψυχία δὲν θὰ ἐταίριαζεν οὔτε μὲ τὶς ἀρχές μου οὔτε μὲ τὴν συνδικαλιστικήν μου θητείαν, τὴν ἔστω ὑπὸ κυοφορίαν, ἐὰν ἐπιμένη στοὺς νεοσσοὺς ὁ κ. Μαυρουδῆς.

Ὑπάρχει μία ἀνακοίνωσις, ἡ ὁποία ἐκυκλοφόρησεν τὸ 1956. Θὰ σᾶς διαβάσω μόνον μίαν παράγραφόν της, τὴν ὁποίαν θεωρῶ σημαντικήν. Ὁ συντάκτης της, ὑποστηρίζει ὅτι ἐπροξένησεν ἐντύπωσιν εἰς τὸ Προσωπικὸν τῆς Τραπέζης, ὅταν ἐκυκλοφόρησε. Λέγει ἡ παράγραφος αὐτή: (Σημειώσατε παρακαλῶ τὴν χρονολογίαν, 1956).

«Τὸ δρᾶμα τῆς συγχωνεύσεως, πρέπει νὰ λάβη τὴν δέουσα ἠθικὴν κάθαρσιν καὶ νὰ ἀποκατασταθῆ ἡ διασαλευθεῖσα ἱεραρχία τοῦ Προσωπικοῦ διὰ δικαίας ἐντάξεως, ὁπότε καὶ μόνον τότε θὰ εἶναι δυνατὸν νὰ ἐπιτευχθῆ ἡ ἀπαραίτητος ἁρμονία μεταξὺ τοῦ Προσωπικοῦ τῆς Τραπέζης.

»Ἡ ἑνότης τῶν ἐργαζομένων εἶναι ἀπαραίτητος προϋπόθεσις, ὑγιοῦς Συνδικαλισμοῦ. Ἡ ψυχικὴ ἠρεμία τοῦ Προσωπικοῦ, δὲν πρέπει νὰ διαταράσσεται οὔτε ἀπὸ τὴν εἰδικὴν προέλευσιν τῶν ὑπαλλήλων, οὔτε ἀπὸ τὴν ἱεραρχικὴν κλιμάκωσιν, οὔτε ἀπὸ κομματικὲς» κ.λ.π. κλπ. κλπ.

Τὴν ἀνακοίνωσιν αὐτὴν τὴν ἐκυκλοφόρησεν τὸ 1956 ὁ κ. Μελισσαρόπουλος, ὁ ἴδιος δὲ ἀργότερον εἰς πόνημά του περὶ τὴν συλλογικήν του θητείαν λέγει ὅτι ἐπροξένησεν εἰς τὸ προσωπικόν, ἡ ἀνακοίνωσις, ἰσχυροτάτην ἐντύπωσιν, ἀλλὰ ἦλθαν τὰ γεγονότα νὰ ἐπιβεβαιώσουν ὅτι, πράγματι ἐπροξένησεν ἐντύπωσιν. Αὐτὰ ἦσαν ἡ πανηγυρικὴ ἀνακήρυξις τοῦ κ. Μελισσαροπούλου ὡς προέδρου τοῦ Συλλόγου τῶν Ὑπαλλήλων τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης.

Τὸ 1962, λογοδοτῶντας ἡ ἀπερχομένη συλλογικὴ ἡγεσία καὶ ἀναφερομένη ὄχι εἰς τὴν ἔνταξιν ἀλλὰ εἰς τὸν ὀργανισμὸν — ἂς μὴ παίζωμεν μὲ τὶς λέξεις, πρόκειται διὰ τὸ ἴδιον πρᾶγμα — λέγει:

«Ἡ συλλογικὴ Ἡγεσία πιστεύει ὅτι τὸ θέμα τοῦ ὀργανισμοῦ, θὰ εὕρη τὴν δέουσαν ἐπίλυσίν του τὴν σύμφωνον πρὸς τὰς δικαίας ἀπόψεις τοῦ προσωπικοῦ διὰ τῆς ἰσχυρᾶς καὶ ἀποκλειστικῆς προβολῆς του καὶ διὰ τῆς συγκεντρώσεως τῶν ἀπαιτουμένων δυνάμεων ἀδυσωπήτου ἀγῶνος κ.λ.π. κ.λπ.».

«Κυρία προϋπόθεσις μιᾶς τοιαύτης ἐξορμήσεως, εἶναι ἡ ἑνότης τῶν συνδικαλιστικῶν δυνάμεων ἡ ὁποία ἐλπίζομεν νὰ πραγματοποιηθῆ τὸ ἀρξάμενον ἔτος».

Ἀγαπητοὶ συνάδελφοι, πασιφανέστατον συμπέρασμα, ὅτι ἀπὸ τὰ 1956, ἤδη ἔχει ἀρχίσει νὰ γίνεται συνείδησις καὶ κοινὸς γεωγραφικὸς τόπος ὡς πρὸς τὰ συνδικαλιστικά μας ἐνδιαφέροντα ὅτι αὐτὲς οἱ δύο πηγὲς τοῦ Προσωπικοῦ οἱ ὁποῖες ἔτρεχαν καὶ ἔρριχναν νερό, ζωντανό, μέσα εἰς τὰ Ἵδρυμα, ἔπρεπε κάποτε νὰ συγχωνευθοῦν.

Ἀπὸ τὸ 1956, τὸ σῶμα τῶν ὑπαλλήλων τῆς ΕΤΕ, ἀνταπεκρίθη εἰς αὐτὸ τὸ αἴτημα. Ἀπὸ τὸ 1956, μέχρι τὸ 1962, κάθε φορὰ ἐπικαλούμεθα διάφορες αἰτίες, ἐγὼ λέγω προφάσεις, διὰ νὰ τὸ ἀναβάλουμε. Εἶναι ἀλήθεια ὅτι μία βεβιασμένη λύσις του θὰ ἐζημίωνε συναδέλφους, καὶ δὴ συναδέλφους οἱ ὁποῖοι ἐλευκάνθησαν εἰς τὰ λειτούργημα τοῦ ὑπαλλήλου τῆς Ε.Τ.Ε.

Μακρυὰ ἀπὸ μᾶς αὐτὴ ἡ καταραμένη σκέψις ὅτι θὰ ἔπρεπε νὰ θυσιασθῆ ἔστω καὶ ἕνας συνάδελφος διὰ νὰ ἐπιτευχθῆ ἡ ἑνότης. Ὅμωςἡ φυσιολογικὴ ἔξοδος ποὺ ἐλάμβανε καὶ λαμβάνει χώραν κατ' ἔτος ἔδωσε ἔδαφος διὰ μίαν λιγώτερον σκληρὴ σύμπτωση ἀπόψεων. Ὄχι τὸ 1962 ἀλλὰ τὸ 1960 ἢ καὶ τὸ 1961, ἂν ὄχι πιὸ πρίν, τὸ θέμα τῆς ἑνώσεως τοῦ προσωπικοῦ ἔπρεπε νὰ εἶχε πάρει τὴν οὐσιαστικήν του μορφήν.

Οἱ ὁποιοιδήποτε διετέλεσαν μέλη, μέχρι σήμερον, τῆς συλλογικῆς ἡγεσίας, βαρύνονται διὰ τὰς παρελκύσεις. Τοὺς ἐπιβραβεύουμε διὰ τὶς ὅποιες τῶν προσπάθειες ἀλλὰ δὲν παύουμε νὰ τοὺς ἐλέγχουμε γιὰ τὶς παραλείψεις τοῦ νὰ φέρουν ἀποτέλεσμα. Εἶναι ἀπαράδεκτον τὸ νὰ λέμε τὸ 1962 ὅτι δὲν ὑπάρχει Ὀργανισμὸς καὶ δὲν θὰ ὑπάρξη ἂν δὲν συνενωθοῦμε.

Τοὐλάχιστον ὁ κ. Καραπᾶνος μὲ τὰ 5 χρόνια τῆς θητείας του, ἂν ὄχι τίποτε ἄλλο ἔπρεπε νὰ τὸ εἶχε μάθει ἀρκετὰ καλὰ αὐτὸ τὸ πρᾶγμα. Ὅτι χωρὶς τὴν ἑνότητα τῶν δυνάμεων δὲν ἠμποροῦσε νὰ συμβῆ καμμιὰ οὐσιαστικὴ πρόοδος εἰς τὰ συνδικαλιστικά μας αἰτήματα.

Διὰ μίαν ἀκόμη φορὰ σᾶς ἐπαναλαμβάνω ὅτι εἶμαι ἱκανοποιημένος ἀπὸ τὸν τρόπον μὲ τὸν ὁποῖον συνετάχθη ὁ ἀπολογισμός. Εἶναι γυμνός, ἀλλὰ ἔντιμος. Φυσικὰ δὲν ἠμποροῦσε νὰ συμβῆ διαφορετικά. Ἐκεῖνες οἱ θριαμβικὲς φανφάρες ποὺ ἀνεγράφοντο κατὰ τὰ προηγούμενα ἔτη κατὰ τὰ ὁποῖα, μὲ ἐλάχιστες παραλλαγές, λογοδοτοῦσε ἡ παροῦσα Συλλογικὴ Ἡγεσία, ἦσαν ἀπαράδεκτες. Κλῖμα ὑπῆρχεν, ἔλεγαν. Κλῖμα ὑπάρχει καὶ σήμερον, λέμε ἐμεῖς, ἀλλὰ εἴχαμε τὸ μοναδικὸν ὅπλον γιὰ νὰ τὰ βγάλουμε πέρα μὲ τὸ κλῖμα, δηλαδή, τὸ ψυχρὸν «Κλῖμα» εἶχε τὸ θερμαντικὸν στοιχεῖον: Τὴν ἡνωμένην δύναμιν τοῦ Προσωπικοῦ.

Δὲν τὸ ἐπροσέξαμεν ὅσον ἔπρεπε. Καὶ ἔρχεται σήμερον ὁ Σύλλογος καὶ λέγει εἰς τὸν ἀπολογισμόν του ὅτι εἴτε αὐτοὶ εἴτε ὅποιοι ἄλλοι τοὺς διαδεχθοῦν, κύριον μέλημα τῆς θητείας των θὰ πρέπει νὰ εἶναι ἡ πάση θυσίᾳ, καὶ μὲ κάθε προσπάθεια, ἕνωσις τοῦ προσωπικοῦ. Τὴν ἕνωσιν τοῦ προσωπικοῦ, λέμε ἐμεῖς ποὺ γιὰ πάρα πολὺ καιρό, πάρα πολλοὶ ἄνθρωποι, καὶ καταστάσεις, φανεραὶ καὶ σκοτειναί, τὴν ἐπολέμησαν.

Καιρός μας εἶναι πλέον, μὲ τὶς δικές μας τὶς δυνάμεις καὶ οἱ νέοι καὶ ὅσοι ἀπὸ τοὺς παλαιοὺς μένουν εἰς τὸ τιμημένον σῶμα τῶν ὑπαλλήλων τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης, νὰ τὴν πραγματοποιήσουμε αὐτὴ τὴν Ἕνωση. Ἐγὼ ὡς νέος, σχετικά, συνάδελφος, διότι 15 χρόνια ὑπηρεσίας δὲν μποροῦν νὰ βαραίνουν τόσον πολὺ ὅταν εἰς τὴν Τράπεζαν ὑπάρχουν συνάδελφοι μὲ πάνω ἀπὸ 30 χρόνων ὑπηρεσίαν, καὶ πιστεύοντας ὅτι ἀπηχῶ τὴν γνώμην τῶν συναδέλφων τῆς δικῆς μου περίπου σειρᾶς, ἔχω νὰ ὑποβάλω εἰς τὸ σεβαστὸν σῶμα τῆς Συνελεύσεως, τὸ ἑξῆς αἴτημα:

Ὅταν τελειώση καὶ ἡ ἀποψινὴ βραδυὰ καὶ λήξη ἡ λογοδοσία καὶ δώσωμεν τὴν πανηγυρικὴν ἀπαλλαγὴν εἰς τὴν ἀπερχομένην ἡγεσίαν, θὰ διαφανοῦν ἀμέσως εἰς τὸν ὁρίζοντα οἱ δυνάμεις ποὺ θὰ διεκδικήσουν τὸν κότινον τῆς νίκης εἰς τὶς προσεχεῖς ἀρχαιρεσίες.

Μέσα, λοιπόν, στὸ πολὺ μελάνι ποὺ θὰ χυθῆ καὶ μέσα στὰ μεγάλα σχήματα καὶ τὶς ἀναπότρεπτες μικροκακότητες οἱ ὁποῖες θὰ εἰπωθοῦν, θὰ πρέπει νὰ πρυτανεύση ἡ ἑξῆς σκέψις: Αὔριον, ἀγαπητοὶ συνάδελφοι, ἐὰν θὰ θελήσωμεν νὰ ἔχωμεν ὡς ἀποκλειστικὸν αἴτημα τὴν συνένωσιν τοῦ προσωπικοῦ, θὰ πρέπει εἰς τὸ τραπέζι τῶν συζητήσεων νὰ ἐκπροσωπηθῆ ὁλόκληρον, τὸ δυνατὸν ὁλόκληρον, τὸ σῶμα τῶν ὑπαλλήλων τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης. Βλέπετε, εἰς τὰ συνδικαλιστικὰ δὲν συμβαίνει ὅ,τι καὶ εἰς τὸ κοινοβούλιον, ὅπου κατ' ἀναλογίαν δυνάμεως, καταλαμβάνει μίαν θέσιν καὶ ἡ ἀντιπολίτευσις καὶ μετέχει ἐνεργῶς τῶν συζητήσεων. Καὶ τὸ μειονέκτημα αὐτὸ ἔχει τὴν ἐφαρμογήν του εἰς τὰ καθ' ἡμᾶς, ὅτι οὐδεμία συλλογικὴ ἡγεσία πρόκειται νὰ ἀναδειχθῆ ἀπὸ τὸν ἀπόλυτον ἐκεῖνο ἀριθμὸν ψήφων ποὺ νὰ μᾶς πείθη ὅτι ἐκπροσωπεῖ ὅλη τὴν κλίμακα ἀπόψεων τῶν συναδέλφων. Διὰ τὸν οὐσιαστικὸν αὐτὸν λόγον, θὰ πρέπει, δι' αὐτὸν τοὐλάχιστον τὸν χρόνον, νὰ παραμερισθοῦν ὅλες οἱ δημιουργηθεῖσες ἀπὸ τὸ παρελθὸν καταστάσεις, οἱονεὶ κομματικές, τάχατες προσωπικές, μιᾶς ἄλφα ἢ βῆτα νοοτροπίας καταστάσεις, ἔστω καὶ ἀληθινές, καὶ νὰ προσέλθουμε στὶς προσεχεῖς ἐκλογὲς ὑπὸ ἕνα ἑνιαῖον ψηφοδέλτιον. Ὁ κ. Καραπᾶνος καὶ τὸ Συμβούλιόν του ἀνεδείχθησαν ἀπὸ μίαν σεβαστὴν εἰς ἀριθμὸν μερίδα προσωπικοῦ, ὄχι ὅμως ὁλόκληρον. Κατὰ καιρούς, εἶχεν ἀντιπάλους. Ἕνα ποσοστόν, ὡρισμένον, ἀπὸ συναδέλφους δὲν συμφωνοῦσε μὲ τὴν γραμμήν του. Τὸ ποσοστὸν αὐτὸ τῶν συναδέλφων, εἴτε 500, εἴτε 700, εἴτε 750 εἶναι, δὲν πρέπει, μὲ κανένα τρόπον νὰ ἀγνοηθῆ σὲ μίαν τόσον ἀποφασιστικὴν ὥραν διὰ τὴν τύχην τοῦ Προσωπικοῦ.

Λοιπό, ἀγαπητοὶ συνάδελφοι, τελειώνω, μὲ τὴν θερμὴν παράκλησιν πρὸς αὐτοὺς ποὺ θὰ κατέλθουν αὔριον διὰ νὰ διεκδικήσουν τὴν τιμὴν νὰ μᾶς ἐκπροσωπήσουν, νὰ μὴ κατέλθουν σὰν παλαιὰ σχήματα, ἀλλὰ νὰ συσπειρωθοῦν ὅλες οἱ δυνάμεις τῶν παλαιῶν ἀξίων συναδέλφων καὶ ὅσοι ἐκ τῶν νέων ἢ νεοσσῶν, οἱ ὁποῖοι ἐνδιαφέρονται διὰ τὰ συλλογικά μας πεπρωμένα καὶ νὰ ἀγωνισθοῦν καὶ νὰ μᾶς δώσουν τὴν εὐκαιρίαν τοῦ χρόνου, ἀπὸ αὐτὴ ἐδῶ τὴν θέσιν νὰ τοὺς χειροκροτήσουμε εἰς τὴν ἐπίτευξιν τοῦ ἑνὸς καὶ μοναδικοῦ αἰτήματος ποὺ τοὺς ζητοῦμε:

Τὸ σῶμα τῶν ὑπαλλήλων τῆς ΕΤΕ, νὰ καταστῆ ἕνα καὶ μοναδικόν, ἀσχέτως προελεύσεως καὶ μὲ αὐτὴν τὴν ὁλόκληρον δύναμιν νὰ προχωρήση εἰς τὴν ἐπίλυσιν τῶν θεμάτων τὰ ὁποῖα πιστεύουμεν ὅτι ἔκτοτε θὰ ἔχη οὐσιαστικὸν ὅπλον εἰς τὰ χέρια του διὰ νὰ τὸ ἐπιτύχη.

Εὐχαριστῶ πολύ.

(Παρατεταμένα χειροκροτήματα).

Ὁ κ. Δ. Παπαϊωάννου

Κ. ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Ὁ συνάδελφος κ. Παπαϊωάννου ἔχει τὸν λόγον.

Κ. Δ. ΠΑΠΑΪΩΑΝΝΟΥ: Ἀγαπητοὶ συνάδελφοι. Δὲν εἶχα τὴν πρόθεσιν νὰ ἀπασχολήσω τὴν συνέλευσίν σας ἀπόψε, ἀλλὰ τὸ σοβαρώτατον θέμα τὸ ὁποῖον ἀνέφερεν ὁ φίλος Πρόεδρος εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς Συνελεύσεως, τοῦ κινδύνου τῶν ἀσφαλιστικῶν ταμείων, μὲ ἔφερε εἰς τὸ Βῆμα κατὰ πρῶτον λόγον.

Εἶναι γεγονός, ὅτι τὰ ἀσφαλιστικὰ ταμεῖα τῶν ἐργαζομένων, ὑφίστανται μίαν ἐπιδρομὴν ἄνευ προηγουμένου. Εἶναι γεγονὸς ὅτι μία ἀντεργατικὴ Κυβέρνησις, εἰσήγαγεν ἕνα ἀντεργατικὸν νομοσχέδιον τὸ ὁποῖον ἔχει τὴν τόλμην νὰ τὸ ἀποκαλῆ «Ἐργατικὸν Νομοσχέδιον» καὶ διὰ τοῦ Νομοσχεδίου αὐτοῦ γίνεται ἐπιδρομὴ κυριολεκτικῶς ἐναντίον τῶν ἀσφαλιστικῶν ταμείων.

Ἀπὸ τῆς πλευρᾶς τῆς ἰδικῆς μου καὶ εἰς κάθε εὐκαιρίαν ἡ ὁποία μοῦ ἐδόθη ἐτόνισα ἀκριβῶς τοὺς κινδύνους αὐτούς, τοὺς ὁποίους ἔχουν τὰ ταμεῖα. Ἐτόνισα ἐπὶ πλέον τὴν ἡνωμένην ἀντίδρασιν τῶν ἐργαζομένων καὶ κυρίως εἰς ὅ,τι μᾶς ἀφορᾶ βεβαίως ἡμᾶς τοὺς ὑπαλλήλους τῆς ΕΤΕ, εἰς τὴν διαφύλαξιν τῶν ἀσφαλιστικῶν ταμείων των, τῶν ταμείων μας τὰ ὁποῖα ἀριθμοῦν ζωὴν μιᾶς 100-ετίας περίπου.

Δὲν θὰ ἐπιτρέψουν, εἶμαι ἀπολύτως βέβαιος, δὲν θὰ ἐπιτρέψουν οἱ ἐργαζόμενοι, δὲν θὰ ἐπιτρέψη τὸ προσωπικὸν τῆς ΕΤΕ, νὰ καταλάβουν τὰ Ταμεῖα μας. Καὶ δὲν πρόκειται περὶ ἑνὸς ταμείου, πρόκειται περὶ ὅλων τῶν ταμείων μας, καὶ τοῦ Ταμείου Ἀσφαλείας καὶ τοῦ Ταμείου τῆς Συντάξεως.

Δυστυχῶς, δὲν ὑπῆρξεν διάθεσις, ὁλοκληρωτικὴ διάθεσις διὰ νὰ κυριολεκτῶ, ἱκανοποιήσεως, τῶν ἀπόψεων τὰς ὁποίας ἔχει ἡ Ὁμοσπονδία μας.

Εἰς μίαν σύσκεψιν εἰς τὸ Ἐργατικὸν Κέντρον ἔθεσα ὑπ' ὄψιν τοῦ Γενικοῦ Γραμματέως τῆς Γενικῆς Συνομοσπονδίας: Πῶς θέλεις Γενικὲ νὰ μὴν ἀγανακτοῦν οἱ ἐργαζόμενοι, ὅταν βλέπουν κινδυνεύοντα τὰ Ταμεῖα των;

Μοῦ ἀπήντησεν ὅτι αὐτὸ τὸ νομοσχέδιον δὲν ἀφορᾶ τὰ ἰδικά σας Ταμεῖα.

Τοῦ ἀπήντησα Γενικὲ τὸ ἄρθρον 27 τοῦ σχεδίου τοῦ Νόμου, δὲν ἔχει καμμίαν ἐξαίρεσιν. Συνεπῶς ποιὸς μᾶς βεβαιώνει ὅτι ἡ ἐπιδρομὴ δὲν θὰ ἐπέλθη καὶ ἐναντίον τῶν Ταμείων τῶν δικῶν μας, τὰ ὁποῖα μόνον προφορικῶς μοῦ ἀπαντᾶς ὅτι δὲν μᾶς ἀφορᾶ;

Μοῦ ὑπέδειξεν νὰ εἰδοποιήσω τὴν συνδικαλιστικήν μας ὀργάνωσιν νὰ ὑποβάλη κάποιαν τροποποίησιν διὰ νὰ διασφαλίζεται διὰ τοῦ τρόπου αὐτοῦ. Ὡς εἶχα ὑποχρέωσιν ὡς παλιὸς συνδικαλιστής, ἀναλωθεὶς εἰς τὸν Συνδικαλισμόν, εἰδοποίησα, τὸν Σύλλογόν μας διὰ τοῦ Γενικοῦ Γραμματέως.

Ἡ ἀπάντησίς του ἦτο ὅτι δὲν ὑπάρχει τρόπος δυστυχῶς. Καὶ εἰς σύσκεψιν τοῦ Γενικοῦ Γραμματέως τῆς Γενικῆς Συνομοσπονδίας, μὲ τὸ Ἐκτελεστικὸν τῆς Ὁμοσπονδίας τῆς ἰδικῆς μας, δὲν ἐξευρέθη τρόπος κατὰ τὰς ἀπόψεις τὰς ἰδικάς μας νὰ λυθῆ τὸ θέμα.

Πάντως ὅμως, ὁ κίνδυνος ὑφίσταται. Δὲν παραδέχομαι ὅτι ἡ δήλωσις τοῦ Γενικοῦ Γραμματέως, πρὸς ἐμὲ τοὐλάχιστον ἦτο πράγματι ἐκείνη ἡ ὁποία ἔπρεπε νὰ εἶναι, νὰ ξεκαθαρίζη ἀκριβῶς τὸ θέμα καὶ ἂν ἤθελε ὁ Ὑπουργὸς τῆς Ἐργασίας, δὲν θὰ ἔβαζε αὐτὲς τὶς ἀντεργατικὲς μέσα διατάξεις.

Ὀφείλομεν λοιπὸν πάντες νὰ συσπειρωθῶμεν πράγματι γύρω ἀπὸ τὴν Συλλογικήν μας Ἡγεσίαν, γύρω ἀπὸ τὴν Ὁμοσπονδιακήν μας Ἡγεσία, διὰ νὰ προστατεύσωμεν τὰ Ταμεῖα, διὰ νὰ ἀντικρούσωμεν τὴν ἐπιδρομὴν ἡ ὁποία ἐπέρχεται ἐναντίον τῶν Ἀσφαλιστικῶν μας Ταμείων.

Μὲ αὐτὴν τὴν εἰσαγωγὴν καὶ μὲ αὐτὴν τὴν δήλωσιν, ὅτι ὅλο τὸ προσωπικὸν πρέπει νὰ εἶναι ἡνωμένον, θὰ ἀκολουθήσωμεν τὴν Ἡγεσίαν μας, ἡ ὁποία ἀπορῶ διατί, εἰς μίαν προχθεσινήν της ἀνακοίσιν λέγει, ἐπὶ λέξει, ὅτι ἡ Ἡγεσία, ἡ σημερινὴ ἡ Συλλογικὴ καὶ μετὰ τὴν λῆξιν τῆς σημερινῆς της θητείας, θὰ ἐξακολουθήση ἐκπροσωποῦσα ἐγκύρως, τὸ σῶμα τῶν ὑπαλλήλων.

Ποιὸς ἠμφισβήτησεν αὐτὴν τὴν ἐγκυρότητα; Ποιὸς εἶπεν ὅτι ἡ Συλλογική μας Ἡγεσία δὲν ἐκπροσωπεῖ νομίμως καὶ δὲν διοικεῖ νομίμως τὸ Σῶμα τῶν ὑπαλλήλων τῆς ΕΤΕ. μέχρι τῆς ἐκλογῆς τῆς νέας Διοικήσεως καὶ μέχρι τῆς ἀναλήψεως τῶν καθηκόντων τῆς νέας διοικήσεως προσθέτω ἀκόμη;

Συνεπῶς αὐτὴ ἡ σημείωσις εἰς τὴν προχθεσινὴν ἀνακοίνωσιν, κατὰ τὴν ἄποψίν μου παρεῖλκε τελείως, διότι δὲν εἶναι νοητόν, νὰ ζητᾶ κάτι τὸ ὁποῖον ὑπάρχει. Θὰ μοῦ ἐπιτρέψη ὅμως ἡ Συλλογική μας Ἡγεσία καὶ σεῖς νὰ σᾶς ἀπασχολήσω ὀλίγον καὶ μὲ τὴν λογοδοσίαν τῆς Διοικήσεως.

Ὁ φίλτατος κ. Χαρίτος, μὲ ἀπήλλαξεν ἐν πολλοῖς ἀπὸ μέγιστον βάρος αὐτῆς τῆς κριτικῆς. Καὶ ὁμολογῶ ὅτι ἡ συνεργασία μας, μὲ τὸν κ. Χαρίτον, κάποιαν ἐπίδρασιν θὰ εἶχεν ἐπὶ τῆς ὀρθοτάτης κριτικῆς τὴν ὁποίαν ἔθεσε ἀπόψε καὶ ὅπως ὀφείλει κάθε συνδικαλιστὴς νὰ θέτη, νὰ κρίνη ὀρθῶς, ἀντικειμενικῶς, δικαίως κατὰ τὴν ἄποψίν του, ἀδιαφορῶν ἂν θὰ εἶναι αὐστηρὸς πρὸς τὴν Συλλογικὴν Ἡγεσίαν καὶ ὅταν κρίνη κανεὶς αὐστηρῶς, θὰ γίνεται καὶ δυσάρεστος.

Βασιζόμενος ὅμως, εἰς τὴν τελευταίαν παράγραφον, τῆς λογοδοσίας τῆς Διοικήσεως ἡ ὁποία λέγει ὅτι θέλει νὰ ἀκούση τὰς κρίσεις ἐντὸς τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως καὶ ἀπὸ τὴν συζήτησιν νὰ ἀντλήση διδάγματα διὰ τὴν περαιτέρω προώθησιν τῶν ζητημάτων ἡνωμένως ὅλου τοῦ προσωπικοῦ τῶν ὑπαλλήλων τῆς Τραπέζης, θὰ ἐπιχειρήσω μίαν μικρὰν κριτικὴν ἐπὶ τῆς λογοδοσίας.

Σημειώνει, εἰς τὴν λογοδοσίαν της ἡ Διοικητικὴ Ἐπιτροπὴ «πλουσίαν συγκομιδὴν ἐπιτευγμάτων κατὰ τὸ λῆξαν ἔτος». Καὶ ἐρευνῶ καὶ ἐγὼ διὰ νὰ δῶ ποία ἦτο αὐτὴ ἡ πλουσία συγκομιδή, καὶ ὁμολογῶ ὅτι δὲν εὑρίσκω οὐχὶ πλουσίαν συγκομιδήν, ἀλλ' οὔτε κἂν συγκομιδήν.

Ἡ μόνη συγκομιδὴ πράγματι, εἶναι ἐκείνη τὴν ὁποίαν ἀνέφερεν ὁ φίλτατος συνάδελφος Χαρίτος, ἡ αὔξησις τῶν μισθῶν, καὶ τῶν ἐξόδων παραστάσεως, (διέφυγεν εἰς τὸν κ. Χαρίτον,) τῶν ἐξόδων παραστάσεως τῶν ἀνωτάτων στελεχῶν τῆς Τραπέζης.

Καὶ ἐρωτῶ τὴν συλλογικήν μας ἡγεσίαν. Καλά, τὸ προσωπικὸν τῆς Τραπέζης ἀποτελεῖται μόνον ἀπὸ τοὺς Τμηματάρχας Α΄ καὶ ἐπάνω; Καὶ οἱ ὑπόλοιποι βαθμοὶ τοῦ προσωπικοῦ τῆς Τραπέζης τί ἔγιναν; Ποῦ εἶναι αὐτὴ ἡ ἐξομοίωσις μὲ τοὺς μισθοὺς τῶν ὑπαλλήλων τῆς Τραπέζης Ἑλλάδος; Ποῦ εἶναι ὅλα τὰ θέματα τὰ ὁποῖα ἀπασχολοῦν καὶ τοὺς ἄλλους βαθμούς;

Τὰ ἔξοδα παραστάσεως τῶν Διευθυντῶν ἦσαν ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα παρουσιάζουν ὡς πλουσίαν συγκομιδήν, ἡ Διοίκησις τοῦ Συλλόγου μας; θερμότατα συγχαρητήρια, ἀγαπητοί μου συνάδελφοι, ἀνήκουν εἰς τὴν Διοίκησιν τοῦ Συλλόγου, ἐὰν αὐτὴ εἶναι ἡ πλουσία συγκομιδή.

Παρουσιάζει ἀκόμη ἡ διοίκησις ὡς νὰ μὴν ἦτο ἡ ἰδία διοίκησις καὶ πέρυσι καὶ πρόπερσι καὶ πρὸ 5-ετίας καὶ ξεχωρίζει κατὰ κάποιον τρόπον, μὲ πολλὴ μαστοριά, ξεχωρίζει τὴν εὐθύνην τὴν δικήν της μὲ τὰς εὐθύνας τῶν περασμένων Διοικήσεων, τῆς ἰδίας Διοικήσεως. Τῶν ἰδίων ἀνθρώπων. Διότι λέγει, «οἱ κόποι καὶ οἱ μόχθοι τῶν προηγουμένων περιόδων, φαινομενικῶς ἄκαρποι», τώρα ὁμολογεῖ ὅτι ἦσαν φαινομενικῶς ἄκαρποι, ἄκαρποι οἱ κόποι τῶν προηγουμένων ἐτῶν.

Δὲν ξέρω ποιὸς ὁ λόγος νὰ διαστείλη κάπως, τὰς εὐθύνας της μὲ τῶν προκατόχων ἐτῶν ποὺ εἶναι ἡ ἰδία Συλλογικὴ Ἡγεσία.

Τὰ θέματα τῆς πλουσίας συγκομιδῆς, εἶναι τὸ ὅτι ἔγινε ἕνας διαγωνισμὸς καὶ μετετάγησαν 99 συνάδελφοι!! Τὸ ὅτι ἔγινε ἕνας διαγωνισμὸς καὶ προσελήφθησαν ὑπάλληλοι εἰς τὴν Τράπεζαν! Τὸ ὅτι ἐμειώθη ὁ τόκος τῶν δανείων ἀπὸ 7 εἰς 6%! Καὶ ἕνα μεγάλο ἐπίτευγμα τὸ ὅτι τὸ ἐπίδομα τὸ ὁποῖον παίρνουν δανεικόν, οἱ συνάδελφοι τῶν ἐπαρχιακῶν καταστημάτων διὰ τὰ καύσιμα, ἀπὸ 1.200 δρχ. ἐπῆγε εἰς 1.400. Καὶ πῆραν αὔξησιν 200.- δρχ. δανεικὰ καὶ αὐτὸ εἶναι ἐπίτευγμα καὶ τὸ παρουσιάζει ἡ Συλλογική μας Ἡγεσία, ὡς μέγα ἐπίτευγμα τῆς πλουσίας συγκομιδῆς καὶ αὐτό!!

Ἔχει καὶ ἕνα ἄλλο ἐπίτευγμα ἀκόμη, ὅτι αἱ θήλεις συνάδελφοι, τῆς Τραπέζης μας, αἱ ὁποῖαι εἶχον χάσει ἀπὸ τὸν Ἐπιδρομέα τῆς ΕΤΕ, ἀπὸ τὴν ἔνταξιν τὴν ὁποίαν ἔκαμε ὁ ἐπιδρομεύς, ἕναν χρόνον ἐν συγκρίσει μὲ τὰς ἄλλας συναδέλφους τῆς Τραπέζης Ἀθηνῶν, ἐπῆραν ἕνα χρόνο. Ἀλλὰ πιστεύομεν ἡμεῖς ὅτι τὸ θέμα τῶν συναδέλφων, τῶν γυναικῶν συναδέλφων συνίσταται κυρίως εἰς τὸ ὅτι, ὅταν αἱ συνάδελφοι ἔλθουν εἰς γάμον καὶ ἀποκτήσουν οἰκογένειαν θὰ πρέπει μετὰ 15ετῆ ὑπηρεσίαν νὰ τοὺς δίδεται ἡ εὐκαιρία νὰ ἀπέρχωνται ἐὰν τὸ ἐπιθυμοῦν. Μὲ σύνταξιν ἱκανοποιοῦσαν τὰς ἀνάγκας των, διὰ νὰ ἀσχοληθοῦν καὶ εἰς τὴν ἀνατροφὴν τῆς οἰκογενείας των.

Δὲν εἶναι δυνατὸν ἀγαπητοί μου συνάδελφοι, νὰ λέμε ὅτι πήραμε ἕνα χρόνο διὰ τὶς γυναῖκες καὶ νὰ λέμε ὅτι μένουμε ἱκανοποιημένοι. Τὸ θέμα τῶν γυναικῶν εἶμαι ἀπολύτως βέβαιος, συνίσταται εἰς τὸ νὰ μποροῦν νὰ τοὺς δίδεται ἡ εὐκαιρία ἐὰν τὸ ἐπιθυμοῦν καὶ ἐὰν ἡ οἰκονομική τους κατάστασις τὸ ἐπιτρέπη, νὰ ἀπέρχωνται μετὰ 15ετῆ ὑπηρεσίαν ἐφ' ὅσον ἔχουν οἰκογένειαν.

Αὐτὸ τὸ ἀποσιωπᾶ τελείως ἡ Διοίκησις τοῦ Συλλόγου μας διότι δὲν ἠσχολήθη κἂν μὲ αὐτό.

Διὰ τὸ θέμα τοῦ Ὀργανισμοῦ τῆς Ὑπηρεσίας, — ὀλίγον θὰ σᾶς κουράσω — διότι σᾶς τὸ ἀνέπτυξεν ὁ κ. Χαρίτος. Ἂν ἐνθυμεῖσθε καλῶς, πέρυσι νομίζω πρὸ τῶν ἐκλογῶν, ὑπῆρξε μία ἀνακοίνωσις τοῦ Συλλόγου, κατὰ τὸ τέλος τοῦ περυσινοῦ ἔτους, ὅτι θὰ ἦτο ἕτοιμος ὁ Ὀργανισμός. Καὶ ἐπέρασε ἐκεῖνος ὁ χρόνος. Καὶ μόλις ἐξελέγη μᾶς εἶπαν ὅτι μέχρι τὸν Ὀκτώβριον τοῦ περασμένου ἔτους, θὰ ἦτο ἕτοιμος ὁ Ὀργανισμὸς καὶ ἤδη ἔχουμε Φεβρουάριον, κοντεύομε εἰς τὸν Φεβρουάριον τοῦ 1963 καὶ δὲν ἠσχολήθη κἂν μὲ τὸν Ὀργανισμὸν τῆς Ὑπηρεσίας τὸ ἀπερχόμενον Διοικητικόν μας συμβούλιον. Δὲν εὑρῆκε χρόνον νὰ ἀσχοληθῆ μὲ τὸ θέμα αὐτό, ὡσὰν νὰ ἦτο κάτι τὸ ὁποῖον ἦτο μικρὸν θέμα, ἀσήμαντον, ποὺ δὲν ἐνδιέφερε κανένα, ἢ νὰ ἐνδιέφερεν κάποιαν μικρὰν ἔστω μερίδα τοῦ προσωπικοῦ.

Ἀλλὰ τὰ θέματα τοῦ Ὀργανισμοῦ τῆς Ὑπηρεσίας ἀγαπητοί μου συνάδελφοι, εἶναι θέματα ζωῆς καὶ θανάτου δι' ἓν προσωπικόν, διὰ μίαν ὁμάδα ἀνθρώπων ποὺ ἐργάζονται εἰς μίαν ἐπιχείρησιν. Διὰ τοῦ τρόπου αὐτοῦ, διὰ τοῦ Ὀργανισμοῦ τῆς Ὑπηρεσίας, προβλέπεται ἡ μισθολογικὴ ἐξέλιξις. Ἡ μισθολογία των, ἡ διαβάθμισίς των, τὰ πάντα.

Ἐάν, δι' αὐτὸ τὸ θέμα δὲν καταπιανώμεθα, καὶ λέμε ὅτι φταίει τὸ ὅτι δὲν ἦτο ἡνωμένον τὸ προσωπικόν. Λυποῦμαι πάρα πολὺ ἀλλὰ τὸ προσωπικὸν οὔτε πέρυσιν ἦτο ἡνωμένον, ἐν τούτοις ὅμως, μᾶς ἐπαρουσίαζον τὸ γεγονὸς ὅτι ἐπέκειτο ἡ λύσις του.

Εἰς τὸ θέμα αὐτό, λυποῦμαι, διότι μεταφέρουν τὰς εὐθύνας εἰς τὴν μὴ ἑνοποίησιν τοῦ προσωπικοῦ τῆς Τραπέζης. Καὶ παρακαλῶ τὸ Προεδρεῖον, νὰ μοῦ ἀπαντήση εἰς τὸ τέλος, ποῦ ὀφείλεται ἡ μὴ ἑνοποίησις εἰσέτι τοῦ προσωπικοῦ. Ποιὸς εἶναι ὑπεύθυνος τέλος πάντων; Εἶναι ὑπεύθυνος ἡ Συλλογική μας ἡγεσία; Εἶναι ἀντίθετος ἡ Συλλογικὴ Ἡγεσία; Ποιὰ εἶναι τὰ θέματα ἐκεῖνα ποὺ τὸ χωρίζουν, ὥστε ἡ Συνέλευσις νὰ ἀσχοληθῆ καὶ νὰ δώση κατευθύνσεις εἰς τὴν μέλλουσαν Διοίκησιν ἡ ὁποία θὰ ἐκλεγῆ, νὰ ἄρη τὰ ἐμπόδια αὐτά.

Σχετικῶς μὲ τὸ θέμα τῆς μὴ ἑνοποιήσεως τοῦ προσωπικοῦ ἀναφέρει ὅτι ἀτυχῆ περιστατικά, δὲν ἐπέτρεψαν ἀκόμη τὴν ἑνοποίησιν τοῦ προσωπικοῦ. Θὰ παρεκάλουν νὰ μᾶς ἀναφέρη ἡ Συλλογική μας ἡγεσία ποῖα ἦσαν αὐτὰ τὰ ἀτυχῆ περιστατικὰ τὰ ὁποῖα ἀποσιωπᾶ ἀπὸ τὴν λογοδοσίαν της.

Καὶ ἔρχομαι εἰς τὸ θέμα τὸ ἀσφαλιστικὸν ἀγαπητοὶ συνάδελφοι. Λέγει ἀκόμη, ἐκτὸς τῶν θεμάτων τα ὁποῖα ἀνακύπτουν μὲ τὸ ἀντεργατικὸν αὐτὸ Νομοσχέδιον, λέγει ἀκόμη ἡ Διοίκησις τοῦ Συλλόγου μας, ὅτι δὲν ἠσχολήθη εἰς τὴν ἀναμόρφωσιν τῶν καταστατικῶν διατάξεων, τοῦ Ταμείου Συντάξεων, καὶ ὅλων τῶν ἀσφαλιστικῶν ὀργανισμῶν.

Λέγει ἀκόμη ὅτι ἐγένετο καὶ ἡ τροποποίησις τοῦ κανονισμοῦ τοῦ ἐπικουρικοῦ μας Ταμείου. Ἐκλήθημεν πράγματι νὰ ἐγκρίνωμεν τὰς τροποποιήσεις τοῦ Ἐπικουρικοῦ μας Ταμείου διὰ νὰ εἰσέλθουν εἰς αὐτὸ καὶ οἱ συνάδελφοι τῆς τέως Τραπέζης Ἀθηνῶν. Καὶ εἰσῆλθον. Δὲν ξέρω ἂν ὑπῆρξεν καὶ ἡ ἔγκρισις καὶ ἀπὸ τῆς πλευρᾶς τοῦ Ταμείου Ὑγείας τῆς τέως Τραπέζης Ἀθηνῶν ὅπως ἐπεβάλλετο. Ἀλλὰ ἐδῶ πράγματι ἀξίζουν μεγάλα συγχαρητήρια εἰς τὴν Συλλογικὴν μας Ἡγεσία διὰ τὴν τροποποίησιν αὐτῶ, ἐπέτυχε δύο πράγματα.

Πρῶτον: νὰ δώση εἰς τὸν Κωνσταντῖνον Ἠλιάσκον, τὸν καταστροφέα τῶν Ταμείων μας, τὸν καταστροφέα τοῦ προσωπικοῦ τῆς Τραπέζης, ἐπικούρησιν καὶ προκαταβολὴν ἔναντι ὀφειλομένων 10.500.- δρχ. Καὶ

Δεύτερον; Νὰ δώση αὔξησιν εἰς τοὺς συνταξιούχους τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τοὺς ἀναλώσαντας τὴν ζωήν των εἰς τὴν Τράπεζαν, τοὺς ἱδρύσαντας τὸ Ἐπικουριακὸν Ταμεῖον, τοὺς καταδιωχθέντας ἀπὸ τὸν Ἠλιάσκον, αὔξησιν 32 δρχ! Περὶ αὐτοῦ ἐπρόκειτο κύριοι.

Ὁ ἡγέτης τοῦ Συλλόγου μας, ὁ Ἡγέτης τοῦ Προσωπικοῦ τῆς Τραπέζης ὅστις ἐδιώχθη ἀπὸ τὸν Ἠλιάσκον καὶ ὅστις κατὰ τὸν χρόνον τῆς ἐπιδρομῆς εὑρίσκετο ἐδῶ, πῆρε αὔξησιν 32 δρχ. Καὶ ὁ Κωνσταντῖνος Ἠλιάσκος, ὁ Διοικητής, ὁ Ἐπιδρομεὺς Διοικητής, ἐπῆρε προκαταβολὴν ἔναντι αὐξήσεων τοῦ Ἐπικουρικοῦ Ταμείου 10.500 δρχ. χωρὶς ἐκκαθάρισιν τοῦ λογαριασμοῦ.

Καὶ πλέον τούτου χάρις εἰς τὴν τροποποίησιν θὰ παίρνουν ἐπικούρησιν οἱ ὑπάλληλοι τῆς Τραπέζης ἐπὶ τόσα χρόνια ὅσα χρόνια ὑπηρεσίαν εἶχον εἰς τὴν Τράπεζαν. Καὶ ὁ Ἠλιάσκος εἶχε 40 χρόνια ἢ δὲν ξέρω πόσα εἶχεν. Ἐκτὸς τῶν ὑπαλλήλων οἱ ὁποῖοι ἀπελύθησαν βάσει τοῦ νόμου 2510 ἀπὸ τὸν Ἠλιάσκον, οἱ ὁποῖοι θὰ παίρνουν ὅσα χρόνια ἦσαν εἰς τὴν Τράπεζαν, ηὐξημένα κατὰ 40%.

Δηλαδή, ἕνας ὑπάλληλος ποὺ εἶχεν 15 χρόνια ὑπηρεσία καὶ τὸν ἀπέλυσεν ὁ Ἠλιάσκος, θὰ πάρη διὰ 18 χρόνια ἐπικούρησιν. Καὶ ὁ Ἠλιάσκος ὁ ἐπιδρομεὺς καὶ ὁ σφαγεὺς τοῦ προσωπικοῦ, θὰ πάρη ἰσοβίως ἐπικούρησιν. Αὐτὰ εἶναι τὰ ἐπιτεύγματα, μὲ τὴν τροποποίησιν τοῦ Ἀσφαλιστικοῦ Ταμείου. Αὐτὴ εἶναι ἡ συγκομιδὴ ἀγαπητοὶ συνάδελφοι!!

(Χειροκροτήματα).

Ὅλοι εἰς τὰς Κάλπας τὴν 17ην καὶ 18ην Φεβρουαρίου

Ὁ κ. Σ. Ἰωαννίδης

κ. ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Ὁ συνάδελφος κ. Ἰωαννίδης ἔχει τὸν λόγον

κ. ΣΩΚΡ. ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ: Κύριοι συνάδελφοι, δὲν πρόκειται νὰ εἴπω τὴν γνώμην μου διὰ τὰ πεπραγμένα τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου, δὲν θὰ κάνω κριτικήν, διότι τὰ εὑρίσκω πάρα πολὺ καλά.

Ἐκεῖνο ποὺ ἤθελα νὰ εἴπω τὸ περισσότερον ἀπὸ ὅλα, εἶναι ὅτι, μπροστά μας, τώρα, παρουσιάζονται προβλήματα πολὺ δύσκολα καὶ ὡς ἐκ τούτου, πρέπει ὁπωσδήποτε, νὰ φροντίσωμεν διὰ τὴν ἕνωσιν τῶν συλλόγων. Αὐτὸ τὸ τονίζω, παρ' ὅ,τι τὸ ἐτόνισαν καὶ ἄλλοι συνάδελφοι, διότι ἔτυχε νὰ διαβάσω τὰ πεπραγμένα τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Συλλόγου τῆς Τραπέζης Ἀθηνῶν χθές, διότι ἐντὸς τῶν ἡμερῶν θὰ κάνουν καὶ αὐτοὶ Γενικὴν Συνέλευσιν.

Εἰς τὰ δικά μας, εἰς τὴν ἔκθεσιν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου, ἐδιάβασα μίαν εὐχήν, ἢ τέλος πάντων καταλήγουν μὲ μίαν προσπάθεια δικήν τους, μὲ μίαν πίστιν διὰ τὴν ἕνωσιν τῶν Συλλόγων.

Εἰς τὰ πεπραγμένα τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Συλλόγου τῆς Τραπέζης Ἀθηνῶν καὶ εἰς τὸν προγραμματισμὸν τοῦ 63, δὲν κάνουν ἔστω καὶ τὴν ἐλαχίστην νύξιν, διὰ τὴν ἕνωσιν τοῦ Προσωπικοῦ. Νομίζω ὅτι θὰ πρέπει ἡ νέα Διοίκησις τοῦ Συλλόγου μας, νὰ φροντίση ὁπωσδήποτε ἐντὸς τοῦ 63, νὰ βρῆ τρόπο νὰ πραγματοποιηθῆ ἡ ἕνωσις τῶν Συλλόγων.

Ἤθελα ἐπίσης νὰ εἴπω ἕνα μόνον λόγον διὰ τὴν ἀντιπολίτευσιν. Κάποτε βέβαια ὑπῆρξα καὶ ἐγὼ ἀντιπολίτευσις διὰ τὸ τότε Διοικητικὸν Συμβούλιον πλὴν ὅμως νομίζω, ὅτι δὲν ἔκανα μὲ τὰ σφάλματα τῆς παρούσης ἀντιπολιτεύσεως. Συγκεκριμένα ὅταν ἡ Διοίκησις εἶχε κυκλοφορήσει μίαν ἀνακοίνωσιν ἐναντίον τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου διὰ τὰ γεγονότα ποὺ ἔγιναν περὶ τὸ Προσωπικὸν τότε, ἐξέδωσε παραλλήλως καὶ ἡ νῦν ἀντιπολίτευσις μίαν ἀνακοίνωσιν καὶ ἔβαλε συγχρόνως μετὰ τῆς Διοικήσεως κατὰ τῆς Διοικήσεως τοῦ Συλλόγου μας.

Νομίζω ὅτι αὐτὴ ἡ ἐνέργεια ἦτο ἀτυχής, καὶ εἰς τὸ μέλλον ἡ Ἀντιπολίτευσις πρέπει νὰ φροντίζη εἰς τὸ μέτρον τῶν δυνατοτήτων της, βέβαια, νὰ δείχνη ὅτι φροντίζη καὶ εἶναι εἰς θέσιν νὰ ἐπιλύη ἢ νὰ βοηθῆ διὰ τὴν ἐπίλυσιν τῶν προβλημάτων τοῦ προσωπικοῦ, νὰ μὴν εἶναι ἐμπόδιον εἰς τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον καὶ νὰ μὴν ἐπιφέρη διασπάσεις.

(Χειροκροτήματα)

ΤΑ ΠΛΗΡΗ ΠΡΑΚΤΙΚΑ ΤΗΣ ΓΕΝ. ΣΥΝΕΛΕΥΣΕΩΣ

Ὁ κ. Σπ. Διλιντᾶς

κ. ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Ὁ συνάδελφος κ. Διλιντᾶς ἔχει τὸν λόγον. (Χειροκροτήματα).

κ. ΣΠ. ΔΙΛΙΝΤΑΣ: Ἀγαπητοί μου συνάδελφοι, δὲν πρόκειται μὲ τὴν ὁμιλίαν μου νὰ ἀσκήσω κριτικὴν ἐπὶ τῆς τακτικῆς καὶ στρατηγικῆς τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου, διότι τὸ πρόγραμμα καὶ ἡ τακτικὴ τοῦ Διοικ. Συμβουλίου, τοῦ λογοδοτοῦντος, εἶναι συνέχεια τῆς τακτικῆς καὶ τοῦ προγράμματος τῶν Διοικ. Συμβουλίων, εἰς τὰ ὁποῖα μοῦ ἐκάνατε τὴν τιμὴν νὰ μὲ ἐκλέξετε κατὰ τὸ παρελθόν. Ἑπομένως, κάθε λόγος μου ἐναντίον τῶν μελῶν τοῦ Δ. Σ. δὲν θὰ εἶναι τίποτε ἄλλο παρὰ μία αὐτοκτονία ἰδική μου.

Ἐκ τῶν μέχρι τοῦδε ὁμιλιῶν, ἔκανα τὴν ἑξῆς διαπίστωσιν: Ὅτι οἱ σκεπτόμενοι — ὅσον ἀφορᾶ, βέβαια, τὴν τακτικὴν καὶ τὴν στρατηγικὴν τοῦ Δ. Σ. — ἀντιθέτως, καὶ ἐννοῶ τὸν κ. Ἰθακήσιον καὶ τοὺς συνεργάτας του, ἐφέτος ἦσαν κάπως χλιαροὶ εἰς τὴν κριτικήν τους, τόσον κατὰ τὴν παροῦσαν Γεν. Συνέλευσιν, ὅσον καὶ καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τοῦ Συλλογικοῦ ἔτους.

Δὲν κατέκριναν τὸ Δ. Σ. μὲ ὀξύτητα, ὅπως ἔπραττον ἄλλοτε.

Ἐὰν ὅμως ἐκεῖνοι δὲν ἤσκησαν κριτικὴν ἐπὶ τοῦ Δ. Σ. διὰ τὴν τακτικὴν καὶ τὴν στρατηγικήν του, θὰ μοῦ ἐπιτρέψουν ν' ἀσκήσω ἐγὼ κριτικὴν δι' αὐτούς, τόσον διὰ τὴν τακτικὴν ὅσον καὶ διὰ τὴν στρατηγικήν των. Διότι αἱ ἐπανειλημμέναι κατ' ἔτος ἐμφανίσεις, τοῦ κ. Ἰθακησίου καὶ τῶν συνεργατῶν του, ἀπὸ τοῦ βήματος αὐτοῦ, δείχνουν ξεκάθαρα ὅτι αὐτοὶ ἀσκοῦν δυστυχῶς μίαν στεῖραν, μίαν ἄγονον ἀντιπολίτευσιν.

Πιστεύω ὅτι ἡ ἀντιπολίτευσις — ἂν καὶ ἡ ὀνομασία «ἀντιπολίτευσις» εἶναι ὅρος αταίριαστος ἐν προκειμένῳ — ἐργάζεται καὶ αὐτὴ διὰ τὰ συμφέροντα ὅλων μας. Ἄρα, λοιπόν, δὲν πρέπει νὰ περιμένῃ τὰς ὥρας μόνον τῆς Γεν. Συνελεύσεως νὰ δίδῃ κατευθύνσεις ἢ νὰ διατυπώνῃ λάθη εἰς τὸ ἀπερχόμενον Δ. Σ.

Ὑποχρέωσιν ἔχει νὰ ἀσκῇ συνεχῆ ἐποπτείαν καὶ κριτικήν, διότι, ἐφ' ὅσον ἐπὶ τρία συνεχῆ ἔτη διεκδικεῖ τὴν διοίκησιν τῶν τοῦ οἴκου μας, θὰ διαθέτῃ ὁπωσδήποτε μίαν στοιχειώδη ὀργάνωσιν, θὰ εἶναι μία ὠργανωμένη ὁμάς, ἡ ὁποία δὲν δικαιολογεῖται, ἐπαναλαμβάνω, νὰ ἐμφανίζεται ἅπαξ καὶ μόνον τοῦ ἔτους ἐπιλαμβανομένη τῶν ζητημάτων μας.

Ἔχει τὴν ὑποχρέωσιν καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τοῦ Συλλογικοῦ ἔτους, εἴτε δι' ὑπομνημάτων της πρὸς τὸ Δ. Σ., εἴτε δι' ἀνακοινώσεών της, εἴτε διὰ συζητήσεων τὰς ὁποίας θὰ προκαλῇ μετὰ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου, νὰ ἐκφέρῃ τὰς ἀπόψεις της, οὕτως ὥστε νὰ προλαμβάνῃ τὰ τυχὸν σφάλματα καὶ τὰς τυχούσας παρεκλίσεις τοῦ Δ. Σ.

Τότε μόνον, καὶ αὐτὸ δὲν τὸ λέγω μόνον διὰ τὸν κ. Ἰθακήσιον καὶ τοὺς συνεργάτας του, ἀλλὰ δι' ὁποιονδήποτε, ὁ ὁποῖος κατὰ τὸ ἑπόμενον ἢ τὰ μεθεπόμενα ἔτη θὰ θελήσῃ νὰ ἀντιπαραταχθῇ εἰς τὸ ἐκλεγησόμενον Δ.Σ., ἡ ἀντιπολιτευτική μας προσπάθεια, θὰ ἐλαττώνῃ τὰς παραλείψεις καὶ τὰ λάθη, θὰ εἶναι θετικὴ καὶ ὄχι ἀρνητική.

Θὰ πρέπει, διὰ νὰ μὴν εἶναι ἄγονος ἡ τακτική του, διὰ νὰ ἀποδώσουν πραγματικὰ οἱ προσπάθειές του εἰς τὰ Συλλογικά μας θέματα, νὰ λέγῃ τὴν γνώμην του κάθε τόσο, ὁσάκις τοῦ δίδεται ἡ εὐκαιρία, ἢ νὰ προκαλῇ τὴν εὐκαιρίαν αὐτὴν καὶ νὰ ἐκφέρῃ τὰς ἀπόψεις του εἰς τὸ Δ. Σ.

κ. Κ. ΙΘΑΚΗΣΙΟΣ: κ. Διλιντᾶ, θὰ μοῦ ἐπιτρέψετε νὰ σᾶς διακόψω.

κ. Σ. ΔΙΛΙΝΤΑΣ: Παρακαλῶ, κύριε Ἰθακήσιε.

κ. Κ. ΙΘΑΚΗΣΙΟΣ: Ὅταν ἡ ἀντιπολίτευσις εἶχε ἀντιρρήσεις... καὶ ὅταν μάλιστα εὑρέθη πρὸ δυσαρέστου, νὰ ποῦμε, καταστάσεως, ἡ «Τραπεζιτικὴ» νὰ μὴν τοῦ δημοσιεύῃ ἐπιστολὰς εἰς τὰς ὁποίας ἐπανειλημμένως ἔρχονται καὶ ἔχομεν, χρονολογημένον καὶ ἀρχεῖον, δὲν ἐδίστασε, παρ' ὅλον ὅτι δὲν εἶχε τὸ πλούσιον Συλλογικὸν Ταμεῖον, νὰ βγάλῃ μέχρι καὶ δελτίον δικό της. Θὰ τὸ ἐνθυμῆσθε καλῶς.

κ. ΣΠ. ΔΙΛΙΝΤΑΣ: Εἶναι σφάλμα σας, κ. Ἰθακήσιε, τὸ ὅτι ἐσταματήσατε τὴν ἔκδοσιν αὐτοῦ τοῦ δελτίου.

κ. Κ. ΙΘΑΚΗΣΙΟΣ: Κύριε Διλιντᾶ, αὐτὸ εἶναι εἰς τὴν κρίσιν ἐμοῦ τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς Ἀντιπολιτεύσεως, νὰ νομίζω ποῦ καὶ πότε εἶναι τὰ στραβὰ καὶ μπορεῖ νὰ ἐνόμισα ἐφέτος ὅτι καλὰ θὰ πάῃ καὶ δὲν ἤθελα νὰ ἐκδοθῇ.

κ. Σ. ΔΙΛΙΝΤΑΣ: (Ὁμιλεῖ ταυτοχρόνως καὶ ἐντόνως μετὰ τοῦ κ. Ἰθακησίου).

κ. Κ. ΙΘΑΚΗΣΙΟΣ: Δὲν μπορῶ νὰ παραδεχθῶ ὅτι καμμία ἄλλη συλλογικὴ ἀντιπολίτευσις ἔκαμε τὸ καθῆκον της ὡς ἡμεῖς. Δὲν ἐδιστάσαμεν ὅταν ἐσεῖς ὡς «Τραπεζιτικὴ» μοῦ ἀρνηθήκατε ἢ σκοπίμως μοῦ καθυστερούσατε ἐπὶ δύο καὶ τρεῖς μῆνες ἐπιστολὲς τὶς ὁποῖες ἔστειλα νὰ δημοσιεύσητε, ἔβγαζα ἀπὸ τὸ πενιχρό μου Ταμεῖο καὶ ἐπὶ ζημίᾳ μου καὶ μὲ τὴν τσέπη τὴν δική μου Συλλογικὸν Δελτίον, τὸ ὁποῖον ὅλοι οἱ συνάδελφοι θὰ θυμοῦνται ὅτι ἔβγαινε κάθε μῆνα. Καὶ δὲν ἐδίστασα οἱαδήποτε στιγμή, ὅταν ἐνόμιζα ὅτι κακὰ πάει ὁ Σύλλογος νὰ βγάλω ἀνακοίνωσιν καὶ νὰ τοῦ λέγω, κακὰ πᾶς. Δὲν ἐδίστασα ποτὲ καὶ ἔχω τὸ θάρρος τῆς γνώμης μου νὰ λέγω ὅπου εἶναι σωστά, σωστὰ καὶ ὅπως εἶναι ἀλήθεια. Ὅπως ὅταν ὁ Σύλλογος ἐπῆρε στραβὸ δρόμο εἶπα στραβό, ὅπως καὶ τώρα ποὺ στὸ Ταμεῖον Συντάξεως ἐπέτυχε... νὰ τὸν συγχαρῶ καὶ νὰ τὸν ξανασυγχαρῶ καὶ πάλιν. Ἐγὼ πάντοτε θὰ λέγω τὴν γνώμην μου, καὶ ἂν θὰ μείνω καὶ ἐκτὸς ἀντιπολιτεύσεως, οἱονδήποτε βαθμὸν καὶ ἂν πάρω, θὰ εἶμαι ἐδῶ συμπαραστάτης σας καὶ θὰ ἀγωνίζωμαι καὶ θὰ γράφω καὶ θὰ δημοσιεύω.

(Ἀκολουθεῖ ταυτόχρονος διαλογικὴ συζήτησις κ. Διλιντᾶ καὶ κ. Ἰθακησίου).

κ. ΣΠ. ΔΙΛΙΝΤΑΣ (Συνεχίζει): Διότι, ἐὰν κ. Ἰθακήσιε, ἀκολουθούσατε τὴν τακτικήν, διὰ τὴν ὁποίαν ἐγὼ ὡμίλησα πρὸ ὀλίγου, δὲν θὰ λέγατε εἰς τὴν σύντομον ὁμιλίαν σας ὅτι ἡ Συλλογικὴ ἡγεσία παρείλκυσε τὸ ζήτημα τοῦ Ὀργανισμοῦ καὶ τῆς ἐντάξεως. Ἐὰν παρακολουθήσατε ἐκ τοῦ σύνεγγυς αὐτὸ τὸ ζήτημα, κ. Ἰθακήσιε, θὰ ἐγνωρίζατε ὅτι τὸ μεγαλύτερον βάρος, ἡ Συλλογικὴ ἡγεσία καθ' ὅλον τὸν πενταετῆ βίον της, τὸν ἔχει ρίψει ἐπάνω εἰς αὐτὸ τὸ θέμα καὶ δὲν δύναται νὰ εἶναι κατηγορουμένη ἐπ' αὐτοῦ ἡ Συλλογικὴ ἡγεσία. Κατηγορουμένη εἶναι ἡ Διοίκησις τῆς Τραπέζης, ἡ ὁποία ἐνῶ...

κ. Κ. ΙΘΑΚΗΣΙΟΣ: (Ὁμιλεῖ ἐκ τοῦ βάθους, μὴ ἀκουόμενος).

κ. ΣΠ. ΔΙΛΙΝΤΑΣ: Δὲν ἔχομεν ἀνάγκην ἐμεῖς προκειμένου περὶ τοῦ Ὀργανισμοῦ, νὰ στείλωμεν εἰς τὸ ἐξωτερικὸν ἄνθρωπον, διότι φρονοῦμεν ὅτι τὰ ἰσχύοντα ἔξω εἶναι ξένα πρὸς τὸν Ἕλληνα ἐργαζόμενον.

κ. Κ. ΙΘΑΚΗΣΙΟΣ: Ἀπαντᾶτε ἐκ μέρους τοῦ Προέδρου;

κ. ΣΠ. ΔΙΛΙΝΤΑΣ: Ὄχι, μὲ συγχωρῆτε, δὲν ἀπαντῶ, οὐδόλως ὑποκαθιστῶ τὸ Δ. Σ. Ἀπαντῶ εἰς ἐσᾶς, κ. Ἰθακήσιε.

κ. ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ: (Ὁμιλεῖ ἐκ τοῦ βάθους, μὴ ἀκουόμενος).

κ. ΣΠ. ΔΙΛΙΝΤΑΣ: Ἐγὼ ἐξαίρω τὸ ἔργον τοῦ Δ. Σ. καὶ κρίνω τὴν ἀντιπολίτευσιν, κ. Μαυρουδῆ. Ἔχω αὐτὸ τὸ δικαίωμα. Εἰς τὰς Γενικὰς Συνελεύσεις, δὲν κατακρίνεται καὶ κρίνεται μονάχα τὸ Δ. Σ., ἀλλὰ καὶ ἐξαίρεται τὸ ἔργον του. Ἐγὼ πράττω τὸ τελευταῖον, κ. Μαρουδῆ.

(Ἀκολουθοῦν ταυτόχρονοι διαλογικαὶ συζητήσεις).

κ. ΣΠ. ΔΙΛΙΝΤΑΣ: Ὁ μεγάλος ὑπόλογος αὐτῆς τῆς Συνελεύσεώς μας ἐπὶ τοῦ θέματος αὐτοῦ δὲν εἶναι τὸ Δ. Σ., οὔτε καὶ αὐτὴ αὕτη ἡ Ἀντιπολίτευσις, ἀλλὰ εἶναι ὁ ἐργοδότης, εἶναι οἱ συνάδελφοι ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι κατέχουν τὴν ἀνωτάτην ἱεραρχίαν ἐν τῇ Τραπέζῃ καὶ ὅμως, παρὰ τὰ ἐπανειλημμένα διαβήματα τοῦ ἑκάστοτε Συλλογικοῦ μας ὀργάνου, παρὰ τὰς παραστάσεις, παρὰ τὰς δημοσιεύσεις, παρὰ τὰ τηλεγραφήματα, ἐξακολουθοῦν, μὲ τὸ νὰ μὴ φτιάχνουν τὸν νέον Ὀργανισμὸν καὶ τὴν ἔνταξιν, νὰ ἐπιφέρουν κάθε τόσο τὴν ἀναστάτωσιν, τὴν ὁποίαν διὰ τηλεγραφήματός του τὸ Δ. Σ. πρὸς τὸν κ. Διοικητὴν καὶ δι' ἀνακοινώσεώς του πρὸς ἡμᾶς, εὐθαρσῶς κατήγγειλεν πρὸ ὀλίγων ἀκόμη ἑβδομάδων.

Ἐπίσης, θὰ μοῦ ἐπιτρέψουν οἱ ἀπόντες ἐκ τῆς αἰθούσης ταύτης συνάδελφοι, νὰ πῶ ὅτι καὶ ἐκεῖνοι εἶναι ὑπόλογοι ἔναντι τῆς σημερινῆς μας Γεν. Συνελεύσεως. Διότι, δυστυχῶς, πλεῖστοι συνάδελφοι, οἱ ὁποῖοι δὲν διστάζουν παραμερίζοντες πᾶσαν ἄλλη ἐργασίαν ἢ κοινωνικήν των ὑποχρέωσιν, ὑπὸ τὸν καυστικὸν ἥλιον, μὲ τὰ ἀνεμοβόρια νὰ ξεροσταλιάζουν εἰς τὰ Ταμεῖα τῶν διαφόρων ποδοσφαιρικῶν γηπέδων, νὰ παρακολουθοῦν ἐπὶ ὧρες τὰ μὰτς κάθε ἀπόγευμα, κάθε Κυριακή, ὅμως δὲν εὐκαιροῦν ἅπαξ τοῦ ἔτους νὰ ἔλθουν νὰ καθήσουν ἐδῶ, εἰς καθίσματα, ὄχι ὄρθιοι, νὰ παραμείνουν μέσα εἰς τὴν θέρμανσιν, ὄχι εἰς τὸ ὕπαιθρον τοῦ Παναθηναϊκοῦ ἢ τοῦ Καραϊσκάκη, ἢ εἰς τὴν Ν. Ἰωνίαν. Εἶναι καὶ αὐτοὶ ὑπόλογοι καὶ ὑποσκάπτουν τὸ ἔργον τοῦ Δ. Σ. Διότι συνδικαλισμός, ἔχομεν τονίσει ἐπανειλημμένως, δὲν εἶναι τὸ ἑκάστοτε Δ. Σ. Οὐαὶ καὶ ἀλλοίμονον εἰς τὰ συνδικαλιστικά μας πράγματα, ἐὰν ὁ ἐργοδότης ἐγνώριζεν ὅτι ἔχει νὰ ἀντιμετωπίσῃ μόνον τὸ 15μελὲς ἢ τὸ 20μελὲς Δ. Σ. Ὅλα θὰ τὰ εἴχαμε χάσει. Ἀλλὰ ἐπειδὴ ἀκριβῶς γνωρίζει ὁ ἐργοδότης ὅτι θὰ ἔχῃ νὰ κάνῃ μὲ τὴν καταπληκτικὴν πλειοψηφίαν τοῦ Προσωπικοῦ, ἂν ὄχι μὲ τὴν ὁλότητα, δι' αὐτὸ καὶ εἰσακούει τὸ Διοικ. Συμβούλιον. Ἐπίδειξις δυνάμεως τοῦ Δ. Σ. εἶναι αἱ τακτικαί του Γενικαὶ Συνελεύσεις.

Δὲν πρέπει, λοιπόν, ἐφ' ὅσον ἀγαπᾶμε τὸ Δ. Σ., ἐφ' ὅσον τὸ ψηφίζομεν ἢ τὸ καταψηφίζομεν καὶ ἐνδιαφερόμεθα διὰ τὰ συλλογικά μας πράγματα, δὲν πρέπει καὶ δὲν ἔχομεν κανένα δικαίωμα νὰ ἀπουσιάζωμεν ἀπὸ τὰ προσκλητήριά του, εἴτε τακτικὰ εἶναι ταῦτα, εἴτε ἔκτακτα. Δὲν ἔχουν, πολλῷ μᾶλλον τὸ δικαίωμα οἱ ἔχοντες ἀνωτάτους ἐν τῇ Τραπέζῃ βαθμοὺς καὶ οἱ ὁποῖοι, ὅταν κατὰ τὴν διανομὴν τῶν τίτλων καὶ τῶν θέσεων, προβλέπουν ὅτι θὰ ἀδικηθοῦν, προσφεύγουν εἰς τὸ Δ.Σ. λέγοντες: κ. Πρόεδρε, μὲ ἀδικοῦν, ὁ τάδε καταλαμβάνει αὐτὴν τὴν θέσιν, ἐνῶ ἐγὼ ποὺ εἶμαι ἀρχαιότερος, ἐγὼ ποὺ ἔχω αὐτὰ καὶ αὐτὰ τὰ προσόντα, παραγκωνίζομαι... Ζητοῦν, τότε, ἐπίμονα τὴν συνδρομὴν τοῦ Προέδρου καὶ ὁλοκλήρου τοῦ Δ. Σ., διὰ τὴν ἀποκατάστασιν τῆς ἠθικῆς τῶν πραγμάτων καταστάσεως. Ὅμως αὐτοὶ οἱ ἴδιοι συνάδελφοι ἀπουσιάζουν ἀπὸ τὰς Γεν. Συνελεύσεις. Μειώνουν κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον τὴν δύναμιν, τὴν ὁποίαν πρὸ ὀλίγου μόλις ἐπεκαλέσθησαν διὰ τὸ ἀτομικό τους θέμα. Καὶ ὄχι μόνον αὐτό, ἀλλὰ τὸ χειρτερον ὅταν, κατόπιν ἐνεργειῶν τοῦ Δ. Σ. κατόπιν τῶν προσωπικῶν παραστάσεων τοῦ Προέδρου τοῦ Συλλόγου μας, καταλάβουν τὴν θέσιν τὴν ὁποίαν ἐπιδιώκουν, ἐὰν τὴν ἑπομένην τοὺς καλέσῃ ὁ Πρόεδρος, τὸ Συμβούλιον, εἰς μίαν ἀπεργίαν ἢ εἰς μίαν ὁποιανδήποτε ἐκδήλωσιν, τότε οἱ ἴδιοι, βάλλουν, κτυποῦν, παραγνωρίζουν, ποῖον; Ἐκεῖνον τοῦ ὁποίου τὴν συνδρομὴν ζητοῦσαν χθές. Εἶναι καὶ αὐτοὶ ὑπόλογοι τῆς Γενικῆς μας Τακτικῆς Συνελεύσεως. Εἶναι οἱ ἀτομισταί, ποὺ νομίζουν ὅτι ἡ Συλλογικὴ δύναμις ὑπάρχει διὰ τὰς ἀτομικάς των φιλοδοξίας μόνον. Λακτίζουν κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον τὴν ἠθικὴν τάξιν, τὴν ὁποίαν εἶχαν ἐπικαλεσθῆ.

Ὑπόλογοι διὰ τὴν κακοτυχίαν τῶν συνδικαλιστικῶν μας πραγμάτων εἴμεθα ὅλοι ἐμεῖς οἱ ὁποῖοι, ἐνῶ εὐχαρίστως διαβάζομεν τὴν «Ἀθλητικὴ Ἠχώ», τὰ περιοδικὰ τὰ ἀθλητικά, διαβάζομεν τὰ ρομάντσα, διαβάζομεν κάθε εἶδους ἀνάγνωσμα, ξοδεύομεν χρήματα διὰ κάθε τί ἀμφιβόλου ποιότητος βιβλίον, ὅμως παίρνομεν τὴν «Τραπεζιτικὴν» καὶ ἢ θὰ τὴν διπλώσωμεν, ἢ θὰ τὴν βάλωμεν εἰς τὸ συρτάρι μας ἢ εἰς τὸ καλάθι τῶν ἀχρήστων. Πέραν αὐτοῦ, ἀπαρνούμεθα καὶ ἀπαξιοῦμεν νὰ διαβάσωμεν ἓν ὁποιοδήποτε συνδικαλιστικὸν φύλλον, ὄχι γενικοῦ συνδικαλιστικοῦ περιεχομένου, ἀλλὰ τραπεζικοῦ.

Εἶναι καὶ αὐτὸ μία ἔνδειξις, ἡ ὁποία δὲν μπορεῖ νὰ διαφεύγῃ τῆς προσοχῆς τοῦ ἐργοδότου, ὅτι ἐφ' ὅσον ἡ τάδε τραπεζιτικὴ ἐφημερίς, εἴτε διανέμεται δωρεὰν εἴτε πληρώνεται, ἔχει αὐτὴν τὴν κυκλοφορίαν ἢ τυγχάνει τοιαύτης περιφρονήσεως, οἱ συνάδελφοι, οἱ ὑπάλληλοι τοῦ Ἱδρύματος, δὲν εἶναι κατατοπισμένοι ἐπαρκῶς γύρω ἀπὸ τὰ ζητήματά τους καί, ἑπομένως, δὲν ἠμποροῦν νὰ κατανοήσουν τὸν τάδε ἀγῶνα, τὸν ὁποῖον εἰς μίαν στιγμὴν θὰ προγραμματίσῃ καὶ θὰ κηρύξῃ ἡ συλλογική μας ἡγεσία, ἄρα ἐγώ, ὁ ἐργοδότης, μπορῶ, κινῶντας τὸν μηχανισμόν μου, νὰ ἐξουδετερώνω κάθε προσπάθειαν τῆς συλλογικῆς των ἡγεσίας καὶ νὰ ἐπιτύχω τοὺς σκοπούς μου.

Εἴμεθα, ὅσοι δὲν μελετοῦμεν, ἀπὸ τὰς ἀνακοινώσεις καὶ τὰς ἐφημερίδας, τὰ συλλογικά μας πράγματα, εἴμεθα ὑπόλογοι ἀπέναντι ὄχι μόνον τῆς συλλογικῆς ἡγεσίας, ἀλλὰ ἀπέναντι τῶν συμφερόντων μας. Διότι ὁ στρατιώτης, ὁ ὁποῖος δὲν γνωρίζει ἐκ τῶν προτέρων γιατί πολεμᾷ, δὲν μπορεῖ καὶ νὰ νικήσῃ, δὲν μπορεῖ νὰ ἔχῃ σίγουρη τὴν νίκην, ὅσον ἐκεῖνος ποὺ γνωρίζει ὅτι πολεμᾷ διὰ τὸν ἑαυτόν του, τὴν οἰκογένειάν του καὶ διὰ τὰ προϊόντα τοῦ ἱδρῶτα του.

Ἐὰν κάνωμεν κτῆμα μας, ὅλα τὰ συλλογικὰ πράγματα, ὅπως πολλοὶ ξέρουν καὶ τὴν τελευταίαν ποδοσφαιρικὴν ὁμάδα, τῆς τελευταίας πόλεως τῆς Ἑλλάδος, ἐὰν τὰ συζητοῦμεν τόσο συχνὰ ἢ μὲ τὸν ἴδιον ζῆλον ποὺ ἑκάστην Δευτέραν σχολιάζομεν τ' ἀποτελέσματα τῶν ποδοσφαιρικῶν συναντήσεων, τότε νὰ εἶσθε βέβαιοι, ὅτι ὄχι μόνον οἱ ἐργατοπατέρες καὶ τὸ ὠργανωμένον κεφάλαιον δὲν θὰ μπορέσουν νὰ φέρουν εἰς πέρας τοὺς ἀντικειμενικούς των σκοπούς, ἀλλὰ καὶ ἐμεῖς καὶ τὰ συμφέροντά μας θὰ βαδίσουν πολὺ πρὸς τὰ ἐμπρός.

Ἀλλὰ πλέον αὐτῶν, ὑπάρχει καὶ μία ἄλλη κατηγορία ὑπολόγων ἀπέναντι εἰς τὸ Σῶμα τῶν ὑπαλλήλων. Εἶναι ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι εἴτε διὰ τῆς συμπεριφορᾶς των εἴτε διὰ τῶν λόγων των, κάνουν νὰ πιστεύῃ ὁ κάθε συνάδελφος ὅτι, ἐὰν ἀναμιχθῇ εἰς τὰ συνδικαλιστικά, ἐὰν γίνῃ μέλος τοῦ Δ. Σ., δὲν πρόκειται νὰ δῇ προκοπὴ μέσα εἰς τὸ Ἵδρυμα. Κ η ρ ύ τ τ ο υ ν τ ὴ ν ἀ ρ χ ὴ ν τ ο ῦ ἀ σ υ μ β ι β ά σ τ ο υ τ ο ῦ σ υ ν δ ι κ α λ ι σ τ ι κ ο ῦ κ α ὶ τ ο ῦ ἀ ν ω τ ά τ ο υ ἢ ἀ ν ω τ έ ρ ο υ σ τ ε λ έ χ ο υ ς τ ῆ ς Τ ρ α π έ ζ η ς.

Τοιουτῳ τῷ τρόπῳ, ὁ ἐργοδότης κατώρθωσεν νὰ ἁπλώσῃ κάποιαν φοβία, ἐξ αἰτίας τῆς ὁποίας οἱ συνάδελφοι μὲ ἐμφανές, ἀλλὰ δυσπροσδιόριστο μούδιασμα, προσέρχονται εἰς τὰ προσκλητήρια τῆς Διοικητικῆς μας Ἐπιτροπῆς ἢ διστάζουν νὰ τὴν στελεχώνουν καὶ νὰ ἀνανεώνεται, οὕτω, κάθε χρόνο, τὸ Δ. Σ. ὅπως πρέπει. Ἂς ἔχουν ὑπ' ὄψει τους οἱ συνάδελφοι αὐτοί, ὅτι κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον τοποθετοῦν δυναμίτιδα εἰς τὸ συνδικαλιστικὸν κίνημα τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης, τὸ μόνον ποὺ προεῖδε καὶ κατήγγειλε τὰς συνεπείας τῆς ἐπαράτου συγχωνεύσεως, βάζουν δυναμίτιδα εἰς τὸ συνδικαλιστικὸν οἰκοδόμημα, τὸ ὁποῖον πᾶμε νὰ διατηρήσωμεν καὶ ἀπὸ τὸ ὁποῖον πρῶτοι ἐκεῖνοι θὰ καρπωθοῦν, ὅταν ἀποχωροῦντες πλέον ἀπὸ τὴν Τράπεζαν, δὲν θὰ ἔχουν τὸν πακτωλὸν ποὺ τοὺς προσφέρει ἡ θέσις τους ἢ ὁ βαθμός τους μέσα εἰς τὸ Ἵδρυμα.

Βέβαια, ἐγὼ εἶμαι μικρὸς εἰς τὸν βαθμόν, διὰ νὰ ἔχω τὸ δικαίωμα νὰ ἀσκήσω μίαν τοιαύτην κριτικὴν ἔξω ἀπὸ τὴν Γεν. Συνέλευσιν. Μέσα εἰς τὴν Γεν. Συνέλευσιν, ὅμως, χωρὶς νὰ ἀποβάλλωμεν τὸν ὀφειλόμενον σεβασμὸν πρὸς τοὺς λευκανθέντας εἰς τὴν Τράπεζαν, εἴμεθα ἴσοι πρὸς ἴσους καί, ἑπομένως, ἀντλῶ ἐξ αὐτοῦ τὸ δικαίωμα νὰ τοὺς κρίνω διὰ τὴν τοιαύτην συμπεριφοράν. Περιποιεῖ τιμὴν εἰς τὸ Ἵδρυμα, τὰ ἀνώτατα στελέχη του νὰ εἶναι καὶ ἀνώτατα συνδικαλιστικὰ στελέχη, ὄχι μόνον ἐντὸς τῆς Τραπέζης, ὄχι μόνον εἰς τὸ παντραπεζιτικὸν κίνημα, ἀλλὰ καὶ εἰς τὸ γενικώτερον συνδικαλιστικὸν κίνημα τοῦ τόπου μας. Οὐδεμίαν μομφὴν μποροῦμε νὰ προσάψωμεν εἰς ἐκείνους οἱ ὁποῖοι προσφέρουν τοὺς ἑαυτούς των διὰ τὰ κοινὰ συμφέροντα. Δὲν εἶναι, δὲν ἀντίκειται εἰς τὴν ἠθικήν, ἡ συνδικαλιστικὴ ἰδιότης καὶ ἡ συνδικαλιστικὴ δρᾶσις, δὲν ἀντίκειται εἰς τὰς χριστιανικάς μας ἀντιλήψεις, τὸ ἐνδιαφέρον τοῦ ἀτόμου διὰ τὸ σύνολον, ἀπεναντίας ἀντίκειται εἰς τὸν Χριστιανισμόν, τὸ ἐνδιαφέρον τοῦ ἀτόμου διὰ τὸ ἄτομον καὶ μόνον. Εἶναι χριστιανικωτάτη ἡ παρὰ τῶν συνδικαλιστῶν καταβαλλομένη εἰρηνικὴ προσπάθεια νὰ πείσουν τοὺς ἔχοντας πολλοὺς χιτῶνας νὰ δώσουν καὶ εἰς τοὺς μὴ ἔχοντας καὶ εἶναι πατριωτικώτατον νὰ μάχεται κανεὶς ἐν εἰρήνῃ διὰ τοὺς ἀνθρώπους ποὺ ἀπαρτίζουν τὴν ζωντανὴν ἔννοιαν τῆς πατρίδος.

Εἶναι, ἐπαναλαμβάνω, ἡ κατηγορία αὐτὴ τῶν συναδέλφων ὑπόλογη ἀπέναντι εἰς τὸ Σῶμα τῶν Ὑπαλλήλων. Δὲν πρέπει ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος εὐγενῶς προσφέρει τὸν ἑαυτόν του διὰ τὴν προώθησιν τῶν συνδικαλιστικῶν μας πραγμάτων νὰ σκιάζεται ἀπὸ τυχοῦσαν ἀπειλήν, ὅπως π.χ.: «Νά! Ἤμουν εἰς τὸν συνδικαλισμόν, ἤμουν ἀπεσπασμένος καὶ δὲν ἔχω ἐκθέσεις τώρα διὰ νὰ μὲ κρίνουν κατὰ τὴν προαγωγήν». Ἢ νὰ μειώνουν τὸν βαθμὸν τοῦ «ζήλου» διότι ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι ἀναλίσκονται ἐπωμιζόμενοι τὰ συνδικαλιστικά μας πράγματα, δὲν εἶναι οὔτε τεμπέληδες, οὔτε οἱ τελευταῖοι ὑπάλληλοι τῆς Τραπέζης. Ἀπεναντίας, εἶναι οἱ πρῶτοι εἰς ποιότητα καὶ δὲν μπορεῖ ἡ Διοίκησις τῆς Τραπέζης νὰ ἰσχυρίζεται ὅτι αὐτός, ὡς συνδικαλιστής, δὲν ἔχει φύλλον ποιότητος. Ἔχει καὶ μάλιστα κάτι παραπάνω: Ὅτι, ἐνῶ τὴν Τραπεζικὴν ἐργασίαν τὴν ἀσκεῖ γιὰ νὰ πληρωθῇ, τὴν ἔχει ὡς βιοποριστικὸν μέσον, τὴν ἀνάλωσίν του εἰς τὰ συνδικαλιστικὰ δὲν τὴν ὑφίσταται ἐπὶ χρήμασι, ἀλλὰ μόνον διὰ μίαν ἠθικὴν ἀμοιβήν, ἡ ὁποία συνίσταται εἰς τὴν ἔμπρακτον ἐκδήλωσιν τῆς ἀγάπης πρὸς τὸν πλησίον του.

(Χειροκροτήματα).

Θὰ πρέπει, λοιπόν, κ. συνάδελφοι, μικροὶ ἢ μεγάλοι, ἀνεξαρτήτως φύλου — διότι μόνον ἕνας πατροπαράδοτος ἱπποτισμὸς δὲν μὲ ἀφήνει νὰ στραφῶ καὶ ἐναντίον τοῦ ἀσθενοῦς φύλου διὰ τὴν ἐκ συστήματος ἀπουσίαν του ἀπὸ τὰς Γεν. Συνελεύσεις — θὰ πρέπει ὅλοι νὰ μὴν ἀπουσιάζωμεν ἀπὸ τὰ προσκλητήρια τοῦ Δ. Σ. Ἐμεῖς εἴμεθα ἡ δύναμίς του. Αὐτὸ τοῦτο τὸ Δ. Σ. καὶ σφάλματα θὰ κάνῃ καὶ παραλείψεις, καὶ ἀδύνατον εἶναι. Ἐμεῖς εἴμαστε τὰ μάτια του, ἐμεῖς εἴμεθα τὸ μυαλό του, ἐμεῖς εἴμεθα τὰ χέρια του. Μᾶς ἔχει ἀνάγκη καὶ ἂν θέλωμεν νὰ προκόψωμεν, νὰ προκόβῃ τὸ Δ. Σ. πρέπει νὰ τοῦ εἴμεθα πάντοτε συμπαραστάται. Πρὸ παντὸς τώρα, ποὺ ἕνας νέος θανάσιμος κίνδυνος ἐπικρέμαται πάνω ἀπὸ τὰ κεφάλια μας. Καὶ δὲν θὰ κάνῃ, ὅπως ὁ Χάρος δὲν κάνει διάκρισιν οὔτε σὲ ἄρχοντες οὔτε σὲ δούλους, ἔτσι καὶ αὐτὸ τὸ Νομοθέτημα δὲν θὰ κάνῃ διάκρισιν ἐὰν ὑπῆρξες ποτὲ Δ)ντὴς τῆς Τραπέζης, ἢ ἦσουν ὑπάλληλος ἁπλός, Δόκιμος ἢ κλητῆρας.

Οὐαὶ καὶ ἀλλοίμονον ἐὰν ἀπαλλοτριωθοῦμε ἀπὸ τὴν περιουσία μας ἀπὸ τὰ Ἀσφαλιστικά μας Ταμεῖα. Τότε καὶ ἐγώ, καὶ ὁ κ. Καραπάνος καὶ ὁ κ. Κυριακόπουλος, ὁ τέως Διοικητής, καὶ ὁ κ. Σπηλιόπουλος θὰ χάσωμεν τὴν σύνταξίν μας. Καὶ αὐτό, διὰ μὲν ἐμένα θὰ γίνῃ μετὰ πάροδον πολλῶν ἐτῶν, διὰ δὲ τοὺς ἄλλους ποὺ ἀνέφερα, ἀμέσως τώρα. Ὑποχρέωσιν ἔχομεν αὐτὲς τὶς κρίσιμες στιγμὲς νὰ ἔχωμεν ἐστραμμένο τὸ μυαλό μας εἰς τὸ Δ. Σ. ὁποιοδήποτε καὶ ἂν εἶναι αὐτό, νὰ διαβάζωμε τὶς ἀνακοινώσεις του, νὰ κάνωμεν κτῆμα μας τὸ ἀσφαλιστικόν μας Ταμεῖον καὶ ποιός κίνδυνος τὸ ἀπειλεῖ, διότι τὰ νομοσχέδια ἔχουν πολλὲς καταπακτές, οἱ ὁποῖες μᾶς παρουσιάζονται ὡς πόρτες Παραδείσου.

Οὐαὶ καὶ ἀλλοίμονον εἰς τοὺς οἰκογενειάρχας ποὺ ἔχουν παιδιά. Θὰ θάβουμε τὸ παιδί μας καὶ ἔπειτα θὰ ἔρχεται ὁ ἰατρὸς διὰ νὰ δίδῃ τὴν ἄδειαν τῆς ταφῆς πλέον. Ὀφείλομεν νὰ χωνέψωμεν ὅτι ἡ ἐπίθεσις ἡ ὁποία ἐξαπολύεται ἐναντίον τῶν Ταμείων μας ἔχει διπλὸ σκοπό. Πρῶτα - πρῶτα, ἔχει στόχον τὴν περιουσίαν τῶν Ταμείων μας. Καὶ σ' αὐτὸ συνεργεῖ, ποιός ἄλλος; Ὁ Γεν. Γραμματεὺς τῆς ΓΣΕΕ!!! Εἶναι τόση πολλὴ ἡ διαφθορά, εἶναι τόσο πολὺ σαπισμένο αὐτὸ τὸ πρᾶγμα ποὺ λέγεται Διοίκησις τῆς Γ.Σ.Ε.Ε., ὥστε τὰ χρήματα τῆς Ἐργατικῆς Ἑστίας, δηλαδὴ ὁ ἱδρῶτας μας καὶ οἱ ἄφθονες Κυβερνητικὲς καὶ ἐργοδοτικὲς παροχὲς νὰ μὴν ἐπαρκοῦν διὰ νὰ ἱκανοποιηθοῦν οἱ ἐγκάθετοι τῶν γραφείων τῆς ὁδοῦ Πατησίων. Πρέπει νὰ βρεθοῦν καὶ ἄλλα χρήματα, νὰ βολευτοῦν καὶ ἄλλοι «ἡμέτεροι» τοῦ Μακρῆ καὶ τῆς συντροφίας του. Καὶ ποῦ εἶναι αὐτὰ τὰ χρήματα; Εἶναι εἰς τὰ Ταμεῖα μας. Ποῦ εἶναι θέσεις δι' ἀργομισθίας; Εἶναι εἰς τὰ Ταμεῖα μας. Καὶ ἐνῶ ἐμεῖς οἱ ἴδιοι διοικοῦμεν ἀμισθὶ καὶ μὲ φειδὼ τὰ Ταμεῖα μας, ὁ ἱδρώτας μας, ἡ εἰσφορά μας δὲν θὰ πηγαίνῃ εἰς τὴν περίθαλψιν, ἀλλὰ εἰς τὶς τσέπες ἐκείνων τοὺς ὁποίους θὰ διορίσῃ ὁ Μακρῆς καὶ τὸ ὄπισθεν αὐτοῦ εὑρισκόμενον κεφάλαιον. Δὲν θὰ περιθάλπωνται οἱ ἠσφαλισμένοι, ἀλλὰ ἐκεῖνοι ποὺ θὰ θέλουν οἱ ἐργατοπατέρες.

Αὐτὸς εἶναι ὁ πρῶτος σκοπός, ὁ ἄμεσος. Εἶναι ὅμως καὶ ὁ ἔμμεσος. Ποῖος εἶναι; Ὅπως γνωρίζετε, οἱ ἐργαζόμενοι τῆς χώρας μας ἀνεσυντάσσοντο τώρα διὰ νὰ κάμουν μίαν ἐξόρμησιν διὰ τὴν βελτίωσιν τῶν ἀποδοχῶν των. Πολὺ μελετημένον τὸ σχέδιον. «Σὰν ἐγώ, σκέπτεται ὁ ἐργοδότης, τοὺς πάρω τὰ Ταμεῖα, τοὺς κάνω πόλεμο διὰ τὰ Ταμεῖα, θὰ ἀνακρούσουν πρύμναν καὶ ἀπὸ ἐπιτιθέμενοι πλέον θὰ γίνουν ἀμυνόμενοι». Καὶ αὐτὸ πράγματι γίνεται. Κυττάζομεν πλέον, κύριοι συνάδελφοι, ὄχι νὰ πάρωμεν μίαν αὔξησιν 15 — 20%, ἀλλὰ διὰ νὰ μὴ χάσωμεν τὰ Ταμεῖα μας.

Διπλός, ἐπαναλαμβάνω, ὁ σκοπός, τὸν ὁποῖον ἐπιδιώκει τὸ ὠργανωμένον κεφάλαιον ποὺ εἰσῆλθεν εἰς τὴν Εὐρωπαϊκὴν Κοινότητα. Ἀλλὰ διὰ νὰ ζήσῃ μέσα εἰς τὸν προηγμένον αὐτὸν ὀργανισμόν, πρέπει νὰ ρίξῃ τὶς τιμὲς διαθέσεως τῶν προϊόντων του. Πῶς ὅμως θὰ ρίξῃ τὴν τιμήν; Δέχεται νὰ ἐλαττώσῃ τὸ ποσοστὸν τοῦ κέρδους του; Ἐπ' οὐδενὶ λόγῳ. Διότι μπορεῖ κάλλιστα νὰ ἐλαττώσῃ τὴν τιμήν, ἐλαττώνοντας τὸ ποσοστὸν τοῦ κέρδους του καὶ νὰ μὴ χάσῃ. Δὲν θὰ κάμῃ ὅμως αὐτό. Θὰ μειώσῃ, λέγει, τὸ κόστος. Πρέπει νὰ ἐλαττωθῇ τὸ κόστος. Ἀλλὰ τὸ κόστος τῶν προϊόντων ἀπαρτίζεται ἀπὸ τὴν ἀμοιβὴν τῆς ἐργασίας καὶ ἀπὸ τὴν ἀμοιβὴν τοῦ δανειζομένου χρήματος, τῆς Τραπεζιτικῆς καταθέσεως.

Εἴδατε, ὅτι ὡς πρῶτον μέτρον ἐξηγγέλθη ἤδη ἡ μείωσις τῶν ἐπιτοκίων χορηγήσεων. Καὶ ποιός μᾶς λέγει ὅτι ὁ ἐργοδότης μας δὲν θὰ βρῇ αὐτὴν τὴν πρόφασιν διὰ νὰ μᾶς ἀρνηθῇ μίαν βελτίωσιν τῶν ἀποδοχῶν μας; Μείωσις τοῦ κόστους τῆς παραγωγῆς, σημαίνει περισσότερο στίψιμο τοῦ λεμονιοῦ, περαιτέρω πτῶσιν τῶν ἡμερομισθίων. Ἐν ὀνόματι τῆς Κοινῆς Ἀγορᾶς - ἦτο ἀναγκαῖον γεγονὸς ἡ εἰσδοχή μας καὶ δὲν ἐξετάζομεν τὸ ἐὰν ἔπρεπε καὶ πῶς ἔπρεπε νὰ γίνῃ, ἐξετάζομεν τὶς συνέπειες ποὺ τεχνηέντως θὰ δημιουργήσουν τὰς τεχνητὰς πλέον δυσκολίας, τὰς ὁποίας προφασίζονται, τουτέστιν τὸ ὑψηλὸν κόστος καὶ ὄχι τὴν ὑψηλὴν τιμὴν — διότι ὑπάρχει τεραστία διαφορὰ μεταξὺ τῶν δύο αὐτῶν οἰκονομικῶν μεγεθῶν, λαμβάνουν κάθε μέτρον διὰ νὰ μᾶς καθηλώσουν τὰ ἡμερομίσθια.

Νά, λοιπόν, ὅτι ἐκ τῆς δημιουργίας αὐτοῦ τοῦ ὑπερτρὰστ — διότι ἡ Εὐρωπαϊκὴ Κοινότης, ἂν ἐπιτρέπεται ἐπειδὴ βέβαια εἶναι λίγο ἔξω ἀπὸ τὸ θέμα — εἶναι μία νέα μορφὴ οἰκονομικῆς μονάδος εἰς ἐπίπεδον Κρατῶν. Ὅπως, δηλαδή, συνενώνονται αἱ ὁμοειδεῖς καὶ ἰσοδύναμοι ἐπιχειρήσεις εἰς τὴν μορφὴν τῶν καρτέλλ, τρὰστ τῶν κονσέρν, ἔτσι τὰ Κράτη τώρα εἰς αὐτὴν τὴν μορφὴν τῆς οἰκονομικῆς μονάδος διὰ νὰ ἀντεπεξέλθουν οἰκονομικῶς εἰς τὰς νέας συνθήκας, τὰς ὁποίας ἐδημιούργησαν τὸ μὲν ἡ ἀλματώδης τεχνικὴ πρόοδος, τὸ δὲ ἡ ὕπαρξις δύο γιγαντιαίων συνασπισμῶν, διατρέχομεν οἱ ἐργαζόμενοι κινδύνους.

Ἐπισημαίνομεν ὅτι δὲν θὰ πρέπει οἱ ἐργαζόμενοι καὶ μαζὶ μὲ αὐτοὺς καὶ ἐμεῖς, ἐν ὀνόματι τῆς μειώσεως τοῦ κόστους, νὰ ἐπιτρέψουν μείωσιν τῶν ἀποδοχῶν των. Θὰ ἀπαντήσωμεν εἰς αὐτὴν τὴν διαφαινομένην προσπάθειαν μὲ τὸ σύνθημα: μείωσις τῶν κερδῶν καὶ ὄχι μείωσις τῶν ἀποδοχῶν. Μείωσις τῆς ἀμοιβῆς τοῦ κεφαλαίου καὶ ὄχι μείωσις τῆς ἀμοιβῆς τῆς ἐργατικῆς μας δυνάμεως.

(Χειροκροτήματα).

Αὐτά, κύριοι συνάδελφοι, σὰν συνάδελφός σας καὶ ὄχι σὰν συνδικαλιστής, αὐτὰ σὰν ἁπλὸς συνάδελφος εἶχα νὰ σᾶς πῶ. Ἐπιστρατευθῆτε, βοηθῆστε νὰ κάνωμεν αὐτοεπιστράτευσιν καὶ νὰ θέσωμεν εἰς τὴν διάθεσιν τοῦ ἐκλεγησομένου Διοικητικοῦ Συμβουλίου τὴν ἡνωμένην δύναμίν μας ὄχι μόνον διὰ νὰ κερδίσωμεν τὴν μάχην τῶν κεκτημένων ποὺ μᾶς ἐπιβάλλεται μὲ τὰ Ἀσφαλιστικὰ Ταμεῖα, ἀλλὰ διὰ νὰ προχωρήσωμεν εἰς τὰς κατακτήσεις τὰς ὁποίας μᾶς ἐπιβάλλει ἀκριβῶς ἡ σύνδεσίς μας μὲ τὴν Εὐρωπαϊκὴν Κοινότητα.

(Χειροκροτήματα).

ΠΡΟΣΟΧΗ

ΝΑ ΜΗ ΑΚΥΡΩΘΟΥΝ ΤΑ ΨΗΦΟΔΕΛΤΙΑ ΣΑΣ

Ἐφιστᾶται ἡ προσοχὴ τῶν κ.κ. συναδέλφων, ὅπως εἰς περίπτωσιν διαγραφῆς ὑποψηφίων μὴ ἀντικαθίστανται ὑποψήφιοι σύμβουλοι τοῦ Κέντρου δι' ὑποψηφίων Συμβούλων τῶν ἐπαρχιῶν καὶ τἀνάπαλιν

Διότι ψηφοδέλτια περιέχοντα περισσοτέρους τῶν δώδεκα (12) συμβούλων τοῦ Κέντρου ἢ περισσοτέρους τῶν πέντε (5) ἐπαρχιακῶν συμβούλων εἶναι ἄκυρα.

ΠΡΟΣΟΧΗ λοιπὸν εἰς τὰς ἀντικαταστάσεις διὰ νὰ μὴ πάῃ χαμένη ἡ ψῆφος σας.

Ἱερὰν ὑποχρέωσιν ἔχομεν νὰ δίδωμεν ζωὴν εἰς τὰς Ὀργανώσεις μας.

Ἡ συμμετοχὴ εἰς τὰς Ἀρχαιρεσίας εἶναι κυριωτερα μορφὴ συνδικαλιστικῆς ζωῆς.

ΑΣΚΗΣΑΤΕ ΟΛΟΙ ΤΟ ΕΚΛΟΓΙΚΟΝ ΣΑΣ ΔΙΚΑΙΩΜΑ

ΤΑ ΠΛΗΡΗ ΠΡΑΚΤΙΚΑ ΤΗΣ ΓΕΝ. ΣΥΝΕΛΕΥΣΕΩΣ

Η ΔΕΥΤΕΡΟΛΟΓΙΑ ΤΟΥ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

Ὁ Γενικὸς Γραμματεὺς κ. Ε. Μαυρουλίδης

κ. ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Ἐκ μέρους τοῦ Δ. Συμβουλίου θὰ ἀπαντήσῃ ὁ Γεν. Γραμματεὺς κ. Μαυρουλίδης.

κ. ΕΠΑΜ. ΜΑΥΡΟΥΛΙΔΗΣ: Κύριοι συνάδελφοι, σεβόμενος τὴν κόπωσίν σας καὶ ἀναγνωρίζων τὴν ταλαιπωρίαν τὴν ὁποίαν ὑπέστητε ἐρχόμενοι μὲ αὐτὴν τὴν κακοκαιρίαν νὰ μᾶς ἀκούσετε — βέβαια ἐκπληρώνετε τὸ καθῆκον σας— πάντως σεβόμενος αὐτὰ θὰ εἶμαι σύντομος ὥστε νὰ μὴν ἐπιτείνω περισσότερον τὴν ταλαιπωρίαν σας.

Ἡ σημερινή μας Γενικὴ Συνέλευσις διακρίνεται ὄχι τόσον διὰ τὴν κριτικὴν τῶν πεπραγμένων τοῦ Δ. Σ. ὅσον διὰ τὸ πνεῦμα της τὸ ἀγωνιστικὸν πρὸς ἀποτροπὴν ἑνὸς κινδύνου, τοῦ ἀμεσωτέρου ἴσως, τοῦ πλέον ἀμέσου ἀπὸ ὅσους κινδύνους ἐζήσαμεν τοὐλάχιστον αὐτὴν τὴν τελευταίαν 10ετίαν. Τοῦ κινδύνου τῆς ὁριστικῆς πλέον ἀπωλείας τῶν Ἀσφαλιστικῶν μας Ὀργανισμῶν.

Τὸ νομοσχέδιον τὸ ὁποῖον αὐτὴν τὴν στιγμὴν συζητεῖται εἰς τὴν Βουλὴν ἐκτὸς ἀπὸ τὸ ἄρθρον 27, τὸ ὁποῖον περιλαμβάνει τὰς διατάξεις αἱ ὁποῖαι καρατομοῦν κυριολεκτικῶς τοὺς ἀσφαλιστικούς μας ὀργανισμούς, ἔχει καὶ εὐρύτερες διατάξεις, ὅλως ἀντεργατικοῦ περιεχομένου, διατάξεις αἱ ὁποῖαι καὶ αὐτὸν ποὺ μέχρι τώρα ἐγνωρίζαμεν, τὸν σφαγιαστικὸν Ν. 3.239 καὶ τὸν συμπληροῦντα αὐτὸν 3.755, τοὺς καθιστοῦν ἔτι πλέον ἐπαχθεῖς. Ἴσως ἡ σοβαρότης καὶ ἡ ὀξύτης τοῦ κινδύνου, τῶν Ἀσφαλιστικῶν μας Ὀργανισμῶν, νὰ ἀμαυρώνῃ ἢ νὰ ἐπισκιάζῃ τὸ θέμα τῶν λοιπῶν ἀντεργατικῶν διατάξεων.

Δὲν θὰ σᾶς ἀναφέρω αὐτὲς τὶς διατάξεις μίαν πρὸς μίαν διότι αὔριον εἰς ἀνακοίνωσιν τῆς Ὁμοσπονδίας ἡ ὁποία θὰ σᾶς καλέσῃ τὴν ἐρχομένην ἑβδομάδα διὰ 24ωρον ἀπεργίαν, σᾶς τὶς ἀναπτύσσει ἐν συντομίᾳ. Οὔτε ἐπίσης θὰ ἀναφερθῶ εἰς τὶς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 27 τὶς καθαρῶς ἀντιασφαλιστικές. Τὶς γνωρίζετε, πρέπει νὰ τὶς γνωρίζετε διότι εὐρύτατα ὁ κυκλοφορήσας τύπος ἀναπτύσσει τὸ θέμα.

Ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ἔχω νὰ ζητήσω καὶ νὰ ὑποσημειώσω εἶναι νὰ ἐντείνωμεν τὶς προσπάθειές μας οὕτως ὥστε ἡ συμμετοχή μας εἰς τὸν ἀγῶνα μας αὐτὸν νὰ εἶναι καθολική. Δὲν πρέπει νὰ παρουσιασθοῦν ἐκεῖνες οἱ ἐλάχιστες ἀθλιέστατες ἐξαιρέσεις οἱ ὁποῖες παρουσιάσθησαν στὴν προηγηθεῖσαν δίωρον ἀπεργίαν. Αὐτὲς οἱ ἀθλιέστατες ἐξαιρέσεις, — καὶ δυστυχῶς περιλαμβάνονται μέσα ἐκεῖ καὶ πολλοὶ γνωστοί μου συνάδελφοι, —πρέπει νὰ ἐκλείψουν διὰ παντός. Θὰ πρέπει νὰ δείξωμεν ὅτι στεκόμαστε εἰς τὸ ἀγωνιστικὸ ὕψος τῶν Τραπεζῶν Ἑλλάδος καὶ Ἀγροτικῆς διὰ νὰ δυνάμεθα νὰ ὁμιλῶμεν περὶ ἴσης μεταχειρίσεως μὲ αὐτές.

Ἐξ ἀφορμῆς αὐτῆς τῆς ἐκκλήσεως θὰ ἐπεκταθῶ εἰς τὰ καθήκοντα τὰ ὁποῖα ἔχουν οἱ συνάδελφοι διὰ τὶς λοιπὲς ἀγωνιστικὲς ἐκδηλώσεις. Τὴν δύναμιν τὴν ὁποίαν θὰ θέλαμεν διὰ νὰ ἐπιτύχωμεν καὶ τὸν Ὀργανισμὸν καὶ τὴν ἔνταξιν ἢ τὰ λοιπὰ σοβαρώτατα ζητήματα κατὰ εὐρύτερον τοῦ ἐφετεινοῦ προγραμματισμοῦ δὲν τὴν εἴχομεν.

Τὴν τοιαύτην ἔλλειψιν δυνάμεως προκαλοῦν οἱ συνάδελφοι ἐκεῖνοι ἔστω τὸ ποσοστὸν αὐτὸ τὸ 15 ἕως 20%, ποὺ ὅταν κατερχόμεθα εἰς τὶς ἀγωνιστικὲς ἐκδηλώσεις διὰ τὶς γενικὲς αὐξήσεις, διὰ τὸ ψωμὶ καὶ διὰ τὶς πιὸ στοιχειώδεις ἀνάγκες, δὲν μᾶς ἀκολουθοῦν, λόγῳ ταπεινῶν ἀδυναμιῶν.

Τὴν δύναμιν αὐτὴν Κύριοι Συνάδελφοι, πρέπει νὰ μᾶς τὴν δίδετε ὅλοι. Ὅταν ἓν Δ. Σ. ἐκλέγεται ἀπὸ σᾶς, ὅταν τὸ Σῶμα τῶν ὑπαλλήλων ἔχει ἀπαίτησιν ἀπὸ τὸ Δ.Σ. νὰ τοῦ φέρῃ εἰς πέρας ὡρισμένα ζητήματά του πρέπει, ὅταν αὐτὸ τὸ Δ. Σ., τοὺς καλεῖ νὰ κατέλθουν εἰς μίαν ἀγωνιστικὴν ἐκδήλωσιν οἱασδήποτε μορφῆς, νὰ τὸ ἀκολουθοῦν ὅλοι. Ἐκείνη τὴν στιγμὴν δὲν πρέπει νὰ σκεφθῶμεν ὅτι παίρνομεν ἓν ἐπιμίσθιον, δὲν πρέπει νὰ σκεφθῶμεν ὅτι κυνηγοῦμε τὴν Α΄ θέσιν, δὲν πρέπει νὰ σκεφθῶμεν ὅτι ὁ κ. Διοικητὴς μᾶς χαμογέλασε καὶ μᾶς ἐκτύπησε στὸν ὦμο, πρέπει νὰ σκεφθῶμεν ὅτι εἴμαστε ἕνα κομάτι τῆς ὅλης συναδελφικῆς οἰκογενείας. Καὶ ἐὰν αὐτὸ τὸ κομμάτι, ἐὰν αὐτὸ πετραδάκι λοξοδρομήσῃ ἀπὸ τὸ ὅλον οἰκοδόμημα, τότε τὸ οἰκοδόμημα δὲν μπορεῖ παρὰ νὰ πάθῃ κατολίσθησιν.

Τὴν τοιαύτην ἀποστασίαν, ὑπὸ οἱανδήποτε μορφὴν ἐκδηλουμένην, ὁ κ. Διλιντᾶς καίτοι ἀντιποδοσφαιρικῶς ὁμιλήσας, τὴν ἐλάκτισε δυνατὰ καὶ εὔστοχα, ὥστε παρέλκει περαιτέρω ἐπ' αὐτῆς ὁμιλία μου.

(χειροκροτήματα)...

Σοβαρώτατον ζήτημα τὸ ὁποῖον ἔθιγη εἰς τὴν Συνέλευσιν ἦτο τὸ ζήτημα τῆς Ἑνότητος. Ἂς ἀρχίσωμεν ἀπὸ τὸν ἀρχηγὸν τῆς — μέχρι πέρισυ τοὐλάχιστον συγκεκροτημένης— ἀντιπολιτεύσεως.

Μᾶς ἐπήνεσεν ὁ κ. Ἰθακήσιος ὅτι ἐπετύχομεν ὡρισμένα πράγματα. Ἀντιπαρέρχομαι αὐτὴν τὴν στιγμὴν τὸ γνωστὸν ρητὸν ποὺ λέγει «ὁ ἀντίπαλός σου σὲ ἐπαινεῖ, πόσα λάθη θὰ ἔχῃς κάνει» Ἔτσι ἐκλαμβάνω τὴν ὁμιλίαν τοῦ κ. Ἰθακησίου ὡς μίαν ἀναγνώρισιν τοῦ μόχθου τοῦ Δ. Συμβουλίου καὶ μίαν συμπαράστασιν.

Αὐτὴ ἡ συμπαράστασις εἶναι δεῖγμα ἑνότητος εἰς τὰ ἐσωτερικά μας, εἰς τὰ οἰκογενειακὰ τοῦ Σωματείου μας. Βέβαια αὐτὴ ἀσφαλῶς ἀποτελεῖ καὶ μίαν ἀπάντησιν εἰς τὸν περυσινὸν συνεργάτην του τὸν συνάδελφο κ. Χαρίτον. Ἀπέδειξεν ὁ κ. Ἰθακήσιος ὅτι εὐθὺς ὡς μία ἡγεσία ἐκλεγῇ τότε ὅλοι σὰν ἕνα ἄνθρωπος τὴν ἀκολουθοῦμε καὶ βέβαια τότε ὑπάρχει ἑνότης.

Ἅπαξ τὸ Δ.Σ. ἐκλεγῇ τότε ὅλοι ἔχουν ὑποχρέωσιν νὰ τὸ ἀκολουθοῦν. Δὲν ἔχουν δικαίωμα νὰ λέγουν ὅτι ἐγὼ εἶμαι εἰς τὴν μίαν παράταξιν καὶ ἐγὼ εἶμαι εἰς τὴν ἄλλην παράταξιν καὶ θέλω νὰ ἐκπροσωποῦμαι διὰ νὰ ἀκολουθήσω τὰς ἐκδηλώσεις τοῦ Διοικ. Συμβουλίου. Αὐτὰ εἶναι δικαιολογίες διὰ νὰ κρύψουν τὴν δειλίαν ὅτι δὲν θέλουν νὰ ἀκολουθήσουν τὸ Δ. Σ.

Κύριοι Συνάδελφοι, ἐπανέρχομαι ἐπὶ τοῦ Νομοσχεδίου καὶ σᾶς καλῶ ὅπως σύσσωμοι ἀκολουθήσετε τὶς ἐντολὲς τῆς Ὁμοσπονδίας, ὅπως δώσωμε ἕνα δεῖγμα ὑψηλῆς ἀγωνιστικῆς στάθμης, καὶ ἀγωνιστικῆς συνειδήσεως στὴν 24ωρον ἀπεργίαν ἡ ὁποία θὰ γίνῃ τὴν ἐρχομένην Τετάρτην.

Ὡμίλησε ὁ κ. Παπαϊωάννου αὐτὴν τὴν στιγμὴν ὅτι ἡ Ὁμοσπονδία καθυστερεῖ. Βέβαια εἶναι γενικὴ ἡ ἐπιθυμία τῆς πυκνώσεως τῶν ἀγώνων ἀλλὰ τὸ Ἐκτελεστικὸν Συμβούλιον ἐκτιμῶν τὴν δημιουργηθεῖσαν κατάστασιν καὶ συντονίζον τὶς ἐκδηλώσεις τῆς Ὁμοσπονδίας μὲ τὶς ἐκδηλώσεις ἄλλων Ὀργανώσεων, ἀφίνει εἰς τὴν ἀρχικὴν συζήτησιν τὸ Νομοσχέδιον νὰ σφυροκοπῆται μὲ τὴν ἔντασιν ἡ ὁποία ἀναλογεῖ πρὸς τὴν πρόοδον τῶν συζητήσεων. Ἡ Ὁμοσπονδία δὲν σπαταλᾷ τὶς δυνάμεις της. Θὰ κτυπήσῃ μὲ αὐτές, ἐφ' ὅσον δὲν εἰσακουσθῇ, τὴν κατάλληλη στιγμὴ καὶ νὰ εἶσθε βέβαιοι ὅτι ὁπωσδήποτε θὰ ἐπιτύχωμεν εὐνοϊκὲς λύσεις.

Ἐλέχθη ὅτι: Ἀφοῦ ἡ ΓΣΕΕ τηρεῖ τὴν ἣν στάσιν ἐκαυτηριάσαμεν ἀπέναντι τῶν ἐργαζομένων, διατὶ δὲν διαγραφόμεθα ἐξ αὐτῆς; Κύριοι Συνάδελφοι, ἡ σημερινὴ ΓΣΕΕ καὶ αὐτὴ γέννημα τοῦ κλίματος ἀποτελεῖ μίαν πραγματικότητα. Νομίζομεν ὡς ἐνδιατρίψαντες ἐπάνω εἰς τὸ συνδικαλιστικὸν κίνημα καὶ εἰς τὴν ἱστορίαν αὐτοῦ, ὅτι δὲν πρέπει νὰ ἐπέρχεται διασπορὰ συνδικαλιστκῶν δυνάμεων. Τὸ νὰ συμπήξωμεν δευτέρην Γενικὴν Συνομοσπονδίαν, δεύτερον Ἐργατικὸν Κέντρον, ἄλλην Ὁμοσπονδίαν αὐτὰ ὅλα ἀποτελοῦν διάσπασιν τοῦ ἐργατικοῦ κινήματος καὶ αὐτὴ ἡ διάσπασις εἶναι ὁ καρκίνος τοῦ συνδικαλιστικοῦ κινήματος.

Βέβαια ὅλα τὰ πράγματα ἔχουν ἕνα ὅριον. Ἐὰν ἡ ἀνάγκη τὸ ἐπιβάλῃ δὲν θὰ διστάσωμεν νὰ τὸ πράξωμεν. Ἡ ΓΣΕΕ προχωρεῖ αὐτὴν τὴν στιγμὴν ἐγκληματικά. Ἀποτελεῖ ὄχι τὸ κύριον ἀπολαμβάνον τῆς εὐνοίας τῶν κρατούντων ἀντικείμενον διὰ νὰ πάρῃ μέσῳ τῆς Ἐργατικῆς Ἑστίας, τὶς εἰσφορὲς τῶν ἐργαζομένων, ἀλλὰ δυστυχῶς αὐτὴν τὴν στιγμὴν ἀποτελεῖ ἕνα ταπεινὸν καὶ εὐτελῆ μεσίτην μιᾶς εὐρυτέρας προσπαθείας, τῆς προσπαθείας τὴν ὁποίαν εὐρέως ἀνέπτυξεν ὁ συνάδελφος κ. Διλιντᾶς. Τῆς ἐπιρρίψεως δηλαδὴ τῶν βαρῶν ἐκ τῶν συνεπειῶν τῆς ὑπαγωγῆς μας εἰς τὴν Εὐρωπαϊκὴν Οἰκονομικὴν Κοινότητα, ἀποκλειστικῶς καὶ μόνον ἐπὶ τῶν ὤμων τῶν ἐργαζομένων. Εἰς αὐτὴν τὴν προσπάθειαν ἔρχεται δυστυχῶς ἡ ἡγεσία τῆς Συνομοσπονδίας νὰ προσφέρῃ τοὺς ὤμους αὐτοὺς καλοσερβιρισμένους εἰς τὸ ἁρπακτικὸν στόμα τοῦ ἑλληνικοῦ καὶ ξένου κεφαλαίου, τοῦ διεισδύοντος ξένου κεφαλαίου μέσῳ τῆς Ε.Ο.Κ.

Νὰ μὴ θεωρηθῇ διὰ τῶν λεγομένων μου ὅτι ὁ Σύλλογος τῶν Ὑπαλλήλων τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης λαμβάνει θέσιν ἐχθρικὴν πρὸς τὴν σύνδεσιν μὲ τὴν Ε.Ο.Κ. Ἱστορικαὶ καὶ εὐρύτεραι οἰκονομικαὶ ἀνάγκαι ἐπιβάλλουν ἴσως τὴν σύνδεσιν αὐτήν. Ἀλλὰ ὑπάρχει τὸ θέμα ὑπὸ ποίους ὅρους γίνεται καὶ ποῖες συνέπειες θὰ ἔχῃ αὐτὸ τὸ τόλμημα, αὐτὸ τὸ ἅλμα. Ἐὰν γίνῃ μελετημένο ὥστε αἱ ἐπιπτώσεις κατὰ δικαίαν ἀναλογίαν νὰ βαρύνουν ὅλας τὰς ἑλληνικὰς κοινωνικὰς τάξεις, βεβαίως θὰ πάρωμεν τὴν μερίδα μας. Ἀλλὰ τὸ νὰ λαμβάνῃ ἡ ἑλληνικὴ ἐργατικὴ τάξις ὅλον τὸ βάρος εἶναι ἀπαράδεκτον. Διότι ἡ ἑλληνικὴ ἐργατικὴ τάξις δυστυχῶς εἶναι πάντοτε τὸ θῦμα τῶν τοιούτων πειραματισμῶν ὥστε σήμερον νὰ εἶναι ἓν βαρέως τραυματισμένον σῶμα, κυλιόμενον. Δὲν πρέπει αὐτὸ τὸ βαρέως κυλιόμενον σῶμα, τὸ τραυματισμένο νὰ δεχθῇ αὐτὴν τὴν φορὰν τὸν ὁδοστρωτῆρα ὁ ὁποῖος θὰ τὸν συνθλίψῃ.

Ὁ κ. Παπαϊωάννου ὡμίλησε περὶ ἐπαφῆς του κατὰ τὴν συνεδρίασιν τοῦ Ἐκτελεστικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ἐργατικοῦ Κέντρου μὲ τὸν Πρόεδρον αὐτοῦ καὶ Γενικὸν Γραμματέα τῆς ΓΣΕΕ Φώτην Μακρῆν, ὁ ὁποῖος τοῦ εἶπεν νὰ ὑποβάλωμεν τροπολογίες ἐπὶ τοῦ Νομοσχεδίου. Ἵνα μὴ ἀφεθῇ ἡ ἐντύπωσις ὅτι δὲν ἔχουν ὑποβληθῆ τροπολογίες ἐκ μέρους τοῦ Συλλόγου μας, λέγω ὅτι δὲν τὸ χειρίζονται τὸ ζήτημα οἱ Σύλλογοι, ὅπως ξέρετε, ἀλλὰ τὸ χειρίζεται ἡ Ὁμοσπονδία ἡ ὁποία ἔχει ὑποβάλει τροπολογίας πλήρεις, ὑπογεγραμμένας ἀπὸ βουλευτὰς τῆς συμπολιτεύσεως καὶ τῆς ἀντιπολιτεύσεως φυσικά, καὶ αἱ ὁποῖαι εἶναι ἀρκετὰ μελετημέναι, πλήρεις καὶ δυστυχῶς ὅπως ἔχουν φτάσει τὰ πράγματα δὲν ἐπιδέχονται τροποποιήσεις. Διότι αἱ τροπολογίαι ἔχουν γίνει κατὰ παραχώρησιν. Ἡ ἀξίωσις, ἡ γνησία ἀξίωσις τῆς ἐργατικῆς τάξεως ἀπέναντι τοῦ Νομοσχεδίου εἶναι νὰ ἀποσυρθῇ αὐτό. Νὰ ἀποσυρθῇ τοὐλάχιστον τὸ ἄρθρον 27. Μὲ ὅλα ταῦτα ὅμως ἡ Ὁμοσπονδία διὰ νὰ μὴ δείξῃ ἀκρότητας καὶ νὰ μὴ δείξῃ ὅτι κωλυσιεργεῖ τὸ ἔργον τῆς Κυβερνήσεως, ἐδέχθη καθ' ὑποχώρησιν αὐτὰς τὰς τροπολογίας. Ἐπ' αὐτῶν τῶν τροπολογιῶν, μέχρι στιγμῆς τοὐλάχιστον δὲν βλέπομεν νὰ ὑπάρχῃ ὑποχώρησις. Ἔχομεν φθάσει εἰς τὸ χεῖλος τοῦ κρημνοῦ. Ἐὰν κάνωμεν ἄλλην ὑποχώρησιν ἐπ' αὐτῶν, θὰ πέσωμεν εἰς τὸν κρημνόν.

Τὴν ὑπόμνησιν τὴν ὁποίαν κάνομεν εἰς τὴν ἀνακοίνωσιν, ὅτι τὸ Συμβούλιον μπορεῖ νὰ διατηρῇ τὴν διοίκησιν μέχρι τῆς ἐκλογῆς τοῦ νέου Συμβουλίου, τὴν θεώρησεν ἀναγκαίαν διότι ἐγεννήθη ὁ φόβος τοῦ ποῖοι θὰ διοικοῦν αὐτὴν τὴν κρίσιμον στιγμὴν τῆς μάχης κατὰ τοῦ ἀντιασφαλιστικοῦ Νομοσχεδίου, ποῖοι θὰ μᾶς ὁδηγήσουν ἐν τῷ πλαισίῳ τῆς Ὁμοσπονδίας, ἀφοῦ τὸ Δ. Σ. θεωρεῖται ἀπελθόν...

(Διακόπτων ὁ κ. Παπαϊωάννου τονίζει ὅτι θὰ παρακαλέσῃ τὴν Γενικὴν Συνέλευσιν νὰ ἐκφράσῃ τὴν ἐμπιστοσύνην της εἰς τὸ Δ. Συμβούλιον μέχρι τῆς ἐκλογῆς τοῦ νέου τοιούτου, διὰ τὸ ὁποῖον καὶ θερμῶς χειροκροτεῖται ὑπὸ τῆς Συνελεύσεως. Σημειώνει δὲ ὅτι τοῦτο δέον νὰ καταχωρηθῇ εἰς τὰ πρακτικά).

κ. ΕΠΑΜ. ΜΑΥΡΟΥΛΙΔΗΣ: (συνεχίζων). Συνάδελφος μοῦ ἔστειλεν αὐτὴν τὴν στιγμὴν ἕνα σημείωμα ὅτι ἡ Διοίκησις τηρεῖ παθητικὴν στάσιν ἐπὶ τοῦ θέματος τοῦ Νομοσχεδίου, καὶ ὅτι πρέπει αὐτὸ τὸ γεγονὸς νὰ τὸ καυτηριάσωμεν.

Δὲν νομίζω ὅτι τὸ θέμα πρέπει νὰ τεθῇ εἰς ἐπίπεδον ἐργοδότου. Τοῦτο μέχρι στιγμῆς δὲν ἀπετέλεσεν ἀντικείμενον συζητήσεως εἰς τὴν Ὁμοσπονδίαν καὶ οὔτε ἠδύνατο νὰ ἀποτελέσῃ, διότι θεωροῦμεν ἀρκετὰ ἰσχυρὲς τὶς δυνάμεις μας ὥστε τοὺς κινδύνους νὰ τοὺς ἀποτρέψωμεν. Δὲν ξεύρομεν ἕνας Διοικητὴς Τραπέζης αὐτὴν τὴν στιγμήν, ἀνεξαρτήτως καλῆς προθέσεως, ποῖον χειρισμὸν θὰ κάνῃ.

Ὅταν ἐσταματήσαμεν τὸν ὁμιλοῦντα περὶ τῆς Παιδείας ρήτορα, δὲν ἐστράφημεν κατὰ τῶν Ἐκπαιδευτικῶν. Τοὐναντίον ἐκφράζομεν τὴν ἀλληλεγγύην μας πρὸς τὸν ἀγωνιζόμενον κλάδον ἐργαζομένων καὶ δὴ πνευματικῶς.

Ἔρχομαι τώρα εἰς ἐπικρίσεις αἱ ὁποῖαι ἐγένοντο ἐπὶ τοῦ ἔργου τοῦ Δ. Σ. Ὁ κ. Ἰθακήσιος εἶπεν —μολονότι μᾶς ἐπήνεσε διὰ τὴν μέθοδον, διὰ τὴν τακτικὴν καὶ διὰ τὴν κατάταξιν τῶν αἰτημάτων — ὑπὸ τύπον παραπόνου ἴσως, ὅτι εἴχομεν ἀντιρρήσεις εἰς πρόγραμμα τὸ ὁποῖον ὁ ἴδιος ἔθεσεν καὶ τὸν εἴχομεν ἀποδοκιμάσει λέγοντάς του ὅτι θέμα ἴσης μεταχειρίσεως δὲν ὑπάρχει.

Θὰ μοῦ ἐπιτρέψῃ ὁ κ. Ἰθακήσιος νὰ πῶ ὅτι αὐτὸ δὲν εἶναι ἀκριβές. Διότι ἐνθυμοῦμαι καλῶς. ἀλλὰ καὶ ὅπως γράφουν καὶ τὰ Πρακτικὰ τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως τοῦ 1959 καὶ τοῦ 1960, δὲν εἶπε ὁ τότε ὁμιλητὴς ὅτι δὲν ὑπάρχει θέμα ἴσης μεταχειρίσεως, ἀλλὰ εἶπεν αὐτὸ τὸ ὁποῖον λέμε καὶ τώρα εἰς τὸν ἀπολογισμόν μας, ὅτι δὲν πρέπει νὰ ἀποτελέσῃ ἕνα σύνθημα, ἀλλὰ εἰς τὴν πραγματικότητα πρέπει νὰ συγκεκριμενοποιηθῇ σὲ ὡρισμένους ἐπὶ μέρους στόχους καὶ εἰς τὴν ἐφαρμογὴν ἑνὸς ὡρισμένου προγράμματος.

Νομίζω ὅτι ὁποιοδήποτε Διοικ. Συμβούλιον καλῶς θέτον τὸ αἴτημα τῆς λεγομένης ἴσης μεταχειρίσεως αὐτὴν τὴν ὁδὸν ἔπρεπε νὰ ἀκολουθήσῃ. Ποῖα σημεῖα εἶναι ἐκεῖνα εἰς τὰ ὁποῖα μειονεκτοῦμε, διότι ὑπάρχουν καὶ σημεῖα τὰ ὁποῖα παρουσιάζουν ἐλαττώματα. Νὰ ξεχωρίσωμεν ποῖα σημεῖο εἶναι ἐκεῖνα εἰς τὰ ὁποῖα ὑπερτεροῦν καὶ ποῖα ἐκεῖνα τὰ σημεῖα ὅπου πρέπει νὰ τοὺς φθάσωμεν. Πράγματι προχωρήσαμε ἓν βῆμα ἐφέτος τὸ δεύτερον σημαντικὸν βῆμα, διότι τὸ πρῶτον βῆμα εἶχε γίνει εἰς τὴν περυσινὴν θητείαν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου, ὅτε ἐγένετο ρητῶς καὶ ἀπροκαλύπτως ἀποδεκτὸν ἐκ μέρους τῆς Διοικήσεως τὸ αἴτημα «νὰ μὴν ὑπολειπώμεθα».

Ἐφέτος ἔγινε τὸ βῆμα τοῦ νὰ ὑλοποιήσωμε αὐτὸν τὸν σκοπὸν καὶ ἐρχόμεθα εἰς τὸν ἀπολογισμὸν μας καὶ λέγομεν ὅτι τὸ σημαντικὸν αὐτὸ βῆμα εἰς ὕψος βασικῶν μισθῶν ἔχει ἐπιτευχθῆ. Ὑστερεῖ τὸ σημαντικώτερον ἴσως μέρος, τοῦ χρόνου τῆς κτήσεως τῆς μισθολογικῆς κλίμακος. Βέβαια οὔτε αἱ δυνάμεις μας, οὔτε ὁ χρόνος, οὔτε τέλος πάντων αἱ συνθῆκαι ἐπέτρεψαν νὰ τὸ πραγματοποιήσωμεν. Ζητοῦμεν συγγνώμην ἂν νομίζετε ὅτι εἴχομεν τὶς δυνάμεις καὶ δὲν τὶς ἐχρησιμοποιήσομεν διὰ νὰ τὸ πραγματοποιήσωμεν.

Ὁ κ. Ἰθακήσιος ἐξεδήλωσε ἱκανοποίησιν διότι, ὅπως μᾶς εἶχεν ὑποδείξει παλαιότερον, δὲν ἐρρίψαμεν εἰς τοὺς συνταξιούχους ἀλλὰ ἀνελάβομεν ἡμεῖς τὸ ἐνεργὸν μέρος τῆς διεξαγωγῆς καὶ τοῦ χειρισμοῦ τοῦ ἀγῶνος διὰ τὸ συνταξιοδοτικόν. Ὑπενθυμίζω ὅτι καὶ εἰς τοὺς προηγουμένους του ἀπολογισμοὺς τὸ Διοικ. Συμβούλιον δὲν ἐζήτει ἀπὸ τοὺς συνταξιούχους νὰ λάβουν τὴν πρωτοπορείαν, ἤθελεν ὅμως νὰ ἔχουν τὴν ἀνάλογον θέσιν. Ἡ τότε ἡγεσία τῶν συνταξιούχων χωρὶς νὰ θέλω νὰ εἴπω ὅτι ἐπιρρίπτομεν εἰς αὐτὴν τὰς εὐθύνας, ἐνήργει ἀνεξαρτήτως πρὸς τὴν ἡγεσίαν τοῦ ἐν ἐνεργείᾳ Προσωπικοῦ. Δυστυχῶς ἡ ἀσυνεννησία αὐτὴ ὑπῆρχεν καὶ ὁ τότε Πρόεδρος τῶν συνταξιούχων ἐνόμιζε ὅτι ὁ τρόπος ἐνεργείας του ἦτο ὁ καλλίτερος. Βέβαια δὲν μᾶς εὕρισκε συμφώνους.

Διακόπτεται εἰς τὸ σημεῖον τοῦτο ὁ ὁμιλητὴς καὶ λαμβάνει τὸν λόγον ὁ κ. Γ. Καραπάνος.

κ. Γ. ΚΑΡΑΠΑΝΟΣ: Κύριοι Συνάδελφοι, ἐπὶ τοῦ θέματος αὐτοῦ, ὀφείλω νὰ σᾶς ὑπενθυμίσω τὰς γνωστὰς ἀνακοινώσεις τοῦ κ. Χατζηανδρέου τοῦ ἐξάλλου αὐτοῦ συναδέλφου, ὁ ὁποῖος θὰ ἤθελε διὰ τῶν γνωστῶν μεθόδων καὶ μέσων νὰ ἐπιβάλῃ εἰς τὴν ἐνεργὸν ἡγεσίαν τὰς ἀπόψεις του καὶ τὸ πρόγραμμά του. Πέραν αὐτοῦ ὅμως ὁ κ. Χατζηανδρέου δι' ὕβρεων καὶ διὰ μέσων ἀπαραδέκτων ἐνόμιζεν ὅτι ἠμπορεῖ νὰ φέρῃ εἰς πέρας τὸ ἔργον τὸ ὁποῖον εἶχεν ἀναλάβει.

Ἀπεδείχθη κύριοι καὶ ἤδη ὀφείλω νὰ ἀποκαλύψω εἰς τὴν Συνέλευσιν, διότι οὐδεὶς τὸ γνωρίζει αὐτό, ὅτι ἐν πολλοῖς χάριν ἰδίας τακτικῆς ἥτις ἐφηρμόσθη ἐν συνεννοήσει μετὰ τῶν συνεργατῶν μου, ἐπετεύχθη αὐτὸ τὸ ἐλάχιστον τὸ ὁποῖον ἐπετεύχθη ὥστε νὰ ἀποσπάσωμεν τὰ 20.800.000 ἀπὸ τὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος, καὶ λέγω τοῦτο:

Ὅτι ὅταν ἐγένετο τὸ πρῶτον Συμβούλιον τῶν κυρίων Ὑπουργῶν, παρισταμένων καὶ τοῦ κ. Ὑποδιοικητοῦ καὶ τῶν Δ)ντῶν κ. Καπάνταη καὶ κ. Σπηλιοπούλου, ὁ κ. Ζολώτας ἦτο πῦρ καὶ μανία ἐναντίον τῶν συνταξιούχων τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος.

Ἐνημερώθην ἐπὶ τῶν διαμειφθέντων ἐν τῷ Συμβουλίῳ καὶ λέγω εἰς τὸν κ. Σπηλιόπουλον «Κύριε Διευθυντά, νομίζω ὅτι ὀφείλω νὰ κάνω ἕνα ἐλιγμόν, καὶ ὁ ἐλιγμός μου εἶναι ὁ ἑξῆς: Θ' ἀπευθύνω τηλεγράφημα εἰς τὸν κ. Ζολώταν καὶ θὰ τοῦ ζητήσω τὴν συμπαράστασίν του καὶ θὰ ζητήσω καὶ ἀκρόασιν. Λέγει συνεννοήσου μὲ τὸν κ. Καπάνταην. Ἐπῆγα καὶ εἶδα τὸν κ. Καπάνταην καὶ τοῦ ἐξέθεσα τὶς ἀπόψεις μου. Ἔμεινεν ἀπολύτως σύμφωνος καὶ μοῦ λέγει: «Πρόεδρε προχώρησε». Πράγματι ἀπηύθυνα τὸ τηλεγράφημα εἰς τὸν κ. Ζολώταν καὶ μετὰ 48 ὧρες ἐτηλεφωνοῦσε εἰς τὸ γραφεῖον μας καὶ μοῦ ὥριζε ραντεβοῦ. Τὸν ἐπεσκέφθην μετὰ τῶν συναδέλφων κ.κ. Σκουλάκη καὶ Τρίμη καὶ τοῦ ἐξέθεσα τὴν κατάστασιν τῶν συνταξιούχων, ἡ ὁποία βέβαια ἦτο ἀπαράδεκτος. Τοῦ εἴπομεν ὅτι ἡμεῖς ὄχι μόνον δὲν υἱοθετήσαμεν τὴν ὑβριστικὴν τακτικὴν τοῦ ἀπελθόντος Προέδρου τῶν συνταξιούχων, ἀλλ' ἀντιθέτως τὴν ἐπεκρίναμεν καὶ διαχωρίσαμεν τὰς εὐθύνας μας. Πιστεύομεν ὅτι θὰ θελήσετε νὰ μᾶς συμπαρασταθῆτε. Ξέρετε πόσο σοβαρὸν εἶναι τὸ ζήτημα διὰ τὴν τάξιν μας καὶ δὲν θὰ θελήσετε νὰ ἔλθετε ἀντίθετος πρὸς 10.000 οἰκογενειάρχας. Μὲ ἐβεβαίωσεν κατὰ τὸν κατηγορηματικώτερον τρόπον ὅτι ἐφ' ὅσον οἱ Κύριοι Ὑπουργοὶ ἀποφασίσουν νὰ ἐνισχύσουν τὸ Ταμεῖον, ἐμένα, ὄχι μόνον δὲν θὰ μὲ εὕρετε ἀντίθετον ἀλλὰ ἀντιθέτως, ὑπερασπιστὴν τῶν δικαιωμάτων σας.

Ἔτσι Κύριοι καὶ ἔγινε. Ἔλαβον χώραν τὰ γεγονότα καὶ κατὰ τὴν συνεδρίασιν ἡ ὁποία ἐγένετο εἰς τὸ Γραφεῖον τοῦ κ. Ζολώτα μεταξὺ αὐτοῦ, τῶν δύο Ὑποδιοικητῶν τῆς Τραπέζης καὶ τοῦ Ὑπουργοῦ τοῦ Συντονισμοῦ τοῦ κ. Παπαληγούρα, ἐλαμβάνετο ἡ ἀπόφασις τῆς χορηγήσεως τῶν 20.800.000. Ἀντιλαμβάνεσθε λοιπὸν ὅτι ἡ τακτικὴ τὴν ὁποίαν ἡμεῖς ἠθέλαμεν νὰ τηρήσωμεν, εὕρισκεν ἀντίθετον πάντοτε καὶ πολέμιον τὸν κ. Χατζηανδρέου, ὁ ὁποῖος ἤθελε νὰ μᾶς ἐπιβάλῃ αὐτὸς τὴν ἰδικήν του τακτικήν, τὴν ὁποίαν δὲν εὑρίσκομεν ὅτι ἦτο ἡ ἐνδεδειγμένη διὰ τὴν διεκδίκησιν τῶν συμφερόντων τῆς τάξεως. Αὐτὰ εἶχα νὰ σᾶς πῶ ἐπὶ τοῦ θέματος αὐτοῦ.

κ. ΕΠΑΜ. ΜΑΥΡΟΥΛΙΔΗΣ: (Συνεχίζων). Ἐν πάσῃ περιπτώσει, ὅ,τι ἐπετεύχθη εἰς τὸ συνταξιοδοτικόν, ἐπετεύχθη χάρις εἰς τὴν πλήρη συνεννόησιν καὶ συνεργασίαν τῶν Συλλόγων τοῦ ἐν ἐνεργείᾳ Προσωπικοῦ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης, μετὰ τοῦ Συλλόγου τῶν συνταξιούχων. Οἱ Συνταξιοῦχοι ναὶ μὲν δὲν κατέβηκαν εἰς τὸ πεζοδρόμιον, καίτοι ἦσαν διατεθειμένοι νὰ τὸ κάμουν καὶ αὐτό, ἀλλὰ ἔλαβον εἰς τὸν ἀγῶνα τὴν θέσιν τὴν ὁποίαν ἔπρεπε νὰ λάβουν. Καὶ αὐτὸ ἀπετέλεσεν βασικὴν αἰτίαν ἔστω καὶ αὐτοῦ τοῦ μικροῦ, ἐν ὄψει τοῦ ὅλου θέματος, ἐπιτεύγματος. Μικροῦ μὲν εἰς ὕψος ποσοῦ, ἀλλὰ μεγάλου, θὰ μοῦ ἐπιτρέψετε νὰ τὸ παραδεχθῶ αὐτό, νὰ τὸ ἐπαναλάβω, μεγάλου ἀπὸ ἀπόψεως γκρεμίσματος ἑνὸς φραγμοῦ ὁ ὁποῖος εἶχε τεθῆ πρὸ διετίας.

Ὁ κ. Χαρίτος μὲ τὸν κ. Παπαϊωάννου συνεφώνησαν εἰς τὸ ὅτι εἶναι πενιχρὰ τὰ ἐπιτεύγματά μας. Ὁ κ. Χαρῖτος βέβαια δὲν ἐπεξετάσθη περισσότερον. Κοινὸς στόχος αὐτοῦ καὶ τοῦ Παπαϊωάννου ἦταν ὅτι ἐπετύχαμεν αὔξησιν τῶν μισθῶν τῶν τμηματαρχῶν Α΄, Ὑποδιευθυντῶν, Συμπραττόντων Ὑποδιευθυντῶν καὶ Διευθυντῶν.

Θὰ μοῦ ἐπιτρέψῃ ὁ κ. Παπαϊωάννου ὁ ὁποῖος ἦταν ὀξύτερος εἰς αὐτὸ τὸ σημεῖον νὰ εἴπω ὅτι δὲν τὸ ἐσκέφθη σοβαρῶς τὸ ζήτημα αὐτό. Διότι ἐὰν ἤθελε ἔναντι ἡμῶν νὰ εἶναι ἀντικειμενικώτερος, ἔπρεπε νὰ ἐπεκταθῇ καὶ εἰς τὰ λοιπὰ ζητήματα τὰ ὁποῖα ἀφεώρων λοιπὰς κατηγορίας Προσωπικοῦ. Περὶ τῆς ἐξισώσεώς μας πρὸς τὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος, ὅσον ἀφορᾷ τὸ ἐπίδομα πολυετίας, ποὺ δὲν ἀφορᾷ μόνον τοὺς διευθυντάς, περὶ ἑνοποιήσεως τῶν μισθῶν τῶν προσωρινῶν καὶ δοκίμων, περὶ αὐξήσεως κατὰ 5% τῶν προσαυξήσεων καὶ μειώσεως τοῦ χρόνου αὐτῶν εἰς τὸν Λογιστὴν Β΄ αὐτὰ βέβαια καὶ ἕτερα ζητήματα, τὰ ὁποῖα ἀφοροῦν τοὺς λοιποὺς ὅλους, πλὴν τῶν Δ)ντῶν βαθμοὺς δὲν τὰ ἀνέφερεν.

Ἐπίσης ἐδημιούργησεν ἐντύπωσιν μὲ τὸ νὰ πῇ ὅτι ἠσχολήθημεν μὲ τὰ ἔξοδα παραστάσεως. Ἡ «Τραπεζιτικὴ» δὲν λέγει ὅτι ἐπετύχομεν αὔξησιν τῶν ἐξόδων παραστάσεως. Λέγει ἀνάλογον ρύθμισιν τῶν ἐξόδων παραστάσεως. Διότι ἐὰν μὲν εἰς τὸ Ὑποδιευθυντὴν τὰ ἔξοδα παραστάσεως ηὐξήθησαν, εἰς τὸν Διευθυντὴν τὰ ἔξοδα παραστάσεως ἐμειώθησαν. Ἦτο μία ρύθμισις διὰ νὰ ἔλθωμεν εἰς μίαν ἀναλογίαν μὲ τοὺς νέους μισθούς. Ἀλλὰ ὅταν προχωροῦμε κ. Παπαϊωάννου εἰς τὸ αἴτημα νὰ μὴν ὑπολειπώμεθα ἀπὸ τὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος, πῶς θὰ εἶναι δυνατόν, ἐφ' ὅσον ζητοῦμεν ὡς πρῶτον βῆμα, νὰ ἐπιτύχωμεν τὸ κοινὸν μισθολόγιον ἀπὸ ἀπόψεως βασικῶν μισθῶν νὰ ἐξαιρέσωμεν μίαν κατηγορίαν τῆς κλίμακος τῆς ἱεραρχίας τοῦ Προσωπικοῦ. Τί νὰ κάνωμε; Αὐτὸ τὸ μισθολόγιο ἔχει ἡ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος, αὐτὸ τὸ μισθολόγιο ἐφηρμόσαμεν καὶ ἡμεῖς σὰν βῆμα ἐνθουσιαστικὸν διὰ νὰ προχωρήσωμεν καὶ εἰς τὴν μισθολογικὴν ἐξέλιξιν ἀπὸ χρονικῆς πλευρᾶς.

(Εἰς τὸ σημεῖον τοῦτο διακόπτεται ὑπὸ τοῦ Προέδρου κ. Καραπάνου).

κ. Γ. ΚΑΡΑΠΑΝΟΣ: Κύριοι Συνάδελφοι, ἐπὶ τοῦ θέματος αὐτοῦ, θὰ πρέπει νὰ γνωρίζετε τὴν πραγματικήν του ἐξέλιξιν. Ἐφ' ὅσον ἐτέθη θέμα, ὑφίσταται εἰσέτι ἀκόμη, τοῦ νὰ μὴν ὑπολειπώμεθα τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος, καὶ ἐφ' ὅσον ἀπὸ 1ης Μαΐου τοῦ 1961 οἱ βασικοὶ μισθοὶ τῶν Τμηματαρχῶν Α΄ Ἐντεταλμένων, Ὑποδιευθυντῶν καὶ Διευθυντῶν τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος, εἶχον αὐξηθῆ εἰς ὃ σημεῖον εἶναι σήμερον, ἦτο φυσικὸν νὰ ζητήσωμεν ἀπὸ τὴν Διοίκησιν τὴν ἀναπροσαρμογὴν καὶ τῶν βασικῶν μισθῶν τῶν συναδέλφων τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης. Δοθέντος ὅτι καὶ οἱ λοιποὶ βασικοὶ μισθοὶ ὄχι μόνον δὲν ἀφίσταντο τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος, ἀλλὰ ἀντιθέτως ὑπερείχομεν ἐκείνων.

Δὲν ἔγινε τίποτε ἰδιαίτερον διὰ τοὺς δικούς μας ἀνωτέρους καὶ ἀνωτάτους. Ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον παρατηρεῖται εἰς ἡμᾶς εἶναι ἡ λυπηρὰ εἰκὼν ἡ ὁποία ἐμφανίζεται εἰς τὴν παροῦσαν Συνέλευσιν. Ὅτι οὐδεὶς ἐξ αὐτῶν τῶν ἀνωτέρων εὑρίσκεται ἐδῶ. Ἐνῷ ἔπρεπε λόγῳ τοῦ ζητήματος τὸ ὁποῖον μᾶς ἀπησχόλησεν, καὶ ἀπησχόλησεν ὅλους τοὺς ρήτορας, νὰ εἶναι ἅπαντες παρόντες, διότι αὐτοὶ θὰ εἶναι οἱ πρῶτοι οἱ ὁποῖοι θὰ βαδίσουν τὴν ὁδὸν τὴν ἄγουσαν πρὸς τὸ ΙΚΑ. Λυποῦμαι εἰλικρινὰ διότι πέραν τῶν ἀνακοινώσεων, ὑπῆρξαν καὶ προσωπικαὶ ὀχλήσεις ἐκ μέρους μου καὶ παρακλήσεις ὥστε νὰ παρευρεθοῦν εἰς τὴν Συνέλευσιν διὰ νὰ δώσουν τὸν δέοντα τόνον.

Αὐτὰ εἶχα νὰ σᾶς πῶ ἐπὶ τοῦ θέματος.

κ. ΕΠΑΜ. ΜΑΥΡΟΥΛΙΔΗΣ: (συνεχίζων). Ὁ κ. Χαρῖτος ἐσημείωσεν ὅτι διαχωρίζομεν ἐφέτος τὰ αἰτήματα σὲ κλαδικὰ καὶ καθαρῶς συλλογικά. Νομίζω, ὅτι τὰ ὅσα ἐφέτος ἐπετύχομεν ζητήματα εἶναι θέματα τὰ ὁποῖα ἀφοροῦν καθαρῶς τὴν οἰκογένειαν τῶν ὑπαλλήλων τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης. Δὲν ἐζητήσαμεν τὴν συνδρομὴν καὶ τὴν ἐνίσχυσιν τῶν εὐρυτέρων μας ὀργανώσεων. Αὐτὴ ἦταν μία αὐτοδύναμος καρποφορία. Ἀλλὰ τὸ Δ. Σ. εἶναι ὑπερήφανον διότι καὶ εἰς τοὺς κλαδικοὺς ἀγῶνας κατεῖχεν καὶ κατέχει πάντοτε τὴν πρωτοπόρον θέσιν. Ἐὰν ὁ κλάδος τῶν Τραπεζιτικῶν, ἐπιτυγχάνῃ κατὰ καιροὺς ὡρισμένα ἐπιτεύγματα, ἡ οἰκογένεια τῶν Ὑπαλλήλων τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης, τὸ παιδὶ αὐτὸ τῆς Ὁμοσπονδίας, δύναται νὰ ὑπερηφανεύεται ὅτι προσφέρει σὲ ἀγώνας καὶ σὲ δύναμιν ἕνα μεγάλον, σεβαστὸν μέρος.

Ὁ κ. Χαρῖτος ἀνεφέρθη ἐπίσης εἰς τὸ σοβαρώτερον θέμα τῆς ἐντάξεως καὶ ἐπεκαλέσθη δι' αὐτὸ μίαν ἀνακοίνωσιν τοῦ 1956.

Βέβαια ἡ ἀνακοίνωσις αὐτὴ δὲν ἦτο τοῦ παρόντος Δ. Συμβουλίου.

Ἡ ἔνταξις βάσει ἑνὸς συγχρονισμένου Ὀργανισμοῦ ὑπάρχει ὡς αἴτημα. Ἀλλὰ συγχρόνως ὁ κ. Χαρῖτος εἶπεν ὅτι ὑπάρχει τὸ κλῖμα τὸ ἀντεργατικόν, ὅπερ σημαίνει ὅτι συνεπάγεται ἕνα μειωμένον ἐργατικὸν δυναμικὸν ἀπὸ πλευρᾶς ἀγωνιστικότητος. Καὶ ἐρωτῶ: Τὸ κλῖμα ἀπὸ τοῦ 1956 μέχρι σήμερα εἶναι τὸ ἴδιον, ἢ χειρότερον; Ἀσφαλῶς εἶναι χειρότερον. Ἀσφαλῶς ἡ ἀντεργατικὴ ἔντασις εἶναι ἰσχυροτέρα. Πῶς λοιπὸν τὸ ἠθικὸν αἴτημα καὶ τὸ δικαιότατον αἴτημα τῆς ἐντάξεως τὸ ὁποῖον ἀποτελεῖ ἕνα ἀπὸ τὰ ἐμφανέστερον ἐγγεγραμμένα εἰς τὴν σημαίαν τῶν αἰτημάτων τοῦ

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΙΣ
ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΕΦΟΡΕΥΤΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

Καθίσταται γνωστὸν εἰς τοὺς κ.κ. συναδέλφους, οἱ ὁποῖοι κατὰ τὰς ἡμέρας τῶν ἀρχαιρεσιῶν εὑρίσκονται μακρὰν τῆς ἕδρας των, ὅτι δύνανται νὰ ψηφίσουν εἰς τὸ ἐκλογικὸν Κέντρον τῆς πόλεως ἔνθα εὑρίσκονται.

Αἱ Τοπικαὶ Ἐφορευτικαὶ Ἐπιτροπαὶ ὑποχρεοῦνται ὅπως ἐγγράφουν τούτους εἰς τὰς Καταστάσεις τῶν ἐκλογέων, κατόπιν ἐξακριβώσεως τῆς ταυτότητός των.

ΤΑ ΠΛΗΡΗ ΠΡΑΚΤΙΚΑ ΤΗΣ ΓΕΝ. ΣΥΝΕΛΕΥΣΕΩΣ

Συλλόγου, πῶς αὐτὸ τὸ αἴτημα μὲ μειωμένην τὴν δύναμιν τῆς ἐργατικῆς τάξεως δι' ἀγῶνας, καὶ φυσικὰ μὲ τὶς ἐπιπτώσεις ποὺ εἶχεν εἰς τὴν 'Εθνοτραπεζιτικὴν οἰκογένειαν, θὰ μποροῦσε νὰ ἐπιτευχθῇ;

Δὲν ρίπτω πεσσιμιστικὰ συνθήματα. Τοὐναντίον τὸ φάρμακον ὑπάρχει. Εἶναι ἡ ἑνότης τῶν δυνάμεών μας. Ἔχομεν δυνάμεις αἱ ὁποῖαι δυστυχῶς αὐτὴν τὴν στιγμὴν εὑρίσκονται διασκορπισμέναι. Αὐτὴν τὴν ἑνότητα πρέπει νὰ πραγματοποιήσωμεν. Τὸ ὅτι δὲν τὴν ἐπραγματοποιήσαμεν ὀφείλεται εἰς ἀτυχῆ περιστατικὰ εἰς τὰ ὁποῖα ἡ Συνέλευσις θὰ μοῦ ἐπιτρέψῃ νὰ μὴν ἀναφερθῶ, διότι τὸ θέμα αὐτὸ τῆς ἑνότητος εὑρίσκεται εἰς λεπτὸν σημεῖον καὶ νομίζω ὅτι ἐὰν δημοσίᾳ ἐλέγοντο ὡρισμένα πράγματα αὐτὴν τὴν στιγμὴν νὰ ἐπροξενεῖτο κακὸν εἰς τὸ ὅλον θέμα τῆς ἑνότητος.

Σᾶς ὑποσχόμεθα ὅτι θὰ πράξωμεν, εἴτε εὑρισκόμεθα εἰς τὴν Ἀρχήν, εἴτε καὶ ἐκτὸς τῆς Ἀρχῆς, ὅ,τι δεῖ διὰ νὰ ἐξαλειφθοῦν ὅλαι αἱ ἀνωμαλίαι, ὅλαι αἱ αἰτίαι διὰ τὰς ὁποίας ἡ ἑνότης δὲν ἐπραγματοποιήθη εἰσέτι.

κ. ΠΑΠΑΪΩΑΝΝΟΥ: Ὁμιλεῖ διακόπτων καὶ ζητεῖ νὰ γνωρίσῃ τὸ Δ. Σ. εἰς τὴ Συνέλευσιν ποῦ ὀφείλεται ἡ μὴ πραγματοποίησις τῆς ἑνότητος.

κ. ΕΠΑΜ. ΜΑΥΡΟΥΛΙΔΗΣ: Θὰ μοῦ ἐπιτρέψετε κ. Παπαϊωάννου νὰ ἐπιμείνω. Εἶναι διακαὴς πόθος καὶ προσωπικὸς καὶ ὁλοκλήρου τοῦ Συμβουλίου, νὰ εὑρεθῶμεν σὲ μίαν ἄλλην, ἂν ὄχι Γενικὴν Συνέλευσιν, συγκέντρωσιν τοῦ προσωπικοῦ, καὶ νὰ σᾶς ἀναγγείλωμεν πλέον τοὺς καρποὺς τῆς ἐργασίας μας.

Εἰς τὸ σημεῖον αὐτὸ διακόπτει ὁ κ. Γ. Νικολάου, ἰσχυριζόμενος ὅτι ἐφ' ὅσον ἐτέθη ἡ ἀρχὴ τῆς εἰλικρινείας καὶ τῆς μὴ ἀποκρύψεως πρέπει νὰ τηρῆται, διότι οὕτω, εἰς τὴν Γενικὴν Συνέλευσιν θὰ δύνανται οἱ συνάδελφοι νὰ βοηθήσουν τὴν Διοίκησιν τοῦ Συλλόγου εἰς τὸ ἔργον της.

κ. ΕΠΑΜ. ΜΑΥΡΟΥΛΙΔΗΣ: Ἀπαντῶν λέγει: κ. Νικολάου τὸ ὅτι δὲν μᾶς βοηθᾶτε εἶναι ἄλλο θέμα. Ἐδῶ εἰς τὸ ζήτημα τῆς ἑνότητος δὲν ἐζητήσαμεν βοήθειαν εἶναι ζήτημα εὐθύνης τοῦ Δ. Σ.

κ. Γ. ΝΙΚΟΛΑΟΥ: Δὲν συζητοῦμεν διὰ τὸ παρόν, εἴτε τὸ παρελθόν, ἢ διὰ τὸ μέλλον. Συζητῶ διὰ τὴν ἀντίληψιν αὐτὴν διὰ τὴν ὁποίαν ἔγινε εἰδικὴ θεωρία. Καὶ μᾶς λένε Κύριοι, ἐσεῖς ἡ Ἀντιπολίτευσις δὲν ἔρχεσθε — διότι ἐγὼ δὲν παραδέχομαι ἀντιπολίτευσιν —παραδέχομαι συναδέλφους οἱ ὁποῖοι ἐνδιαφέρονται διὰ τὰ συλλογικὰ — σήμερα ἐκπροσωπεῖ τὴν Α' τάξιν ὁ κ. Ἰθακήσιος, τὴν ἄλλην ὁ κ. Καραπάνος, ὁ κ. Καραπάνος ἔχει τὴν ἀρχήν. Λοιπὸν τὸ καθῆκον τοῦ Συλλόγου εἶναι νὰ διεκδικῇ τὰ ζητήματα τοῦ προσωπικοῦ χωρὶς νὰ ζητῇ τὴν γνώμην τῆς ἀντιπολιτεύσεως.

Ἡ ἀντιπολίτευσις, ἂν ὑπάρχῃ ἀντιπολίτευσις κατὰ τὴν σημερινὴν ἡμέραν θὰ ἐλέγχῃ, τίποτε ἄλλο.

κ. ΜΑΥΡΟΥΛΙΔΗΣ: Δὲν εἶναι θέμα ἀντιπολιτεύσεως. Εἶναι θέμα δικαιώματος ἑκάστου συναδέλφου νὰ λέγῃ τὴν γνώμην του εἰς τὸ Δ. Σ. καὶ νὰ συνεργάζεται καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τῆς θητείας αὐτοῦ καὶ φυσικὰ ἔχει καὶ τὸν λόγον εἰς τὴν Γεν. Συνέλευσιν. Ἔχει ὑποχρέωσιν νομίζω τὸ κάθε μέλος τοῦ Συλλόγου νὰ ἔρχεται ἐπάνω εἰς τὰ γραφεῖα νὰ ἔχῃ ἐπαφὴν μὲ τὴν Διοίκησιν τοῦ Συλλόγου, νὰ παρακολουθῇ τὰ θέματα, νὰ τὰ συζητῇ καὶ νὰ κάνῃ ὑποδείξεις...

(Ἀκολουθοῦν ταὐτόχρονοι διαλογικαὶ συζητήσεις τῶν συναδέλφων).

κ. ΕΠΑΜ. ΜΑΥΡΟΥΛΙΔΗΣ: Κλείνω τὸ σημεῖον αὐτὸ καὶ νομίζω ὅτι θὰ συμφωνήσετε. Σᾶς λέγω ὅτι κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ Δ. Σ. τὸ κάθε μέλος τοῦ Συλλόγου ἔχει δικαίωμα καὶ ὑποχρέωσιν νὰ παρέχῃ τὰς πληροφορίας του εἰς τὴν Διοίκησιν τοῦ Συλλόγου. Ἐὰν τὸ Δ. Σ. δὲν ἀκολουθήσῃ τὰς ὁδηγίας καὶ τὰς ὑποδείξεις τοῦ μέλους καὶ ἐὰν ἐκ τούτου τὸ μέλος θεωρήσῃ ὅτι διὰ τὸν χειρισμὸν ἑνὸς ζητήματος, διὰ τὸν κακὸν χειρισμὸν μὲ τὸ κακὸ ἀποτέλεσμα τὸ Δ. Σ. ὑπέχει εὐθύνας διότι δὲν ἠκολούθησε τὰς ὑποδείξεις του, τότε εἰς τὴν Γεν. Συνέλευσιν θὰ ἔλθῃ καὶ θὰ κάνῃ κριτικήν. Καὶ ἐν ᾗ περιπτώσει ὑπάρχει σύμπτωσις ἀπόψεων μελῶν τοῦ Συλλόγου, τότε ταῦτα δύνανται, σύμφωνα μὲ τὸ Καταστατικόν, νὰ καλέσουν καὶ ἔκτακτον Γενικὴν Συνέλευσιν ἐπὶ τοῦ θέματος διὰ νὰ ἐπισπεύσουν τὴν κριτικήν, νὰ ἐπισπεύσουν τὴν ἀναζήτησιν εὐθυνῶν. Διαχωρίζω τὴν συνεργασίαν τοῦ κάθε μέλους μὲ τὸν Σύλλογον, ἀπὸ τὴν ἀναζήτησιν εὐθυνῶν. Συνεργασία γίνεται κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς θητείας, ἀναζήτησις εὐθυνῶν γίνεται εἰς τὴν Γενικὴν Συνέλευσιν, εἴτε τακτικὴ εἶναι εἴτε ἔκτακτος. Νομίζω πῶς συμφωνοῦμεν.

Ἐπειδὴ ὁ κ. Παπαϊωάννου ὡμίλησε περὶ 15ετίας τῶν θηλέων, πάλιν νομίζω ὅτι καὶ αὐτὸ τὸ θέμα δὲν τὸ ἐσκέφθη σοβαρὰ ὅπως ἔπρεπε. Διότι ἐνῶ ἤδη αἱ θήλεις συνάδελφοι ἔχουν 25ετίαν ὡς ἐλάχιστον ὅριον ὑπηρεσίας διὰ νὰ ἐξέλθουν ἀπὸ τὴν Τράπεζαν, τὸ νὰ ζητήσωμεν 15ετίαν, ὑπὸ τὰς σημερινὰς συνθήκας, νομίζω ὅτι δὲν στηρίζεται ἐπὶ σοβαρῶν βάσεων. Ἤδη ὑπενθυμίζω εἰς τὸν κ. Παπαϊωάννου, ὅτι εἰς τὸ σχέδιον τοῦ Ὀργανισμοῦ, ἔχομεν θέσει θέμα 20ετίας. Καὶ ἐπειδὴ εἶπα διὰ τὸν Ὀργανισμόν, ἀπαντῶ καὶ εἰς τὴν κριτικὴν ἡ ὁποία μᾶς ἠσκήθη διότι, κατ' αὐτήν, δὲν ἠσχολήθημεν μὲ τὸν Ὀργανισμόν.

Κύριοι Συνάδελφοι, λέγομεν εἰς τὸν ἀπολογισμόν μας ὅτι τὸ Δ.Σ. μὲ τὸν Ὀργανισμὸν ἔχει ἤδη ἀσχοληθῆ. Ἐμελέτησε τὶς ἀνάγκες τῆς τροποποιήσεως τοῦ Ὀργανισμοῦ, τὸν τρόπον μὲ τὸν ὁποῖος ὁ Ὀργανισμὸς θὰ προσηρμόζετο πρὸς τὶς ἀπαιτήσεις τοῦ συνόλου τῶν συναδέλφων καὶ πρὸς τὴν πραγματικότητα τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης. Πρέπει — ἐπαναλαμβάνω πάλιν—νὰ ἔχῃ τὴν δύναμιν τὸ ἑκάστοτε Δ.Σ. νὰ προβάλῃ τὸ θέμα τοῦ Ὀργανισμοῦ πρὸς προώθησιν καὶ πρὸς ἐπίλυσιν. Ἐπιτρέψατέ μοι νὰ εἴπω καὶ πάλιν — ἐδῶ ἔχομε τὸ θάρρος καὶ τὸ λέμε — ὅτι εἰς τὸ σημεῖον τοῦτο, διὰ νὰ προωθήσωμεν ἕνα τοιοῦτον ζήτημα, ἡ δύναμις ἡ κατάλληλος δὲν ὑπῆρχε. Ὑπῆρχαν ὅπως γράφομε καὶ εἰς τὸν ἀπολογισμόν μας τόσα ἄλλα θέματα τὰ ὁποῖα ἐκάλυπτον βασικώτατες ἀνάγκες, μπορῶ νὰ πῶ παράλληλες πρὸς τὸν Ὀργανισμὸν ὑπηρεσίας ἀνάγκες, διὰ τὶς ὁποῖες τὰ κότσια μας — κατὰ τὸ κοινῶς λεγόμενον — βαστάγανε. Ἐπεῖτα τὰ ἐβάλαμε μπροστὰ καὶ τὰ πετύχαμε.

Ὁ κ. Ἰθακήσιος εἶπε νὰ ἀποστέλλομεν μέλη μας εἰς τὸ ἐξωτερικὸν διὰ νὰ μελετήσωμεν καὶ ἡμεῖς παραλλήλως τὸ τί συμβαίνει εἰς τὸ Ἐξωτερικόν. Ἡμεῖς ἀπὸ τὴν ἀρχὴν ἐγνωρίζαμεν βέβαια ὄχι ἐν λεπτομερείᾳ ἄλλα ἐν βασικαῖς γραμμαῖς, πῶς ἀμείβονται καὶ πῶς ἐξελίσσονται οἱ Τραπεζιτικοὶ ὑπάλληλοι εἰς τὰς πλείστας χώρας τῆς Εὐρώπης καὶ τῆς Ἀμερικῆς. Καὶ ὅταν ἐγένετο ὑπὸ τῆς Τραπέζης ἀποστολὴ συναδέλφων εἰς τὸ Ἐξωτερικόν, τὸ τότε Δ. Σ. εἶπεν εἰς τὴν Διοίκησιν τῆς Τραπέζης ὅτι δὲν πρέπει νὰ κάνωμεν ἀντιγραφὰς τοῦ τί συμβαίνει εἰς τὸ Ἐξωτερικόν. Πρέπει νὰ στηριχθῶμεν εἰς τὴν Ἑλληνικὴν πραγματικότητα καὶ ἡ Ἑλληνικὴ πραγματικότης νομίζομεν ὅτι ἀντιμετωπίσθη, ὅτι ἀπεικονίσθη ὅπως ἀκριβῶς ἀναφέρεται εἰς τὸ ὑπόμνημα — μελέτην τὸ ὁποῖον ὑπεβλήθη εἰς τὴν Διοίκησιν τῆς Τραπέζης ἀπὸ τὸν Νοέμβριον τοῦ 1959.

Βέβαια, θὰ ἦτο εὐχῆς ἔργον ἐὰν ὁ Σύλλογος ἠδύνατο νὰ στείλῃ καὶ αὐτὸς κλιμάκιον εἰς τὸ Ἐξωτερικὸν διὰ νὰ μελετήσῃ εὐρύτερον τὰ ἐργατικὰ καὶ τὰ τραπεζιτικὰ ζητήματα. Ὅπως ἡ Τράπεζα δὲν ἔστειλεν τοὺς συναδέλφους διὰ νὰ μελετήσουν τὰ ζητήματα μόνον τοῦ Προσωπικοῦ. Τοὺς ἔστειλεν δι' εὐρύτερον σκοπόν. Ἐμελέτησαν κυρίως θέματα ἐν γένει τραπεζικῆς λειτουργίας.

κ. ΙΘΑΚΗΣΙΟΣ: Ὁμιλεῖ μακρὰν εὑρισκόμενος μὴ ἀκουόμενος.

κ. ΕΠ. ΜΑΥΡΟΥΛΙΔΗΣ: Μάλιστα. Ἀλλὰ κ. Ἰθακήσιε δυστυχῶς ὅταν 3 ἄνθρωποι κατ' οὐσίαν ἀσχολοῦνται μὲ τὸ βάρος τῶν συλλογικῶν πραγμάτων, πῶς θὰ μποροῦμε νὰ κάνωμεν — ἐπιτρέψατέ μου νὰ πῶ — τὴν πολυτέλειαν αὐτήν, ὅταν ἀντὶ νὰ πᾶμε εἰς τὸ Παρίσι ἢ τὸ Λονδῖνον, ἢ εἰς τὸ Ἄμστερνταμ, ἔπρεπε νὰ πᾶμε εἰς τὴν Ἡγουμενίτσα, τὸ Ἀγρίνιον, τὰ Ἰωάννινα, ἔπρεπε νὰ πᾶμε εἰς τὰ τόσα ἐπαρχιακὰ Ὑποκαταστήματα διὰ νὰ ἰδοῦμε αὐτοὺς τοὺς συναδέλφους ποὺ στενάζουν, τὶ ἀνάγκες ἔχουν;

(Καὶ πάλιν διακόπτεται ὁ κ. Μαυρουλίδης ἀπὸ τὸν κ. Ἰθακήσιον ὅστις σημειοῖ ὅτι ἠδύνατο ὁ Σύλλογος νὰ στείλῃ ἄλλους πέραν τοῦ Δ. Σ. συναδέλφους).

κ. ΕΠ. ΜΑΥΡΟΥΛΙΔΗΣ: Ὀρθὸν εἰς τὸν λόγον ἀλλὰ δυσχερέστατον εἰς ἐκτέλεσιν. Πάντως εἰς τὸ σημεῖον αὐτὸ σᾶς λέγω ὅτι ἡ Ὁμοσπονδία ἔχει τμῆμα ἐξωτερικῶν σχέσεων, ἔχει ἀνταποκριθῆ εἰς τὴν πρόσκλησιν τῆς Διεθνοῦς Ὁμοσπονδίας Ἰδιωτικῶν Ὑπαλλήλων εἰς τοὺς ὁποίους ὑπάγονται καὶ οἱ Τραπεζιτικοί. Ἡ Ὁμοσπονδία Τραπεζοϋπαλληλικῶν Ὀργανώσεων πρόκειται κατ' ἀπόφασιν τοῦ Συνεδρίου νὰ γίνῃ μέλος τῆς Διεθνοῦς Ὁμοσπονδίας κατὰ τὸ 1963 πιστεύομεν καὶ ὁποιοδήποτε Δ. Σ. διαθέτει χρόνον καὶ δυνάμεις, θὰ ἔλθῃ εἰς ἐπαφὴν μὲ τὶς Ὀργανώσεις τοῦ Ἐξωτερικοῦ.

Δὲν παρηκολούθησα τὸν κ. Παπαϊωάννου τὶ εἶπεν εἰς τὸ θέμα τῶν καυσίμων. Πάντως ἡ πραγματικότης εἶναι ὅτι ἐνῶ ἡ Τράπεζα μέχρι πρό τινος ἔδιδε 1.200 δρχ. τὸ ἔτος ὡς δάνειον, τώρα δίδει 1.400 ἐκ τῶν ὁποίων τὶς 700 τὶς χαρίζει. Μικρὸν μέν, ἀλλὰ καὶ αὐτὸ ἐπίτευγμα.

(Ἀκολουθοῦν ταὐτόχρονοι διαλογικαὶ συζητήσεις).

κ. ΕΠ. ΜΑΥΡΟΥΛΙΔΗΣ: Εἰς τὸ θέμα τῆς ἑνοποιήσεως τοῦ Ἐπικουρικοῦ, κατηγορούμεθα ὅτι εἰς τὸν πλήξαντα ἡμᾶς Ἠλιάσκον ἐδέχθημεν καὶ τοῦ ἐχορηγήθη ἐπικούρησις.

Κύριοι, αἱ διατάξεις τῶν Καταστατικῶν τῶν Ἀσφαλιστικῶν Ὀργανισμῶν εἶναι γενικαί. Καὶ ἐφ' ὅσον περιλαμβάνουν καὶ τοὺς Διοικητὰς δὲν δύναται νὰ ἐξαιρεθῇ ἕνας Διοικητής.

Ὅταν ἄλλωστε ὁμιλοῦμεν περὶ ἑνότητος τοῦ Προσωπικοῦ καὶ τὴν παραδεχόμεθα ὅλοι καὶ ὅταν αὐτὴ ἡ ἑνότης πρέπει νὰ περάσῃ ἀπὸ τὰ Ἀσφαλιστικὰ Ταμεῖα ὁπωσδήποτε, πῶς μποροῦμε νὰ παραπονούμεθα ὅτι ἔχει αὐτὴ ἡ ἑνότης μίαν ὀδυνηρὰν ἐξαίρεσιν; Ὅταν πρόκειται νὰ ἐπιτύχωμεν τὴν ἑνότητα αὐτήν, μὲ ὅλους τοὺς γενικοὺς καρποὺς οἱ ὁποῖοι θὰ ἐπέλθουν δι' ὁλόκληρον τὸ Προσωπικόν, δὲν μποροῦμε δυστυχῶς νὰ ἀποφύγωμεν ὡρισμένα ἐλαττώματα. Τὰ ἐλαττώματα εἶναι μικρότερα τῶν πλεονεκτημάτων. Νομίζω ὅτι τὸ ὅτι ἐπικουρεῖται ἢ ὅτι συνταξιοδοτεῖται ὁ κ. Ἠλιάσκος συνδέεται μὲ τὸ κακὸν παρελθόν, τὸ ὁποῖον νὰ εὐχηθοῦμε — καὶ τοῦτο ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὴν κοινὴν θέλησιν — νὰ εἶναι ἀνεπίστρεπτον.

κ. Δ. ΠΑΠΑΪΩΑΝΝΟΥ: Μὰ εἶναι παραλληλισμὸς κ. συνάδελφε, μὲ τὴν μεταχείρισιν τῶν θυμάτων τοῦ Ν. 2510.

κ. ΕΠ. ΜΑΥΡΟΥΛΙΔΗΣ: Ἐπειδὴ γίνεται ὁ παραλληλισμὸς αὐτός, σᾶς λέγω ὅτι τὸ Καταστατικὸν τοῦ Ἐπικουρικοῦ Ταμείου παρουσιάζει εὐχέρειαν τροποποιήσεων. Αὐταὶ αἱ διατάξεις δὲν εἶναι πάγιαι, ὅπως ἀκριβῶς δὲν εἶναι πάγιαι αἱ διατάξεις οἱουδήποτε Ἀσφαλιστικοῦ μας Ὀργανισμοῦ. Ἀλλὰ ἐνῶ ὅμως τὰ ἄλλα Ταμεῖα μας, ὡς νομικὰ πρόσωπα Δημοσίου Δικαίου, θέλουν ὡρισμένην διαδικασίαν δυσχερῆ πολλάκις, διὰ νὰ τροποποιηθοῦν, τὸ Ἐπικουρικὸν Ταμεῖον, ἔχει τὴν εὐχέρειαν μέχρι στιγμῆς τοὐλάχιστον, νὰ τροποποιῆται δι' ἀποφάσεως τοῦ Δ. Σ. ἐπικυρουμένης ἀπὸ τὸ Γεν. Συμβούλιον τῆς Τραπέζης. Παρουσιάζει δηλαδὴ τὴν εὐχέρειαν ὅπως τόσον ἡ θιγεῖσα ἀπὸ ὑμᾶς διάταξις ὅσον καὶ ἄλλαι ἐλαττωματικαὶ διατάξεις εἶναι ἐλάχισται εἰς ἔκτασιν, συγκρινόμεναι μὲ τὴν ἐπιτευχθεῖσαν ἑνότητα εἰς τὸν κλάδον τοῦτον τῆς Ἀσφαλίσεως καὶ τὴν σύνδεσιν τῆς ἐπικουρήσεως, ἐμμέσως διὰ τῆς συντάξεως, πρὸς τὰς ἀποδοχὰς τῶν ἐν ἐνεργείᾳ.

Ὅλες αὐτὲς τὶς ἀτέλειες, εἴμεθα σὲ θέσιν ἐν καιρῷ, ποὺ πιστεύομεν νὰ εἶναι σύντομος, νὰ τὶς ἀπαλείψωμεν ἢ νὰ τὶς μεταβάλωμεν ἐπὶ τὸ εὐνοϊκώτερον.

Δὲν θὰ σᾶς κουράσω περισσότερον. Τελειώνω μὲ τὴν ὑπόμνησιν πάλιν τῆς καθολικῆς συμμετοχῆς εἰς τὸν ἀγῶνα διὰ τὴν σωτηρίαν τῆς ἀσφαλίσεως καὶ τῆς εὐχῆς τοῦ Δ. Σ. καὶ τῆς ὑποσχέσεως ὅτι, τὶς ἀδυναμίες τὶς ὁποῖες παρουσίασε αὐτὸ τὸ ἔτος διὰ συνεννοήσεις μεταξὺ τῶν κυριωτέρων ὀργανώσεων τοῦ Προσωπικοῦ, νὰ τὶς ξεπεράσῃ καὶ εἴτε τὸ ἴδιον εἴτε τὸ διάδοχον, νὰ ἔχῃ τὶς δυνατότητες νὰ σᾶς παρουσιάσῃ τὸ ἑπόμενον ἔτος περισσότερα ἐπιτεύγματα.

(Χειροκροτήματα).

Ὁ πρόεδρος κ. Γ. Καραπάνος κλείνει τὴν συζήτησιν

κ. Κ. ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ: Ἔχω μίαν ἀπορίαν ἐπὶ συνταξιοδοτικοῦ θέματος σοβαρωτάτου.

Κατετόπισε μήπως ποτὲ τὸ Δ. Σ. ἐπὶ πόσον χρόνον, ἐὰν διατελέσῃ τὶς Διοικητὴς τῆς Τραπέζης, δικαιοῦται πλήρους συντάξεως;

Διότι οὐδεμίαν μνείαν σχετικὴν ἔκαμε κατὰ τὴν ἀναθεώρησιν τῶν συντάξεων.

Παρακαλῶ ἐπ' αὐτῆς τῆς ἀπορίας νὰ τύχω κάποιας ἀπαντήσεως. Διότι, ἐν προκειμένῳ ἔχει εὐθύνας τὸ Δ.Σ. διὰ τὴν συνταξιοδότησιν μὲ 20.000 δραχμὲς τὸ μῆνα τοῦ ἐπιδρομέως Ἠλιάσκου.

κ. Γ. ΚΑΡΑΠΑΝΟΣ: Εἶμαι ὑποχρεωμένος καὶ πάλιν νὰ ἐπανέλθω ἐπὶ τοῦ θέματος τῆς ἀπουσίας τῶν Ἀνωτάτων Λειτουργῶν τῆς Τραπέζης ἐκ τῆς σημερινῆς Γεν. Συνελεύσεως. Ἀποδεικνύεται ἅπαξ, ἔτι, ὅτι οὗτοι ἀδιαφοροῦν διὰ τὰ κοινά.

Εὐτυχῶς αὐτοὶ εἶναι οἱ ὀλίγοι, ἐμεῖς εἴμεθα οἱ πολλοί. Ἐμεῖς ἐὰν ὅλοι μας εἴμεθα ἐν ὁμονοίᾳ, ἐὰν πειθαρχήσουμε εἰς τὴν συλλογικὴν ἐκπροσώπησιν, οἱαδήποτε καὶ ἂν εἶναι, πρέπει νὰ γνωρίζετε ἐκ τῶν προτέρων, ὅτι οἱ ἀγῶνες μας θὰ στέφωνται ὑπὸ ἐπιτυχίας.

Διὰ τῆς σημερινῆς συνελεύσεως κλείνει ὑπὸ τὴν ἡγεσίαν μου, πενταετὴς ἐκπροσώπησις τῆς τάξεως.

Ὅπως ὀρθῶς, - καὶ τὸν εὐχαριστῶ θερμῶς - ὁ συνάδελφος κ. Χαρῖτος ὑπεγράμμισε τοῦτο ἀποτελεῖ ἕνα ἀξιοσημείωτον γεγονός, διὰ τὸν ἑξῆς καὶ μόνον λόγον, κατὰ τὴν προσωπικήν μου ἀντίληψιν. Ἀποδεικνύει ὅτι ἡ ἐκπροσώπησις ἐστάθη πάντοτε εἰς τὸ πλευρὸν τῶν συναδέλφων καὶ ἔπραξεν πᾶν τὸ ἀνθρωπίνως δυνατόν, διὰ νὰ ἀνταποκριθῇ εἰς τὰς ἀπαιτήσεις τῆς τάξεως, καὶ νὰ ἐπιτύχῃ ὅ,τι ἦτο δυνατὸν πρὸς ὄφελός της.

Προβάλλεται εἰς ἐμὲ ἱερὸν τὸ καθῆκον νὰ ἐκφράσω πρὸς ὅλους τοὺς συναδέλφους, παρόντας καὶ μή, τὰς εἰλικρινεῖς εὐχαριστίας μου, διὰ τὴν ἐμπιστοσύνην καὶ ἀγάπην τὴν ὁποίαν ἐξεδήλωσαν πρὸς τὸ πρόσωπόν μου, καὶ αἱ ὁποῖαι αὐξάνουν τὰς ὑποχρεώσεις μου ἔναντι ὅλων. Αἰσθάνομαι ὅμως, ἐγὼ τὸν ἑαυτόν μου, ἂς μοὶ ἐπιτραπῇ, ὑπερήφανον, διότι μετὰ πέντε χρόνια πραγματικῆς πάλης, ἐμφανίζομαι ἐνώπιόν σας λευκότατος καὶ ὡς ἐκπληρώσας εἰς τὸ ἀκέραιον τὸ καθῆκον μου. Εἰς ὑμᾶς βέβαια, ἐναπόκειται νὰ κρίνητε ἐὰν τὸ ἐπιτελεσθὲν ἔργον, τόσον τοῦ ἀπολογιζομένου ἔτους, ὅσον καὶ ὁλοκλήρου τῆς 5ετίας ὑπῆρξεν ἱκανοποιητικὸν καὶ ἂν κατὰ τὴν διαδρομήν του διεπράξαμε σφάλματα τὰ ὁποῖα οὐδεὶς νομίζω ἐκ τῶν ἀγωνιζομένων, εἶναι δυνατὸν νὰ ἀποφύγῃ.

Πάντως, ὑποστηρίζω καὶ δὲν πιστεύω ὅτι εἶναι δυνατὸν νὰ μοῦ τὸ ἀρνηθῇ οὐδεὶς ἐκ τῶν συναδέλφων, ὅτι, ἐγκατελείψαμε οἱονδήποτε προσωπικὸν ἢ γενικὸν αἴτημα τῆς τάξεως, ἢ ὀπισθοχωρήσαμε πρὸ τῶν ἐμποδίων τὰ ὁποῖα συναντήσαμε κατὰ τὸν μακρὸν αὐτὸν χρόνον.

Ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ἐπίσης, πρέπει νὰ ὑποστηρίξω, εἶναι τοῦτο, ὅτι, ἐγκατέλειψα τὰς προσωπικάς μου ἐπιδιώξεις, γιὰ νὰ δώσω τὸν ἑαυτόν μου εἰς τὸ σύνολον.

Ἀποτελεῖ ἐπίσης δι' ἐμὲ καθῆκον ἵνα ἀπὸ τοῦ βήματος τούτου ἐκφράσω τὰς εὐχαριστίας μου πρὸς ὅλους τοὺς συνεργάτας μου, οἱ ὁποῖοι κατέβαλον προσπαθείας διὰ νὰ ἐπιτευχθῇ τὸ ἔργον τὸ ὁποῖον ἤδη γνωρίζετε. Θὰ ἀπετέλει ὅμως δι' ἐμὲ παραγνώρισιν, ἐὰν δὲν διέστελλον τὰς ὑπερμέτρους καὶ ἀόκνους προσπαθείας τῶν Γεν. Γραμματέως καὶ Εἰδικοῦ Γραμματέως κ. κ. Μαυρουλίδη καὶ Λίτινα, οἱ ὁποῖοι, ὁμολογουμένως, δὲν ἐφείσθησαν κόπου διὰ νὰ συντελέσουν εἰς τὴν ἐπιτυχίαν τῆς ἀποστολῆς μας.

Παρηκολούθησα, κύριοι, μὲ ἐνδιαφέρον, ὡς ἐπεβάλλετο εἰς ἐμέ, τὰς ἐπικρίσεις καὶ κρίσεις τῶν διαφόρων ἀγορητῶν. Πρὸς ὅλους ἐκφράζω τὰς εὐχαριστίας μου, εἴτε διότι ἐπήνεσαν καὶ ἐξύμνησαν τὸ ἐπιτελεσθὲν ἔργον, εἴτε διότι ὑπέδειξαν ὡρισμένας παραλείψεις μας, αἱ ὁποῖαι θὰ ἀποτελέσουν θέμα μελέτης, ἐρεύνης καὶ τοποθετήσεως εἰς τὸ διάδοχον συμβούλιον.

Δὲν νομίζω ὅτι ἔχω τὸ δικαίωμα νὰ σᾶς κουράσω καὶ νὰ μακρηγορήσω. Ὁ κ. Γεν. Γραμματεὺς ἀπήντησεν ἐπὶ τῶν γενομένων ἐπικρίσεων καὶ παραλείψεων. Τὸ Δ.Σ. ἠκολούθησε πάντοτε, μᾶλλον κατέβαλε παντοίας προσπαθείας, ὥστε, ὁ δρόμος τὸν ὁποῖον ἠκολούθει νὰ εἶναι ὁ ὀρθός, ὅσον ἀκανθώδης καὶ ἂν ἦτο. Χάρις εἰς τὴν πίστιν του ἐπὶ τῶν δικαίων τῆς τάξεως, καὶ χάρις εἰς τὴν ἐπιμονήν του ὅτι αἱ ἐπιδιώξεις ἔχουσαι ὡς ἔρεισμα, τὸ δίκαιον, θὰ ἱκανοποιοῦντο, ἐπροχώρησε, κατέστησε ἑαυτὸν τὸν δρόμον καὶ τελικῶς ἐνίκησεν.

Δὲν ὑπάρχει ὅμως οὐδεμία ἀμφιβολία ὅτι σήμερον διαπιστοῦται ἐν τῇ Τραπέζῃ μία κατάστασις ἀπαράδεκτος. Κατάστασις, ἡ ὁποία ὁδηγεῖ εἰς τὸ νὰ ἐκλείψῃ πᾶσα ἔννοια ἠθικῆς τάξεως, καὶ πλήρης παραγνώρισις τῆς ἱεραρχίας. Ἡ ἐκπροσώπησις διὰ τῶν τελευταίων ἀνακοινώσεών της, προειδοποίησε τοὺς ἁρμοδίους ὑπηρεσιακοὺς παράγοντας καὶ κατέστησεν αὐτοὺς ὑπευθύνους δι' ὅ,τιδήποτε θὰ ἀκολουθήσῃ εἰς ἣν περίπτωσιν προχωρήσουν εἰς τὸ ἔργον τῆς ἠθικῆς πτώσεως τῆς Τραπέζης. Εἶναι ὑπόχρεως καὶ δηλοῖ καὶ ἀπὸ τοῦ βήματος τούτου ὅτι δὲν θὰ καμφθῇ πρὸ οὐδενὸς ἐμποδίου καὶ θὰ πράξῃ τὸ καθῆκον της, ὥστε νὰ περιφρουρήσῃ τὴν Τράπεζαν ἀπὸ τὴν ἠθικὴν πτῶσιν.

Θὰ ἤθελα νὰ προσθέσω ἐπὶ τῶν ἀπαντήσεων τοῦ Γεν. Γραμματέως ὡρισμένα τινὰ ἐπὶ τοῦ ὀργανισμοῦ, καὶ τῆς ἐντάξεως, διότι εἶναι τὸ σοβαρώτερον θέμα τὸ ὁποῖον ἀπασχολεῖ σήμερον τὴν τάξιν μας, ἀπὸ τὰ ἐσωτερικά μας, ἐννοεῖται, πέραν τοῦ θέματος τῶν ἀσφαλιστικῶν μας ταμείων καὶ ἐπὶ τοῦ θέματος τοῦ ὡραρίου τῶν ἐπαρχιακῶν καταστημάτων.

Κύριοι Συνάδελφοι, δὲν παρελείψαμεν εἰς οὐδεμίαν παράστασίν μας πρὸς τοὺς ἁρμοδίους, νὰ ἐπαναφέρωμεν τὸ θέμα τοῦ ὀργανισμοῦ. Ἐξηντλήθη, ἤδη, ἡ ἐπιχειρηματολογία των, ἐπὶ τῆς ὁποίας ἐδικαιολόγουν καὶ ἐβάσιζον τὴν ἀναβλητικότητά των.

Εἰσερχόμεθα λοιπόν, σήμερον καὶ κατὰ τὴν παροῦσαν περίοδον ἡ ὁποία θὰ ἀρχίσῃ ἀπὸ τῆς ἐκλογῆς τοῦ νέου Δ. Σ. εἰς τὸ στάδιον τῆς πραγματοποιήσεως. Δηλοῦμεν εὐθέως, πρὸς τοὺς κυρίους τῆς Διοικήσεως, ὅτι ὄχι μόνον δὲν εἴμεθα διατεθειμένοι νὰ ἀποδεχθῶμεν τροποποιήσεις δυσμενεστέρας τῶν ἰσχυουσῶν, ἀλλ' ἀντιθέτως, θὰ ἐπιμείνωμεν μέχρις ἐσχάτων, διὰ τὴν βελτίωσιν τῶν συνθηκῶν καὶ τῶν ὅρων ἐργασίας. Εἶναι ἀπαράδεκτον μὲ τὴν σημειουμένην καθημερινῶς πρόοδον, νὰ χειροτερεύσουν αἱ συνθῆκαι καὶ οἱ ὅροι ἐργασίας τῶν ἐργαζομένων. Καὶ ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ ταύτῃ, διεμηνύσαμεν καὶ διεμαρτυρήθημεν διὰ τὸ καθιερωθὲν σύστημα κρίσεως τῶν ὑπαλλήλων. Ἐνόμισαν οἱ κύριοι διοικοῦντες, ὅτι, ἐν ἀπουσίᾳ τῆς ἐκπροσωπήσεώς, μποροῦν καὶ ἔχουν τὸ δικαίωμα νὰ ἐπιβάλουν ὅρους κρίσεως τῶν ὑπαλλήλων κατὰ τὸ δοκοῦν. Ἐνῶ ἡ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος, ἐξεπόνησε κανονισμὸν τὸ 1956 «περὶ φύλλων ποιότητος καὶ ἀξιολογήσεως τῶν φύλλων ποιότητος» οἱ ἡμέτεροι κύριοι, ναὶ μὲν ἐξεπόνησαν κανονισμὸν πλὴν ὅμως ἀπέκλεισαν τὸν τρόπον τῆς ἀξιολογήσεως.

Ἔχω κύριοι, ἐνώπιόν μου, τὸν Κανονισμὸν αὐτὸν τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος. Τοιαῦτα συστήματα, ἡ Συλλογικὴ ἐκπροσώπησις, τὸ ἐφώναξε κατ' ἐπανάληψιν εἰς τὸν κ. Διευθυντὴν Προσωπικοῦ, τὰ ἐθεώρει ἀπαράδεκτα, καὶ ὄχι μόνον αὐτὰ θεωρεῖ ἀπαράδεκτα, ἀλλὰ καὶ πᾶσαν ἄλλην πρᾶξιν ἡ ὁποία γίνεται ἐν ἀγνοίᾳ τῆς ἐκπροσωπήσεως.

Τοὺς δηλοῦμεν λοιπόν, ἀπὸ τοῦ βήματος αὐτοῦ, ὅτι, ἐφ' ὅσον ἡμεῖς θὰ ἐξακολουθήσωμεν νὰ εὑρισκόμεθα εἰς τὴν θέσιν τῆς ἐκπροσωπήσεως, θὰ καταπολεμήσωμεν καὶ ἐν ἀνάγκῃ καὶ ἐπὶ ζημίᾳ αὐτῆς τῆς Τραπέζης, δὲν θὰ ἐπιτρέψωμεν νὰ προχωρήσουν εἰς τοιαύτας πράξεις.

Πρέπει νὰ ἐννοήσουν καὶ θὰ τὸ ἐννοήσουν καλῶς ὅτι, ὀφείλουν νὰ παύσουν τὰ κρυφά. Ὀφείλουν νὰ κρίνουν τοὺς ὑπαλλήλους μὲ ἀντικειμενικότητα. Δὲν εἴμεθα ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι θὰ ὑποστηρίξωμεν τὸ ἄδικον, ποτέ. Σᾶς τὸ δηλοῦμεν εὐθέως καὶ κατηγορηματικῶς, ἀνεξαρτήτως ἐὰν τινὲς ζημιοῦνται προσωπικῶς. Θὰ ὑποστηρίξωμεν πάντοτε τὸ δίκαιον. Γι' αὐτό, θέλομεν, οἱ κανόνες καὶ ὅ,τιδήποτε ἐπινοεῖται, νὰ τίθεται ὑπ' ὄψιν μας, νὰ τὸ κρίνωμεν καὶ νὰ ἀποφασίζωμεν ἀπὸ κοινοῦ. Εἶναι ἀπαράδεκτον καὶ θὰ καταπολεμηθῇ δι' ὅλων τῶν μέσων τὰ ὁποῖα θὰ μᾶς δώσῃ ἡ τάξις, πᾶν ὅ,τι τεκταίνεται κρυφίως καὶ ἐπιβάλλεται καθ' ὃν τρόπον ἐπεβλήθησαν τὰ φύλλα ποιότητος, ἐπὶ τῶν ὁποίων ἐν καιρῷ θὰ ἐπανέλθωμεν.

Καὶ ἔρχομαι, κύριοι, εἰς τὸ ὡράριον τῶν ἐπαρχιακῶν καταστημάτων. Πέραν τῶν πλείστων ὅσων ζητημάτων, ἑκατοντάδων προσωπικῶν, τὰ ὁποῖα ἐφροντίσαμεν νὰ θεραπεύσωμεν καὶ τῶν γενικῶν, ἕνα θέμα σοβαρὸν τὸ ὁποῖον ἀπησχόλησε καὶ ἀπασχολεῖ καὶ θὰ ἀπασχολήσῃ τὴν ἐκπροσώπησιν, εἶναι τὸ θέμα τοῦ ὡραρίου τῶν ἐπαρχιακῶν καταστημάτων. Εἶναι ἀδύνατον νὰ κατανοήσουν οἱ ὑπεύθυνοι ὑπηρεσιακοὶ παράγοντες ὅτι ὀφείλουν νὰ ἐφαρμόσουν τὰ αὐτὰ μέτρα καὶ σταθμὰ δι' ὅλους τοὺς ἐν τῇ Τραπέζῃ ἐργαζομένους. Καὶ οὐ μόνον τοῦτο, ἀλλὰ δυστυχῶς καὶ τὸ ὡράριον αὐτὸ παραβιάζεται κατὰ τρόπον ἀπαράδεκτον.

Ὀφείλω, ἀπὸ τοῦ βήματος τούτου ἀπευθυνόμενος πρὸς ὅλους τοὺς ἥρωας τῶν ἐπαρχιακῶν καταστημάτων, νὰ τοὺς διαμηνύσω ὅτι δὲν θὰ παύσω, ὅπου καὶ ἂν εὑρίσκομαι — δὲν ἔχει σημασίαν ἐὰν θὰ εἶμαι εἰς τὸ Προεδρεῖον ἢ θὰ εἶμαι ἀλλοῦ, — νὰ παρακολουθῶ καὶ θὰ παρακολουθῶ μὲ ἐνδιαφέρον καὶ αὐτὸ τὸ ζήτημα καὶ ὅλα τὰ ἀφορῶντα αὐτούς.

Ἔζησα, κύριοι, 27 χρόνια εἰς τὰ ἐπαρχιακὰ Ὑποκαταστήματα καὶ ἀντιλαμβάνομαι καὶ ἐκτιμῶ δεόντως τὸν πόνον τῶν συναδέλφων αὐτῶν. Ἀλλά, διαμηνύω ταὐτοχρόνως καὶ ἀπευθύνομαι πρὸς ὅλους τοὺς διευθυντὰς τῶν Ὑποκαταστημάτων, νὰ παύσουν νὰ χρησιμοποιοῦν τὴν θέσιν τῆς ἰσχύος. Ἡ θέσις τῆς ἰσχύος δὲν εἶναι μέσον δι' ἐπίδειξιν διοικητικῶν ἱκανοτήτων. Εἶναι μέσον, ἀποδεικνῦον τὴν ἀνεπάρκειαν τῶν διευθυνόντων. Οἱ διοικοῦντες ἐπιβάλλονται μὲ τὸ μυαλὸ καὶ δὲν ἐπιβάλλονται μὲ τὴν δύναμιν. Τοὺς διαμηνύω ὅτι πρέπει νὰ σταματήσουν. Ἀπὸ τῆς θέσεως ποὺ εὑρίσκομαι καὶ ἂν θὰ εὑρίσκωμαι, τοὺς δηλώνω, καὶ ξέρουν πολὺ καλά, μηδὲ αὐτῶν τῶν φίλων μου διευθυντῶν ἐξαιρουμένων ὅτι θὰ μὲ εὕρουν ἀντιμέτωπον. Δὲν θὰ σταματήσω πρὸ οὐδενὸς ἐμποδίου, οὔτε θὰ φεισθῶ θυσιῶν. Εἶμαι εἰς θέσιν καὶ νύχτα νὰ βρεθῶ εἰς τὸ ἄκρον τῆς Ἑλλάδος.

Ἐλπίζω νὰ σταματήσῃ αὐτὴ ἡ κατάστασις, τοὐλάχιστον ἡ παραβίασις τοῦ ὡραρίου. Ἐλπίζω, ἀκόμη ὅτι ἡ Διοίκησις τῆς Τραπέζης θὰ ἀντιληφθῇ καὶ θὰ ἐκτιμήσῃ δεόντως, τὴν ἀδικίαν ἡ ὁποία γίνεται στοὺς ἥρωας αὐτοὺς καὶ θὰ προχωρήσῃ σύμφωνα μὲ τὸ τεθὲν ἤδη θέμα ἐκ μέρους τῆς ἐκπροσωπήσεώς σας, ὅτι ἐπιβάλλεται, κατὰ τὴν προσεχῆ χορήγησιν τοῦ γνωστοῦ δεκαπενθημέρου, λόγῳ ὑπερωριακῆς ἀμοιβῆς, νὰ αὐξήσῃ τοῦτο διὰ τοὺς συναδέλφους τῶν ἐπαρχιακῶν Ὑποκαταστημάτων εἰς τὸ διπλάσιον.

(Χειροκροτήματα).

— Εὐχαριστῶ θερμῶς.

Ἐὰν ὑπάρχῃ καὶ πιστεύω ὅτι ὑπάρχει, νοῦς, εἶμαι βέβαιος, ὅτι θὰ υἱοθετηθῇ ἡ πρότασις τῆς ἐκπροσωπήσεώς σας, καὶ θὰ ἀποδοθῇ ἔστω καὶ σχετικὴ δικαιοσύνη, διὰ τὴν ὁποίαν ἠγωνίσθημεν, ἀγωνιζόμεθα καὶ ἀναλισκόμεθα.

Νομίζω, κύριοι, ὅτι πρέπει νὰ τελειώσω. Καὶ ἐσεῖς ἐκουραστήκατε κι' ἐγώ, ὡς γνωρίζετε, λόγῳ τῆς καταστάσεως τῆς ὑγείας μου, δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ συνεχίσω.

Θὰ τερματίσω τὴν ὁμιλίαν μου, ἀφοῦ σᾶς δηλώσω ὅτι, ἔχοντας ὡς σύντροφον τὸν μεγαλύτερον διδάσκαλον, τὴν πεῖραν τὴν ὁποίαν ἀπέκτησα κατὰ τὴν πενταετίαν καθ' ἣν ἠγωνίσθην εἰς τὴν γραμμὴν τῆς μάχης, ὢν ἀπολύτως κάτοχος τῶν ζητημάτων τῆς τάξεως, καὶ συναισθανόμενος τὴν βαρεῖαν ὑποχρέωσιν τὴν ὁποίαν ἐδημιούργησεν στὸ πρόσωπό μου ἡ ἐμπιστοσύνη σας, κατὰ τὴν πενταετίαν αὐτήν, δὲν ἔχω τὸ δικαίωμα, δυστυχῶς, νὰ ἐγκαταλείψω τὸν ἀγῶνα, ὅταν οὗτος δὲν ἔχει τερματισθῇ ἀκόμη.

Διὰ τὸν λόγον αὐτόν, θὰ συνεχίσω τὸ ἀναληφθὲν ἔργον καὶ θὰ διαθέσω τὸν ἑαυτόν μου διὰ τὴν δικαίωσιν τῶν αἰτημάτων τῆς τάξεως, ἐάν, καὶ ἐφ' ὅσον αὕτη μὲ κρίνῃ ὡς τὸν καταλληλότερον διὰ τὴν προκειμένην ἀποστολήν. Ἐὰν ὅμως, προβληθῶσι ὑποψήφιοι, ἱκανώτεροι καὶ πεπειραμένοι περὶ τὴν διαχείρισιν τῶν κοινῶν, ἐγγυώμενοι τὴν τιμίαν καὶ ἄκαμπτον διεκδίκησιν τῶν δικαίων μας ἅπαντες, οὐδὲ τοῦ ὁμιλοῦντος ἐξαιρουμένου, ἔχομεν ὑποχρέωσιν νὰ τοὺς ἐκλέξωμεν.

Μ' αὐτὲς τὶς σκέψεις, κλείνω τὴν Συνέλευσιν τοῦ 1963. Ἀπευθύνω πρὸς ἅπαντας τοὺς συναδέλφους, τὴν θερμὴν παράκλησιν, ὅπως, πάντοτε, εἰδικώτερον κατὰ τὰς διανυομένας στιγμάς, ἡ πρὸς τὴν φωνὴν τῆς συλλογικῆς ἡγεσίας πειθαρχία των, εἶναι καθολική, ἵνα δώσῃ τὴν νίκην τῆς ἀρξαμένης καὶ διεξαγομένης μάχης διασφαλίσεως τῶν ἀσφαλιστικῶν μας ταμείων, καὶ νὰ διδάξῃ εἰς ὅλους τοὺς ἐργαζομένους τῆς χώρας, ὅτι αἱ νῖκαι ἐπιτυγχάνονται δι' ἀγώνων καὶ μόνον δι' ἀγώνων.

(Χειροκροτήματα).

Δρ ΜΑΡΙΑ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΟΥ

ΙΑΤΡΟΣ - ΜΙΚΡΟΒΙΟΛΟΓΟΣ

Συμβεβλημένη μετὰ τοῦ ΤΥΠΕΤ, δέχεται ἐν τῷ ἐν ΝΕΑ ΣΜΥΡΝΗ, Ὁμήρου 43 Ἐργαστηρίῳ της, 8 — 13 καὶ 6 — 8 μ. μ. Τηλέφωνον 968.198 καὶ 967.788. Οἰκία Βυζαντίου 52, Τηλ. 969.215.

ΑΠΑΛΛΑΓΗ ΤΟΥ Δ. ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

κ. ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Ἡ συνέλευσις προχωρεῖ εἰς τὸ τρίτον θέμα, τὴν ἔκθεσιν τῶν ἐλεγκτῶν καὶ ἀπαλλαγὴν τοῦ Δ. Σ. εἰς τὴν ἔγκρισιν ἀπολογισμοῦ 1962 καὶ προϋπολογισμοῦ 1963.

Ἐγκρίνεται;

ΦΩΝΑΙ: Ἐγκρίνεται, ἐγκρίνεται.

κ. ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Λύεται ἡ Συνεδρίασις.

ΩΡΑ ΛΗΞΕΩΣ 22.00'.

ΕΠΑΡΧΙΑΚΑ ΕΚΛΟΓΙΚΑ ΚΕΝΤΡΑ ΕΝΘΑ ΘΑ ΔΙΕΞΑΧΘΟΥΝ ΑΡΧΑΙΡΕΣΙΑΙ ΤΗΣ 17ης ΚΑΙ 18ης ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 1963

1) ΑΘΗΝΩΝ
Καταστήματα Ἀθηνῶν - Πειραιῶς, Προαστίων, Πόρου, Ἄνδρου, Κυθήρων.

2) ΑΓΙΟΥ ΝΙΚΟΛΑΟΥ
Ἁγίου Νικολάου, Ἱεραπέτρας, Σητείας.

3) ΑΓΡΙΝΙΟΥ
Ἀγρινίου, Αἰτωλικοῦ.

4) ΑΙΓΙΟΥ
Αἰγίου.

5) ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥΠΟΛΕΩΣ
Ἀλεξανδρουπόλεως, Διδυμοτείχου, Σουφλίου.

6) ΑΡΓΟΥΣ
Ἄργους, Νεμέας.

7) ΑΡΓΟΣΤΟΛΙΟΥ
Ἀργοστολίου.

8) ΑΡΤΗΣ
Ἄρτης.

9) ΑΤΑΛΑΝΤΗΣ
Ἀταλάντης.

10) ΒΕΡΡΟΙΑΣ
Βερροίας.

11) ΒΟΛΟΥ
Βόλου, Ἁλμυροῦ.

12) ΓΑΡΓΑΛΙΑΝΩΝ
Γαργαλιάνων.

13) ΓΥΘΕΙΟΥ
Γυθείου.

14) ΔΡΑΜΑΣ
Δράμας.

15) ΕΔΕΣΣΗΣ
Ἐδέσσης, Φλωρίνης.

16) ΕΛΑΣΣΟΝΟΣ
Ἐλασσονος.

17) ΖΑΚΥΝΘΟΥ
Ζακύνθου.

18) ΗΓΟΥΜΕΝΙΤΣΗΣ
Ἡγουμενίτσης.

19) ΗΡΑΚΛΕΙΟΥ
Ἡρακλείου, Μοιρῶν.

20) ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ
Θεσσαλονίκης Α΄
» Β΄
» Γ΄
» Δ΄
» Ε΄
» Σταθμοῦ
Γιαννιτσῶν, Λαγκαδᾶ, Ν. Ἀλεξανδρείας, Κουφαλίων.

21) ΘΗΒΩΝ
Θηβῶν, Ἐρυθρῶν.

22) ΙΤΕΑΣ
Ἰτέας, Ἀμφίσσης.

23) ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ
Ἰωαννίνων, Μετσόβου.

24) ΚΑΒΑΛΑΣ
Καβάλας, Χρυσουπόλεως, Ἐλευθερουπόλεως.

25) ΚΑΛΑΜΑΤΑΣ
Καλαμάτας, Μεσσήνης, Πύλου.

26) ΚΑΛΥΜΝΟΥ
Καλύμνου.

27) ΚΑΡΔΙΤΣΗΣ
Καρδίτσης.

28) ΚΑΡΛΟΒΑΣΙΟΥ
Καρλοβασίου.

29) ΚΑΣΤΟΡΙΑΣ
Καστοριᾶς.

30) ΚΑΤΕΡΙΝΗΣ
Κατερίνης.

31) ΚΕΡΚΥΡΑΣ
Κερκύρας.

32) ΚΙΑΤΟΥ
Κιάτου.

33) ΚΙΛΚΙΣ
Κιλκίς.

34) ΚΟΖΑΝΗΣ
Κοζάνης, Ἀμυνταίου, Γρεβενῶν, Πτολεμαΐδος.

35) ΚΟΜΟΤΙΝΗΣ
Κομοτινῆς.

36) ΚΟΡΙΝΘΟΥ
Κορίνθου, Λουτρακίου.

37) ΚΥΠΑΡΙΣΣΙΑΣ
Κυπαρισσίας, Φιλιατρῶν.

38) ΛΑΜΙΑΣ
Λαμίας, Καρπενησίου.

39) ΛΑΡΙΣΗΣ
Λαρίσης, Φαρσάλων.

40) ΛΕΒΑΔΕΙΑΣ
Λεβαδείας, Ὀρχομενοῦ, Ἀμφικλείας.

41) ΛΕΥΚΑΔΟΣ
Λευκάδος.

42) ΜΕΣΟΛΟΓΓΙΟΥ
Μεσολογγίου, Ναυπάκτου.

43) ΜΥΤΙΛΗΝΗΣ
Μυτιλήνης, Λήμνου, Πλωμαρίου, Παπάδων.

44) ΜΕΓΑΡΩΝ
Μεγάρων.

45) ΝΑΟΥΣΗΣ
Ναούσης.

46) ΝΑΥΠΛΙΟΥ
Ναυπλίου.

47) ΞΥΛΟΚΑΣΤΡΟΥ
Ξυλοκάστρου.

48) ΞΑΝΘΗΣ
Ξάνθης.

49) ΟΡΕΣΤΙΑΔΟΣ
Ὀρεστιάδος.

50) ΠΑΤΡΩΝ
Πατρῶν, Ἰθάκης, Καλαβρύτων.

51) ΠΡΕΒΕΖΗΣ
Πρεβέζης.

52) ΠΥΡΓΟΥ
Πύργου, Ἀμαλιάδος.

53) ΡΕΘΥΜΝΗΣ
Ρεθύμνης.

54) ΡΟΔΟΥ
Ρόδου, Κῶ.

55) ΣΑΜΟΥ
Σάμου.

56) ΣΕΡΡΩΝ
Σερρῶν, Νιγρίτης.

57) ΣΠΑΡΤΗΣ
Σπάρτης.

58) ΣΥΡΟΥ
Σύρου, Θήρας. Μυκόνου.

59) ΤΡΙΚΑΛΩΝ
Τρικάλων.

60) ΤΡΙΠΟΛΕΩΣ
Τριπόλεως, Μεγαλουπόλεως, Δημητσάνης.

61) ΧΑΛΚΙΔΟΣ
Χαλκίδος, Ἰστιαίας, Κύμης, Ἀλιβερίου.

62) ΧΑΝΙΩΝ
Χανίων.

63) ΧΙΟΥ
Χίου, Καρδαμύλων, Οἰνουσῶν.

ΕΥΓΕΝΗΣ ΧΕΙΡΟΝΟΜΙΑ ΣΥΝΑΔΕΛΦΩΝ

Οἱ συνάδελφοι τῆς Ὑποδιευθύνσεως Καταθέσεων παρὰ τῇ Διοικήσει τῆς Τραπέζης, συνέβαλον σημαντικῶς εἰς τὴν ἀνταπόκρισιν τῆς συναδελφικῆς μας οἰκογενείας εἰς τὴν ἔκκλησιν διὰ τὸ παιγνίδι 70 ὀρφανῶν ἀσθενῶν παιδιῶν τοῦ Πρεβαντορίου «Παιδικὴ Φωλιά».

Δι' ἰδίων δαπανῶν συνεπλήρωσαν τὴν εἰς παιγνίδια δωρεὰν τοῦ Συλλόγου καὶ ἐπεσκέφθησαν μετὰ τῶν ἐκπροσώπων τοῦ Συλλόγου κατὰ τὴν ἡμέραν τῶν Χριστουγέννων τὸ Πρεβαντόριον καὶ διένειμον ἰδιοχείρως τὰ δῶρα, συνετέλεσαν δὲ εἰς τὴν περαιτέρω ψυχαγωγίαν τῶν παιδιῶν. Ἡ Πρόεδρος τοῦ Δ. Σ. τοῦ Πρεβαντορίου κ. Καποδίστρια διὰ θερμῶν λόγων καὶ εὐχαριστηρίου ἐγγράφου της ηὐχαρίστησε τὸν Σύλλογον καὶ τοὺς ἐν λόγῳ συναδέλφους.

Εἰς παρομοίαν εὐγενῆ χειρονομίαν προέβη καὶ ὁ Σύλλογος Βοηθητικοῦ Προσωπικοῦ ΕΤΕ.

ΨΗΦΟΔΕΛΤΙΟΝ

ΔΙΑ ΤΑΣ ΑΡΧΑΙΡΕΣΙΑΣ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΥΠΑΛΛΗΛΩΝ ΕΘΝΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ 17ης ΚΑΙ 18ης ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 1963

1. ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΣΥΝΕΛΕΥΣΕΩΝ: ΣΥΡΟΣ Βασίλειος — Σταδίου 38.

2. ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ.

ΤΑΚΤΙΚΟΙ ΣΥΜΒΟΥΛΟΙ

α) ΚΕΝΤΡΟΥ

1) ΚΑΡΑΠΑΝΟΣ Γεώργιος — Διοίκησις
2) ΖΩΗΜΙΧΟΥ (Καταμπελίση) Μαρία — Διοίκησις
3) ΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΣ Νικόλαος — Κεντρικὸν
4) ΛΙΤΙΝΑΣ Ἰωσὴφ — Διοίκησις
5) ΜΑΝΕΑΣ Στυλιανὸς — ὁδ. Πειραιῶς
6) ΜΑΥΡΟΥΛΙΔΗΣ Ἐπαμειν. — Διοίκησις
7) ΜΙΧΟΣ Εὐστάθιος — Διοίκησις
8) ΞΥΝΟΓΑΛΟΣ Κων)νος — Μητρόπολις
9) ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ Χαράλαμπος — Κεντρικὸν
10) ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ Ἰωάννης — Πειραιεὺς
11) ΠΟΥΛΗΣ Κων)νος — Διοίκησις
12) ΧΑΡΙΤΟΣ Δημήτριος — Ὁμόνοια

β) ΕΠΑΡΧΙΩΝ

1) ΓΙΑΚΟΥΜΗΣ Στυλιανὸς — Θεσ)νίκη
2) ΔΡΑΜΟΥΝΤΑΝΗΣ Ζαχαρίας — Ἡράκλειον
3) ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ Δημήτριος — Δράμα
4) ΜΠΟΝΑΝΟΣ Γεώργιος — Πάτραι
5) ΣΙΑΦΟΣ Κων)νος — Λάρισα

ΑΝΑΠΛΗΡΩΜΑΤΙΚΟΙ ΣΥΜΒΟΥΛΟΙ

α) ΚΕΝΤΡΟΥ

1) ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ Σπυρίδων — Κεντρικὸν
2) ΔΙΛΙΝΤΑΣ Σπυρίδων — Διοίκησις
3) ΚΟΥΚΙΟΣ Γεώργιος — Πειραιεὺς
4) ΜΑΡΑΓΚΟΥ Ἀγγελικὴ — Διοίκησις
5) ΒΛΑΧΟΣ Λεωνίδας — Διοίκησις
6) ΤΡΙΚΟΥΡΑΚΗΣ Ἀθανάσιος — Κετρικὸν

β) ΕΠΑΡΧΙΩΝ

1) ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ Γεώργιος — Πάτραι
2) ΦΟΥΤΑΚΗΣ Κων)νος — Θεσ)νίκη
3) ΧΑΤΖΙΔΑΚΗΣ Νικόλαος — Χανιὰ

3. ΕΛΕΓΚΤΑΙ

ΚΑΡΔΑΡΑΣ Χρῆστος — Διοίκησις
ΠΑΤΡΙΚΙΟΣ Σωτήριος — Κεντρικὸν

4. ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ ΔΙΑ ΤΟ ΕΡΓΑΤΙΚΟΝ ΚΕΝΤΡΟΝ ΑΘΗΝΩΝ

1) ΚΑΡΑΠΑΝΟΣ Γεώργιος — Διοίκησις
2) ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ Σπυρίδων — Κεντρικὸν
3) ΒΑΛΑΣΙΑΔΗΣ Κορνήλιος — Κεντρικὸν
4) ΔΙΛΙΝΤΑΣ Σπυρίδων — Διοίκησις
5) ΛΙΤΙΝΑΣ Ἰωσὴφ — Διοίκησις
6) ΜΑΥΡΟΥΛΙΔΗΣ Ἐπαμειν. — Διοίκησις
7) ΟΙΚΝΟΜΟΥ Χαράλαμπος — Κεντρικὸν

5) ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ ΕΙΣ ΠΑΝΕΛΛΑΔΙΚΟΝ ΣΥΝΕΔΡΙΟΝ Ο.Τ.Ο.Ε.

1) ΑΓΓΕΛΙΔΗΣ Ἀργύριος — Θεσ)νίκη
2) ΑΠΑΛΑΚΗΣ Ματθαῖος — Ἡράκλειον
3) ΔΙΛΙΝΤΑΣ Σπυρίδων — Διοίκησις
4) ΚΟΥΚΙΟΣ Γεώργιος — Πειραιεὺς
5) ΛΑΖΑΚΗΣ Νικόλαος — Ρέθυμνον
6) ΜΑΤΣΟΥΚΑΣ Περικλῆς — Πύργος
7) ΜΑΥΡΟΥΛΙΔΗΣ Ἐπαμειν. — Διοίκησις
8) ΠΙΠΕΡΙΓΚΟΣ Δημήτριος — Ἀγρίνιον
9) ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΠΟΥΛΟΣ Παναγ. — Θεσ)νίκη
10) ΠΟΥΛΗΣ Κων)νος — Διοίκησις
11) ΣΑΚΚΑΛΗΣ Ἀθανάσιος — Κεντρικὸν
12) ΣΙΑΦΟΣ Κων)νος — Λάρισα
13) ΧΑΡΙΤΟΣ Δημήτριος — Ὁμόνοια
14) ΧΑΤΖΗΔΑΚΗΣ Νικόλαος — Χανιὰ
15) ΦΟΥΤΑΚΗΣ Κων)νος — Θεσ)νίκη

ΜΕΜΟΝΩΜΕΝΗ ΥΠΟΨΗΦΙΟΤΗΣ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ
(Διοίκησις — Ἀθηνῶν)

Τὸ ὀνοματεπώνυμον τοῦ ἀνωτέρω δύναται νὰ προστεθῇ κατὰ τὴν ψηφοφορίαν εἰς τὸ ἀνωτέρω ψηφοδέλτιον δι' ἀντιστοίχου διαγραφῆς ἑτέρου ἐκ τῶν ὑποψηφίων τοῦ Κέντρου.

Σημειοῦται ὅτι δὲν πρόκειται νὰ ἐκτυπωθοῦν ψηφοδέλτια φέροντα μεμονωμένως τὸ ὀνοματεπώνυμον τοῦ ἐν λόγῳ ἀνεξαρτήτου ὑποψηφίου.

Η ΕΦΟΡΕΥΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Συνάδελφοι

Ἀσκήσατε τὸ ἐκλογικό σας δικαίωμα.

Δὲν εἶναι ἀπαραίτητος ἡ ὕπαρξις ἀντιπάλων ψηφοδελτίων διὰ νὰ ἐκδηλωθῇ τὸ ἐνδιαφέρον σας.

Ψηφίζοντες δείχνετε ἐνδιαφέρον διὰ τὴν συνδικαλιστικήν μας δύναμιν.

ΛΕΠΤΟΜΕΡΕΙΣ ΟΔΗΓΙΑΙ ΤΗΣ ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΕΦΟΡΕΥΤΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΥΣ ΤΩΝ ΕΠΑΡΧ. ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΩΝ

Ἐφιστᾶται ἡ προσοχὴ τῶν συγκροτηθησομένων τοπικῶν Ἐφορευτικῶν Ἐπιτροπῶν, ὅπως τὸ Πρακτικὸν τῆς ψηφοφορίας ἐπὶ τοῦ ὁποίου θὰ ἀναγράφεται ὁ ἀριθμὸς τῶν ψηφισάντων ὡς καὶ αἱ ὑπὸ τῆς Κεντρικῆς Ἐφορευτικῆς Ἐπιτροπῆς ἀποσταλεῖσαι καταστάσεις ψηφοφόρων, ὑπογεγραμμέναι ὑπὸ τῶν ψηφισάντων ἔναντι τοῦ ὀνόματος ἑνὸς ἑκάστου, μετὰ τῶν ἐσφραγισμένων φακέλλων τῶν ψηφοδελτίων τεθοῦν ἐντὸς μεγάλου φακέλλου ἐσφραγισμένου δι' ἱσπανικοῦ κηροῦ καὶ ἀποσταλοῦν ἀμέσως ἐπὶ συστάσει πρὸς τὸν κ. ΒΑΣ. ΣΤΕΡΓΙΟΥ Πρόεδρον τῆς Κεντρικῆς Ἐφορευτικῆς Ἐπιτροπῆς ΠΟΣΤ ΡΕΣΤΑΝΤ — ΑΘΗΝΑΣ.

Τὰ ψηφοδέλτια καὶ οἱ φάκελλοι θὰ δίδωνται παρὰ μέλους τῆς τοπικῆς Ἐφορευτικῆς Ἐπιτροπῆς εἰς τοὺς προσερχομένους κατὰ τὰς ἀρχαιρεσίας, οὐ ὁποῖοι, εἰσερχόμενοι εἰς τὸ παραβάν, θὰ κάμουν ἐπιλογὴν ὡς καὶ πιθανὰς διαγραφάς, ἀντικαταστάσεις ὑποψηφίων ἢ προσθήκας ἄλλων ὀνομάτων. Ψηφοδέλτια μὴ φέροντα τὴν σφραγίδα τοῦ Συλλόγου θὰ εἶναι ἄκυρα, ὅπως ἄκυρα θὰ εἶναι ἐφ' ὅσον καὶ οἱ φάκελλοι ἐντὸς τῶν ὁποίων θὰ εἶναι τοποθετημένα ταῦτα δὲν θὰ εἶναι ἐξ ἐκείνων οἵτινες θὰ φέρωσιν ὡσαύτως τὴν σφραγίδα τοῦ Συλλόγου.

Μέλη ψηφίζοντα μακρὰν τῆς ἕδρας των θὰ μεταβοῦν εἰς τὸ οἰκεῖον ἐκλογικὸν κέντρον διὰ τῶν συνήθων συγκοινωνιακῶν μέσων.

Ἐν ἢ περιπτώσει θὰ ἀναγράφωνται εἰς ψηφοδέλτιον ὀνόματα περισσότερα τοῦ ἑνὸς διὰ τὸ ἀξίωμα τοῦ προέδρου τῶν Συνελεύσεων ἢ περισσότερα τῶν 17 τακτικῶν καὶ 9 ἀναπληρωματικῶν διὰ τοὺς συμβούλους, τὰ τυχὸν πέραν τῶν ἀριθμῶν τούτων ψηφιζόμενα ὀνόματα δὲν θὰ λαμβάνωνται ὑπ' ὄψιν. Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ ὁ ψηφιζόμενος διὰ τὴν θέσιν τοῦ Προέδρου τῶν Συνελεύσεων ἢ ὁ ἀριθμὸς τῶν συμβούλων θὰ λαμβάνεται κατὰ τὴν σειρὰν τῆς ἐν τῷ ψηφοδελτίῳ ἀναγραφῆς των μέχρι συμπληρώσεως τῶν ὑπὸ τοῦ Καταστατικοῦ καθοριζομένων θέσεων.

Β. ΣΤΕΡΓΙΟΥ

ΟΛΟΙ ΕΙΣ ΤΑΣ ΑΡΧΑΙΡΕΣΙΑΣ ΤΗΣ 17ΗΣ ΚΑΙ 18ΗΣ ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 1963

Ἡ Ἐκπροσώπησις Παρακολουθεῖ ἀγρύπνως τὴν διαχείρισιν τῆς Περιουσίας τῆς Τραπέζης καὶ ἐφιστᾶ τὴν προσοχὴν τοῦ κ. Διοικητοῦ

ΓΕΝΙΚΑΙ ΟΔΗΓΙΑΙ ΤΗΣ ΚΕΝΤ. ΕΦΟΡΕΥΤΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

Συμφώνως πρὸς τὸ ἄρθρον 12 τοῦ Καταστατικοῦ, προκειμένου περὶ συναδέλφων ὑπηρετούντων ἢ κατοικούντων εἰς τὰ ἐπαρχιακὰ Ὑποκαταστήματα, ἡ ψηφοφορία λαμβάνει χώραν εἰς τὸν τόπον ἔνθα ἑδρεύουν Ὑποκαταστήματα εἰς τὰ ὁποῖα ὑπηρετοῦν ἢ κατοικοῦν 5 τοὐλάχιστον μέλη τοῦ Συλλόγου.

Ἡ Κεντρικὴ Ἐφορευτικὴ Ἐπιτροπὴ κατ' ἀκολουθίαν τῆς ἀνωτέρω διατάξεως καὶ συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 14 τοῦ Καταστατικοῦ ὁρίζει ὡς ἐκλογικὰ κέντρα τοὺς τόπους ἔνθα ἑδρεύουσι τὰ ἐν τῷ σχετικῷ πίνακι ἀναγραφόμενα Καταστήματα. Ὁμοίως ἡ Ἐφορευτικὴ Ἐπιτροπὴ ὁρίζει τὰ ἐκλογικὰ κέντρα ἔνθα θὰ ψηφίσουν οἱ συνάδελφοι μέλη τοῦ Συλλόγου οἱ ὑπηρετοῦντες εἰς Ὑποκαταστήματα τῶν ὁποίων ἡ ἐκλογικὴ δύναμις εἶναι κατωτέρα τῶν 5. Τὰ Ὑποκαταστήματα ταῦτα ἀναγράφονται κάτωθι τῶν Ὑποκαταστημάτων τῶν ἐκλογικῶν κέντρων.

Ἐφιστᾶται ἡ προσοχὴ τῶν ὑπὸ τῆς Κεντρικῆς Ἐφορευτικῆς Ἐπιτροπῆς, ὁριζομένων ἀντιπροσώπων τῶν ἐπαρχιακῶν καταστημάτων, τὰ ὁποῖα ὡρίσθησαν ὡς ἐκλογικὰ Κέντρα, ὅπως εὐθὺς ὡς λάβουν ἐπιστολὴν τῆς ἐν Ἀθήναις ἑδρευούσης Κεντρικῆς Ἐφορευτικῆς Ἐπιτροπῆς, συγκεντρώσουν, τὸ ταχύτερον, πάντως ὄχι βραδύτερον τῶν δύο ἡμερῶν πρὸ τῶν διὰ τὰς ἀρχαιρεσίας ὁρισθεισῶν, τὰ μέλη τὰ ὑπηρετοῦντα ἢ κατοικοῦντα εἰς τὸ Ὑποκατάστημα καὶ προβοῦν εἰς τὴν ἐκλογὴν τῆς τοπικῆς Ἐφορευτικῆς Ἐπιτροπῆς ἀποτελουμένης ἐκ τριῶν τακτικῶν μελῶν καὶ δύο ἀναπληρωματικῶν, ἥτις καὶ θὰ διεξαγάγῃ τὰς ἀρχαιρεσίας. Ἐφιστᾶται ἐπίσης ἡ προσοχὴ εἰς τὰς ἐκλεγησομένας τοπικὰς Ἐφορευτικὰς Ἐπιτροπὰς ὅπως λάβωσιν πρόνοιαν διὰ τὴν συμμετοχὴν εἰς αὐτὰς δικαστικοῦ ἀντιπροσώπου κατὰ τὴν ἡμέραν τῶν ἀρχαιρεσιῶν.

Μερίμνη τῆς Κεντρικῆς Ἐφορευτικῆς Ἐπιτροπῆς θέλει ἀποσταλῆ ἐγκαίρως εἰς τοὺς τοπικοὺς ἀντιπροσώπους τὸ ἀπαιτούμενον ἐκλογικὸν ὑλικὸν ἵνα παραδοθῇ εἰς τὴν ἐκλεγησομένην τοπικὴν Ἐφορευτικὴν Ἐπιτροπήν.

Παρακαλοῦνται αἱ κατὰ τόπους ἐκλεγησόμενοι Ἐφορευτικαὶ Ἐπιτροπαὶ ὅπως κατατοπίσουν πλήρως πρὸς τὸ Καταστατικόν, τοὺς προσερχομένους πρὸς ψηφοφορίαν συναδέλφους.

Η ΠΛΗΡΗΣ ΕΞΕΛΙΞΙΣ ΤΟΥ ΑΓΩΝΟΣ ΚΑΤΑ ΤΟΥ "ΕΡΓΑΤΙΚΟΥ,, ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΥ

ΑΙ ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΕΙΣ ΤΗΣ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΣ

Κατὰ τὰς μετὰ τὴν ἐπιτυχίαν τῆς 24ώρου ἀπεργίας εἰς Ἀθήνας - Πειραιᾶ καὶ Περίχωρα, ἐξελίξεις τοῦ ἀγῶνος περὶ τοῦ ὁποίου γράφομεν εἰς τὴν πρώτην σελίδα, ἡ Ὁμοσπονδία ἐξέδωσε τὰς κατωτέρω ἀνακοινώσεις εἰς τὰς ὁποίας διατυποῦνται ἐν λεπτομερείᾳ τὰ διαδραμόντα περιστατικά. Σημειωτέον ὅτι τὸ ἀπόγευμα τῆς 1ης Φεβρουαρίου 1963, τὸ Ἐκτελεστικὸν Συμβούλιον τῆς Ο.Τ.Ο.Ε. συνῆλθε καὶ ἀπεφάσισε τὴν κήρυξιν 24ώρου Πανελλαδικῆς ἀπεργίας διὰ τὴν 6ην ἢ 7η τοῦ αὐτοῦ μηνός.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 11

31η Ἰανουαρίου 1963

Ἀγαπητοὶ Συνάδελφοι,

Ὑπῆρξεν ἄνευ προηγουμένου ἡ ἐπιτυχία τῆς χθεσινῆς 24ώρου ἀπεργίας τῶν συναδέλφων ὅλων ἀνεξαιρέτως τῶν Τραπεζῶν.

Τὸ Ἐκτελεστικὸν Συμβούλιον τῆς Ὁμοσπονδίας, πρὸ τοῦ μεγαλειώδους καὶ ἐξαιρέτου ἀγωνιστικοῦ πνεύματος τῆς χθές, δὲν σᾶς συγχαίρει μόνον. Σᾶς θαυμάζει περισσότερον.

Ἡ συνείδησις τῶν μεγάλων δικαιωμάτων σας καὶ ἡ ἀπόλυτος κατανόησις τῆς ἑνωτικῆς σας ἰσχύος, εἶναι ἡ πρώτη μεγάλη νίκη. Μετ' αὐτήν, ἡ τελικὴ πλέον θὰ ἐπακολουθήσῃ ὁπωσδήποτε.

Τὸ Ἐκτελεστικὸν Συμβούλιον, ἐμπνεόμενον ἀπὸ τὴν χθεσινὴν καθολικὴν ἐπιταγήν σας, συνέρχεται ἐντὸς τῆς σήμερον, διὰ νὰ ἐξαγγείλῃ τὴν συνέχειαν τοῦ ἀγῶνος.

Πρὸς τούτοις καὶ διὰ νὰ καταφανῇ ἡ κολοσσιαία ἐπιρροὴ καὶ πίεσις τὴν ὁποίαν ἀσκεῖ ἡ Ὁμοσπονδιακή μας δύναμις, θὰ σᾶς ἀποκαλύψωμεν τὸ ἄθλιον χρονικὸν ἐντόνων διασπαστικῶν προσπαθειῶν, αἵτινες ἐξεδηλώθησαν κατὰ τὰς δύο πρὸ τῆς χθεσινῆς ἀπεργίας ἡμέρας.

Οὕτω, τὴν μὲν Δευτέραν, 28ην λήγοντος, ὁ Γεν. Γραμματεὺς τῆς ΓΣΕΕ, διὰ αὐτοπροσώπων διαβημάτων πρὸς τὴν Διοίκησιν μιᾶς τῶν Τραπεζῶν, παρουσίαζε τροπολογίαν ἐπὶ τοῦ Νομοσχεδίου, περὶ ἐξαιρέσεως ἐκ της καταστροφῆς τῶν Ταμείων δύο Τραπεζῶν. Ἠγυᾶτο, ὡς ἔλεγεν, τὴν ἀποδοχὴν ταύτην ἐκ μέρους τοῦ κ. Ὑπουργοῦ Ἐργασίας, ὑπὸ τὸν ὅρον τῆς μὴ συμμετοχῆς τῶν συναδέλφων τῶν ἐν λόγῳ Τραπεζῶν εἰς τὴν ἀπεργίαν τῆς χθές.

Τὰ λοιπὰ Τραπεζικὰ Ταμεια, βεβαίως, ὁ κ. Γενικὸς ἄφηνε εἰς τὸν πέλεκυν τῶν διατάξεων του Νομοσχεδίου.

Αἱ διαφανοῦς διασπαστικοῦ μόνον σκοποῦ προτάσεις τοῦ Γεν. Γραμματέως τῆς ΓΣΕΕ, ὡς ἦτο ἑπόμενον, ἀπερρίφθησαν, ὄχι μόνον διότι θὰ ἐπετύγχανον τὴν διαίρεσιν καὶ τὴν διασποραν θυέλλης μίσους μεταξὺ τῶν Τραπεζικῶν, ἀλλὰ καὶ διότι αὗται οὐδόλως ἐξησφάλιζον τὴν νόμιμον καὶ διαρκῆ προστασίαν τῶν προσκαίρως ἐξαιρουμένων Ταμείων.

Ἄλλωστε καὶ χρονικῶς, ἐνῷ δὲν διησφαλίζετο ἡ κατοχύρωσις τῆς ἐξαιρέσεως, θὰ διεσπᾶτο μόνον ἡ ἀπεργία, μὲ ὅλας τὰς ὀλεθρίας διὰ τοὺς πάντας συνεπείας.

Μετὰ τὴν ἀποτυχίαν τῆς ἐνεργείας ταύτης, τὴν ἑπομένην, παραμονὴν τῆς ἀπεργίας, ἡ προσπάθεια κατηυθύνετο πρὸς τὴν Διοίκησιν ἑτέρας Τραπέζης, μὲ πρότασιν αὐτὴν την φοράν, ὅπως ἐξαιρεθοῦν τὰ Ταμεῖα μόνον τῆς εἰρημένης Τραπέζης.

Ἂς διευκρινισθῇ ὅτι, διὰ τῆς νέας ταύτης προτάσεως τὰ ἐξαιρούμενα διὰ τῆς προηγουμένης τοιαύτης τοῦ Γεν. Γραμματέως τῆς ΓΣΕΕ, ἐγκατελείποντο.

Ὅπως ἡ στοιχειώδης φρόνησις ἐπέβαλλε, καὶ αἱ νέαι προτάσεις ἀπερρίφθησαν κατηγορηματικῶς. Ἔναντι δὲ ὅλων τούτων ἐδηλώθη ὅτι, πᾶσα διαπραγμάτευσις δὲν δύναται ἄλλως νὰ γίνῃ, παρὰ ἀπὸ τὸ Ἐκτελεστικὸν Συμβούλιον τῆς Ὁμοσπονδίας καὶ μόνον.

Τὰς προεκτεθείσας ἀπαραδέκτους ἐνεργείας εἶναι βέβαιον, ὅτι καταδικάζει βαρύτατα ἡ συναδελφικὴ σκέψις, διότι αὗται εὐθέως ἀποσκοποῦν εἰς τὴν διάσπασιν ἑνὸς δικαίου καὶ ἐντίμου ἀγῶνος. Καὶ ἐκ τούτων, ἀμείλικτα καταδικάζει τὰς τῶν Διοικούντων τὴν ΓΣΕΕ, προπαντὸς διότι εἶναι ἀνήκουστον, ὁ ἡγέτης τῶν ἐργαζομένων νὰ ἀγνοῇ τούτους καὶ νὰ συνεργάζεται μὲ τοὺς ἐργοδότας, διὰ νὰ τοὺς καθοδηγῇ καὶ τοὺς πιέζῃ ἐναντίον τῶν ἐργαζομένων.

Ἰδοὺ ὁ ρόλος τῶν ἡγετῶν τῆς τάξεως. Τὸ παραδίδομεν εἰς τὴν ὑπερήφανον κρίσιν σας.

Μετὰ συναδελφικῶν χαιρετισμῶν

ΤΟ ΕΚΤΕΛΕΣΤΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 12

2α Φεβρουαρίου 1963

Ἀγαπητοὶ Συνάδελφοι,

Ἀργὰ χθὲς τὴν ἑσπέραν παρὰ τῆς Ὁμοσπονδίας μας ἐδόθη εἰς τὸν ἡμερήσιον Τύπον τὸ ἀκόλουθον ἀνακοινωθέν:

«Τὸ Ἐκτελεστικὸν Συμβούλιον τῆς Ὁμοσπονδίας Τραπεζικῶν, κατόπιν πολυώρου συσκέψεως μετ' ἁρμοδίων καὶ ὑπευθύνων παραγόντων ἔλαβε τὴν ἀνεπιφύλακτον καὶ κατηγορηματικὴν διαβεβαίωσιν ὅτι, τὰ θέματα τῶν Ἀσφαλιστικῶν Ταμείων θὰ ρυθμισθῶσιν ἀπολύτως πρὸς τὰς ἀπόψεις αὐτοῦ. Τὸ Ε.Σ. συνερχόμενον ἐντὸς τῆς πρωΐας τῆς αὔριον (σήμερον), θὰ λάβῃ τὰς ὁριστικὰς ἀποφάσεις του».

Συμφώνως πρὸς τὴν ἀνωτέρω Ἀνακοίνωσιν, τὸ Ἐκτελεστικὸν Συμβούλιον ἀπεφάσισε τὴν ἀναστολὴν τοῦ περαιτέρω ἀγῶνος, μετὰ τὴν πλήρη καὶ ἀπόλυτον ἐπιτυχίαν τῆς κατοχυρώσεως τῶν Ἀσφαλιστικῶν μας Ταμείων, ἀπὸ τῶν φοβερῶν διατάξεων τοῦ συζητουμένου Νομοσχεδίου.

Ἡ ἐπιτυχία σᾶς ἀνήκει ἐξ ὁλοκλήρου. Ἡ νίκη εἶναι καταδική σας. Ἡ Ὁμοσπονδία σας ποὺ ξεκίνησε ὅλον τὸν μεγάλον αὐτὸν ἀγῶνα ἀπὸ τοῦ παρελθόντος Ὀκτωβρίου, ἐβάδισε μὲ τὴν ἰδική σας δύναμιν καὶ τὴν ἰδικήν σας ἑνωτικὴν πίστιν καὶ ἐκέρδισε.

Μὲ ἱερὰν συγκίνησιν σᾶς ἀπευθύνομεν τὸν συγχαρητήριον χαιρετισμόν μας. Μετ' οὐ πολύ, διὰ νεωτέρας Ἀνακοινώσεως θὰ σᾶς ἐνημερώσωμεν λεπτομερῶς.

Προσθέτομεν μόνον διὰ τὸ παρόν, ὅτι διὰ τοῦ ἀγῶνος αὐτοῦ, ἐκτὸς τοῦ βασικοῦ θέματος τῶν Ἀσφαλιστικῶν Ταμείων, θὰ ἐπελύομεν ἀσφαλέστατα καὶ ἕτερα σοβαρὰ ζητήματα τῆς οἰκογενείας μας, ἂν δὲν ἐμεσολάβουν, τὴν τελευταίαν ἰδίως στιγμήν, ὡρισμένα δυσάρεστα γεγονότα.

Ἀλλὰ καὶ περὶ αὐτῶν θὰ σᾶς ἐνημερώσωμεν πλήρως.

Μετὰ συναδελφικῶν χαιρετισμῶν

ΤΟ ΕΚΤΕΛΕΣΤΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 13

4 Φεβρουαρίου 1963

Ἀγαπητοὶ Συνάδελφοι,

Ἐν συνεχείᾳ πρὸς τὴν ὑπ' ἀριθ. 12)2.2.63 Ἀνακοίνωσίν μας, προβαίνομεν κατωτέρω εἰς ἐνημέρωσίν σας ἐπὶ τῆς δοθείσης λύσεως εἰς τὸ θέμα τῶν Ἀσφαλιστικῶν μας Ταμείων, τῶν ὁποίων ὡς καλῶς γνωρίζετε, ἡ ὕπαρξις σοβαρῶς ἠπειλήθη, ὑπὸ τῶν διατάξεων τοῦ περὶ Ἐργατικῶν Ζητημάτων, Νομοσχεδίου.

Παραλλήλως πρὸς τὸ μέγα τοῦτο θέμα, ὁ ἀγὼν τῆς Ὁμοσπονδίας περιελάμβανε καὶ τὸ γενικώτερον τοιοῦτον, περὶ τοῦ θεσμοῦ τῶν Ἐλευθέρων Συλλογικῶν Συμβάσεων καὶ Διαφορῶν, ὅπερ ὅμως συνδέεται καὶ εἰδικώτερον μὲ τὸ αἴτημά μας αὐξήσεως τῶν ἀποδοχῶν κατὰ 15%, τὸ ὁποῖον ἡ Ὁμοσπονδία ὑποχρεοῦται συντόμως νὰ κινήσῃ.

Ἡ κατάργησις, ἐπίσης, τοῦ Α.Ν. 1943)51, περὶ ὑποχρεωτικῆς κρατήσεως τῶν ἡμερομισθίων ἀπεργίας τῶν Τραπεζικῶν καὶ τῶν ἐργαζομένων εἰς τὰς Ἐπιχειρήσεις Κοινῆς Ὠφελείας, ἀπετέλει καὶ αὐτὴ αἴτημα τοῦ ἀγῶνος.

Καὶ εἶναι μὲν γεγονὸς ὅτι τὸ κέντρον τοῦ ἀγωνιστικοῦ βάρους εἶχε ριφθῆ εἰς τὴν διάσωσιν τῶν Ἀσφαλιστικῶν Ταμείων, ἐκ τοῦ χειρισμοῦ ὅμως καὶ τῶν λοιπῶν συνθηκῶν, οὐδόλως ἠδύνατο νὰ ἀποκλεισθῇ ἡ ἐπιτυχία καὶ τῶν ἑτέρων ὡς ἄνω σοβαρῶν θεμάτων μας.

Διὰ τὴν καθολικήν, ὅμως ταύτην ἐπιτυχίαν ἀπητεῖτο, κατὰ κοινὴν λογικήν, καὶ ἡ ἀδιάσπαστος ἑνότης τοῦ Τραπεζοϋπαλληλικοῦ κόσμου καὶ ἡ ἀπόλυτος ἑνότης τακτικῆς καὶ διαχειρίσεως τοῦ ἀγῶνος καὶ τῶν προσπαθειῶν.

Αἱ ἀρχαὶ αὗται προσλαμβάνουν, μάλιστα, ὅλην των τὴν σημασίαν, ὅταν προστεθῇ ὅτι ἡ Ὁμοσπονδία μας πρώτη εἶχε ἀποδυθῆ εἰς τὴν κατὰ τοῦ Νομοσχεδίου προσπάθειαν καὶ διὰ τῆς εὐρυτέρας διαφωτίσεως καὶ τοῦ κύρους της, εἶχε συναγείρει τὴν νῦν τῶν ἐργαζομένων εὐρυτέραν ἀντίδρασιν. Χάρις δὲ εἰς ταύτην, τὸ Νομοσχέδιον βαρύτατα τραυματισμένον, ἀπώλεσε προχθὲς τὴν μίαν του πλευράν, ἡ ὁποία ἐδημιούργει τὴν φοβερὰν κατὰ τῶν Ταμείων μας ἀπειλήν.

Τὰς ἀρχὰς τῆς ἁπλῆς καὶ σαφοῦς ταύτης λογικῆς, ἐκ λόγων τοὺς ὁποίους ἀποφεύγομεν νὰ ἐρευνήσωμεν, ἠγνόησε δι' ὅλων τῶν ἐνεργειῶν καὶ πράξεών του, ὁ Πρόεδρος τοῦ Συλλόγου Ὑπαλλήλων Τραπέζης Ἑλλάδος.

Ἡ ἔναντι τῆς Ὁμοσπονδίας κατ' ἀρχὴν στάσις του, ὑπῆρξεν ἀνυπολογίστως βλαπτικὴ δι' ὅλους τοὺς συναδέλφους. Εἶναι γνωστὸν ὅτι, εἰς τὸ τεθὲν τῇ 24.9.62 παρὰ τοῦ Γεν. Συμβουλίου αὐτῆς αἴτημα, περὶ αὐξήσεως τῶν ἀποδοχῶν κατὰ 15% ἀπεποιήθη νὰ συμπράξῃ, ἀρνηθεὶς καὶ νὰ προσέλθῃ εἰς Συμβούλιον πρὸς συζήτησίν του, ὡς σᾶς ἀνεκοινώθη, ἄλλωστε, τῇ 24.10.62.

Ἡ ἰδία, περίπου, τακτικὴ ἐτηρήθη παρ' αὐτοῦ καὶ ὅταν ἤρχιζε ὁ μέγας κοινὸς ἀγὼν διὰ τὰς διατάξεις τοῦ περὶ Ἐργατικῶν Ζητημάτων Νομοσχεδίου καὶ ὅταν ἡ Ὁμοσπονδία ἡγεῖτο τῆς κατ' αὐτοῦ προσπαθείας, διὰ τὴν διάσωσιν τῶν Ἀσφαλιστικῶν μας Ταμείων.

Κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ ἀγῶνος τούτου καὶ ὡς ἐνδεικτικὸν τῆς ἐχθρικῆς του στάσεως, ἀναφέρομεν μόνον ὅτι, οὐδέποτε προσῆλθεν εἰς τὰ Συμβούλια τῆς Ὁμοσπονδίας. Ἐκ τῶν 7 τοιούτων τῆς περιόδου αὐτῆς, προσῆλθεν εἰς 3 ὁ Ἀντιπρόεδρος τοῦ Συλλόγου Ὑπαλλήλων Τραπέζης Ἑλλάδος.

Τὸ ἀποτέλεσμα τῆς τοιαύτης ἐσκεμμένης τακτικῆς ὑπῆρξε, ὡς ἀντιλαμβάνεσθε, ἡ ἀναβολὴ ἀποφάσεων, ἡ ἀβεβαιότης διὰ τὴν ἐν συμπνοίᾳ δρᾶσιν καὶ ὁ διαρκὴς κίνδυνος ἀποχωρισμοῦ, ἐκ τοῦ κοινοῦ σκοποῦ, τοῦ μεγάλου παράγοντος τὸν ὁποῖον ἐξεπροσώπει τὸ Σῶμα τῶν συναδέλφων τῆς Τραπέζης Ἑλλάδος.

Καὶ εἶναι μὲν γεγονὸς ὅτι ἐκάλεσεν εἰς ἀπεργίας τοὺς συναδέλφους τῆς Τρ. Ἑλλαδος κατὰ τὰς ὁρισθείσας ὑπὸ τῆς Ὁμοσπονδίας ἡμερομηνίας τῆς 14 καὶ 30.1.63, ἀλλὰ πρὸ αὐτῶν καὶ μετ' αὐτάς, οὐδόλως ἐσταμάτησε τὰς διασπαστικάς του ἐνεργείας. Τὰς ἀποκαλύπτουν, πλήρως, μεταξὺ ἄλλων καὶ αἱ πρὸς τοὺς συναδέλφους τῆς Τραπέζης Ἑλλάδος Ἀνακοινώσεις του: Ἡ ὑπ' ἀριθ. 18)12.1.63 «... εὑρισκόμεθα εἰς συνεχεῖς ἐπαφὰς μετὰ τῶν ἁρμοδίων». Ἡ ὑπ' ἀριθ. 19)14.1.63 «... ἔχομεν ἐνθαρρυντικὰς ἐνδείξεις». Ἡ ὑπ' ἀριθ. 20)17.1.63 «... διεξάγονται σοβαρώταται συζητήσεις» κλπ.

Ἐν τῷ πλαισίῳ τῶν σκοπῶν τούτων, δέον νὰ ὑπολογισθῇ καὶ ἡ κατ' ἀντίθεσιν πρὸς τὴν κοινὴν γραμμήν, ἐπιστολὴ τοῦ ἐν λόγῳ Προέδρου πρὸς Βουλευτάς, διὰ τῆς ὁποίας προτείνει ὅπως ἐξαιρεθῇ τῶν διατάξεων τοῦ Νομοσχεδίου, τὸ καθεστὼς τῶν Ταμείων μόνον τῶν Συναδέλφων τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος.

Πληθὺς ἄλλων ἐνεργειῶν ἀναλόγων, εἰς οὐδὲν ἄλλο ἀπέβλεπεν, εἰμὴ μόνον νὰ ἐμφανισθῇ ὁ ἐν λόγῳ Πρόεδρος ἐπιτυγχάνων μονομερῆ λύσιν, ἀδιαφορῶν ἂν αὕτη θὰ ἐστοίχιζε τὴν διάσπασιν, τὴν διάλυσιν τοῦ ἀγῶνος καὶ ἐν τέλει τὸν ἐκ τῆς ἀπομονώσεως προφανῆ κίνδυνον καὶ τῶν Ταμείων Τραπέζης Ἑλλάδος.

Ἐν τῇ ἐπιδιώξει του ταύτῃ, εὑρίσκετο εἰς ἐπαφὴν καὶ μὲ τὸν κ. Ὑπουργὸν Ἐργασίας καὶ εἰς ἰδιαιτέρας συνομιλίας μὲ τὸν Γεν. Γραμματέα τῆς ΓΣΕΕ, ἐν ἀγνοίᾳ τῆς Ὁμοσπονδίας, καθ' ἣν στιγμὴν ὅλη ἡ Τραπεζοϋπαλληλικὴ τάξις, ἡνωμένη ἀρραγῶς, συνεσπειροῦτο πέριξ τῆς Ὁμοσπονδίας.

Προσεπάθει κατ' ἀρχὴν νὰ διατηρηθῇ ἐν ἰσχύϊ ὁ Νόμος 4052)60, διὰ τοῦ ὁποίου ἐξηροῦντο, ἔστω καὶ μὲ τὴν ἐν προκειμένῳ προκύπτουσαν ἀβεβαιότητα, τὰ Ταμεῖα τῶν συναδέλφων τῶν Τραπεζῶν Ἑλλάδος καὶ Ἐθνικῆς.

Ἐπ' αὐτῆς τῆς προσπαθείας οἱ Σύλλογοι Προσωπικοῦ Ἐθνικῆς Τραπέζης ἐδήλουν κατηγορηματικῶς ὅτι, καὶ ἂν ἐτίθετο τοιαύτη ἐξαίρεσις, ἐν οὐδεμιᾷ περιπτώσει θὰ ἀπεχώρουν τοῦ ἀγῶνος, διότι ἀντελαμβάνοντο τοὺς μετὰ τὴν ἐξαίρεσιν κινδύνους τῆς ἀπομονώσεως.

Ἄλλαι, πρὸς τὸν ἴδιον σκοπὸν μονομερεῖς κινήσεις τοῦ προαναφερθέντος Προέδρου εὐτυχῶς ἀπέτυχον.

Καὶ ἀπέτυχον, ὄχι διότι οὗτος ἀντελήφθη τὸ τραγικὸν σφάλμα του, ἀλλὰ διότι οἱ ἁρμόδιοι ἐπάσχιζον νὰ σταματήσουν τὸν καθολικὸν ἀγῶνα τῆς Ὁμοσπονδίας. Ἐγνώριζον ὅτι, μὲ μονομερῆ λύσιν, ὄχι μόνον δὲν θὰ ἀνεκόπτετο ὁ ἀγών, ἀλλ' ἀπεναντίας θὰ καθίστατο ὀξύτερος.

Χάρις εἰς αὐτὴν τὴν Ὁμοσπονδιακὴν ἑνότητα, εὐτυχῶς δι' ὅλους τοὺς Τραπεζοϋπαλλήλους καὶ τοὺς συναδέλφους τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος μαζί, ἐναυάγησαν αἱ προσπάθειαι ἐξαιρέσεως τῶν Ταμείων, μόνον τῶν τελευταίων. Διότι καὶ ταῦτα ἐν ἀπομονώσει πλέον, θὰ καθίσταντο, ὡς εὐνόητον, εὔκολος νομοθετικὴ λεία, εἰς τὸ πολὺ προσεχὲς μέλλον.

Ὁ κύριος σκοπὸς τῶν ὑπευθύνων ἦτο νὰ ἀποσπάσουν, ὄχι ἕνα ἀλλὰ δύο ἰσχυρὰ τμήματα τῆς Ὁμοσπονδίας. Δὲν τὸν ἐπέτυχον ὅμως τὸ σκοπὸν αὐτόν. Συνήντησαν κρατερὰν ἄρνησιν καὶ ἐκ τῆς ὡς ἄνω προεκτεθείσης περιπτώσεως τῶν Συλλόγων τῆς Ἐθνικῆς καὶ μετέπειτα, εἰς ἄλλην διασπαστικὴν προσπάθειαν καὶ ἐκ τῆς πλευρᾶς τῶν Συλλόγων τῆς Ἀγροτικῆς Τραπέζης.

Οὕτω, μετὰ τὸν μεγαλειώδη Ὁμοσπονδιακὸν ἀγῶνα τῆς 30.1.63, αἱ παρὰ τῶν ὑπευθύνων διασπαστικαὶ ἐνέργειαι τῆς ἀνωτέρω μορφῆς εἶχον ἀτονήσει.

Ἐν τῷ μεταξύ, καὶ κατόπιν ἀποφάσεως τῆς Ὁμοσπονδίας τῆς 31.1.63, περὶ κηρύξεως Παντραπεζικῆς εἰς Πανελλήνιον κλίμακα ἀπεργίας ἐντὸς τῆς ἑβδομάδος ἀπὸ 4 — 9 Φεβρουαρίου καὶ εἰς ἡμέραν κατ' ἐπιλογὴν τοῦ Προεδρείου, ἥτις ἀπόφασις ἐδημοσιεύετο εἰς τὸν τύπον τῆς ἑπομένης 1.2.63, ἡ τακτικὴ διασπάσεως ἤλλαξεν.

Ἂς προστεθῇ εἰς τὸ σημεῖον αὐτὸ ὅτι, κατὰ τὴν ἑβδομάδα καθ' ἣν ὡς ἀνωτέρω, θὰ ἐπραγματοποιεῖτο ἡ νέα ἀπεργία μας, εἶχον ἐξαγγείλει ἀπεργίας καὶ οἱ ἐργαζόμενοι τῆς τέως ΗΕΑΠ (ΔΕΗ), Οὖλεν, Ἀεριόφωτος, Τυπογράφων κλπ., ἄλλοι δὲ κλάδοι συγκεντρώσεις διαμαρτυρίας.

Εἰς τὴν κρίσιμον ταύτην διὰ τὸ ὅλον Νομοσχέδιον φάσιν, ὁ κ. Ὑπουργὸς Ἐργασίας ἀπευθύνει διὰ μεσολαβήσεως, πρόσκλησιν διὰ πρώτην φοράν, πρὸς τὸν Πρόεδρον τῆς Ὁμοσπονδίας, ἵνα συναντηθοῦν τὴν 8.30´ μ. μ. τῆς ἰδίας ἡμέρας Παρασκευῆς 1.2.63.

Προηγουμένως, πραγματοποιεῖται ἑτέρα συνεννόησις Ὑπουργοῦ καὶ κ. Ξ. Ζολώτα, Διευθυντοῦ τῆς Τραπέζης Ἑλλάδος, καθ' ἣν παρὰ τοῦ τελευταίου ἀναλαμβάνεται προσπάθεια συσκέψεως μετὰ τῶν κ. κ. Διοικητῶν τῶν ἑτέρων Τραπεζῶν: Ἀγροτικῆς, Ἐθνικῆς καὶ Ἐμπορικῆς — Ἰονικῆς — Λαϊκῆς.

Εἰς τὴν σύσκεψιν ταύτην ἐκλήθησαν καὶ οἱ Πρόεδροι Συλλόγων τῶν Τραπεζῶν, οἱ ὁποῖοι ὅμως πάντες ἐδήλωσαν ὅτι δέχονται, ἀλλὰ ὑπὸ τὴν ρητὴν προϋπόθεσιν καθ' ἣν τὸ ὅλον θέμα θὰ τὸ ἐχειρίζετο ὑπευθύνως τὸ Προεδρεῖον τῆς Ὁμοσπονδίας, μετὰ τῶν 3 Προέδρων μὴ μελῶν τοῦ Ἐκτελεστικοῦ Συμβουλίου αὐτῆς. Ἡ καθολική, δηλαδή, δύναμις καὶ ἔκφρασις τῆς Ὁμοσπονδίας. Τοῦτο, ἄλλωστε, εἶχε ρητῶς ἀποφασισθῇ καὶ τὴν προτεραίαν ἀκόμη παρὰ τοῦ Συμβουλίου τῆς Ὁμοσπονδίας, συμφωνοῦντος καὶ τοῦ παρισταμένου Ἀντιπροέδρου τοῦ Συλλόγου Ὑπαλλήλων Τραπέζης Ἑλλάδος.

Ἡ δήλωσις αὕτη ἐπανελήφθη καὶ ἀπὸ ἐξουσιοδοτημένον κλιμάκιον τῆς Ὁμοσπονδίας, εἰδικῶς μεταβὰν εἰς τὴν παρὰ τῇ Τραπέζῃ τῆς Ἑλλάδος σύσκεψιν τῶν κ. κ. Διοικητῶν τὴν 6 μ. μ. τῆς Παρασκευῆς. Πλέον τούτου εἶχε διαμηνυθῆ εἰς τοὺς τελευταίους ὅτι, ὅταν κατὰ τὸν προγραμματισμόν, οἱ κ. κ. Διοικηταὶ θὰ μετέβαινον εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Ἐργασίας τὴν 7ην μ. μ. τὸ Ἐκτελεστικὸν Συμβούλιον θὰ τοὺς ἀνέμενεν ἐκεῖ πρόθυμον νὰ μετάσχῃ τῶν μετὰ τοῦ κ. Ὑπουργοῦ συνομιλιῶν.

Εἰς τὴν σύσκεψιν ἐν τῇ Τραπέζῃ τῆς Ἑλλάδος, διαχωρίσας τὴν θέσιν του, ἀπὸ ὅλην τὴν Τραπεζοϋπαλληλικὴν οἰκογένειαν, παρευρέθη μόνος ὁ Πρόεδρος τῶν Ὑπαλλήλων τῆς Τραπέζης Ἑλλάδος.

Ὁ Διοικητὴς τῆς Τραπέζης Ἑλλάδος κ. Ξ. Ζολώτας, ἐξ ἄλλου, ἐπέμεινεν ἀμεταπίστως νὰ ἀγνοηθοῦν οἱ Συνδικαλιστικοί μας θεσμοί, ὑποδεικνύων οὗτος καὶ οὐχὶ ἡμεῖς οἱ ἐκπρόσωποί σας, ποῖοι θὰ διαχειρίζοντο τὰ θέματά μας.

Ἡ διαφορά, ὡς ἀντιλαμβάνεσθε, ἦτο θεμελιώδης. Ὄχι δὲ μόνον διὰ τὴν ἐπιδειχθεῖσαν περιφρόνησιν τῶν Συνδικαλιστικῶν μας Ὀργάνων, ἀλλὰ καὶ διότι ἂν ἐδεχόμεθα νὰ ἀγνοηθῇ ἡ Ὁμοσπονδία, ἡ πρωτοβουλία τῶν διαπραγματεύσεων θὰ ἐξέφευγε τελείως ἐξ αὐτῆς καὶ θὰ παρεδίδετο εἰς ἐξωσυνδικαλιστικοὺς παράγοντας ἀγνοοῦντας τὰς παγίδας, ἐκ τῶν ὁποίων εἶναι ἀτυχῶς διάσπαρτος ὁ Ἑλληνικὸς Συνδικαλιστικὸς χῶρος.

Οἱ κ. κ. Διοικηταί, ὡς ἀνεμένετο, προσῆλθον περὶ 7 μ. μ. εἰς τὸ Ὑπουργεῖον, ἀκολουθούμενοι μόνον ἀπὸ τὴν θλιβερὰν ἐξαίρεσιν. Τὸν Πρόεδρον τοῦ Συλλόγου Ὑπαλλήλων Τραπέζης Ἑλλάδος.

Ἐπηκολούθησε σύσκεψις τοῦ κ. Ὑπουργοῦ καὶ τῶν κ. κ. Διοικητῶν, ἐρήμην τοῦ ἄνω Προέδρου, ὅστις καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν ταύτης εἶχεν ἐγκαταλειφθῆ ἀναμένων εἰς τὸν προθάλαμον.

Μετὰ τὴν τοιαύτην σύσκεψιν καὶ τὴν ἀποχώρησιν τῶν κ. κ. Διοικητῶν ὁ κ. Ὑπουργὸς Ἐργασίας προσεκάλεσεν τὴν Ὁμοσπονδίαν, ἐκπροσωπουμένην ἀπὸ τὸ τετραμελὲς Προεδρεῖον της καὶ ἀπὸ τὰ μὴ μέλη αὐτοῦ, Προέδρους τῶν Συλλόγων Ἐθνικῆς καὶ τέως Ἀθηνῶν.

Κατὰ τὴν τελευταίαν ταύτην σύσκεψιν, διαρκέσασαν ὑπὲρ τὸ δίωρον, συνεφωνήθησαν ρητῶς καὶ ἀνεπιφυλάκτως τὰ κάτωθι:

1) Ὅτι, δι' ὅλα τὰ Τραπεζιτικὰ Ταμεῖα θὰ περιληφθῇ εἰς τὸ Νομοσχέδιον διάταξις, διατυπουμένη παρὰ τῆς Ὁμοσπονδίας, διὰ τῆς ὁποίας θὰ ἐξασφαλίζεται ἀπολύτως τὸ ὑφιστάμενον νομικὸν καὶ τὸ ἐκ τῶν ἑκάστοτε Καταστατικῶν των καθεστώς.

2) Ὅτι, οἱ ἐκπρόσωποι τῶν ἠσφαλισμένων καὶ Συνταξιούχων μας, θὰ ὑποδεικνύωνται ὡς μέχρι τοῦδε. Εἴτε, δηλαδή, παρὰ τῶν Συλλόγων μας, εἴτε συμφώνως πρὸς τὰ Καταστατικά τῶν Ταμείων μας.

3) Ὅτι, εἰς τὴν ἐξαίρεσιν, ἐκτὸς τῶν Τραπεζικῶν Ταμείων, θὰ προστεθοῦν καὶ ἄλλα ἰσχυρῶν Ὀργανισμῶν.

4) Ὅτι, ἀνεξαρτήτως τῶν ὡς ἄνω ἰδιαιτέρων διασφαλίσεων, τὸ ἄρθρον 27 τοῦ Νομοσχεδίου θὰ ἀναμορφωθῇ πλήρως καί,

5) Ὅτι, ἐν περιπτώσει οἱωνδήποτε τυχὸν ἀνυπερβλήτων ἐμποδίων, διὰ τὴν ἐπιψήφισιν τῶν ὑπὲρ ἡμῶν κατ' ἐξαίρεσιν διατάξεων, ὁ Ὑπουργὸς θὰ ἀποσύρῃ, ὡς ἔχει δικαίωμα, ὁλόκληρον τὸ ἄρθρον 27.

Παρὰ τοῦ κ. Ὑπουργοῦ Ἐργασίας μᾶς ἐτονίσθη ὅτι, ἡ προηγηθεῖσα συμφωνία του μετὰ τῶν κ. κ. Διοικητῶν, ἐπὶ διατάξεως καλυπτούσης τὰς ὡς ἄνω 1 καὶ 2 περιπτώσεις ὡς ἐδήλωσεν εἰς αὐτούς, ἐτέλει ὑπὸ τὴν προϋπόθεσιν τῆς ἀποδοχῆς των παρὰ πάντων τῶν Συλλόγων - μελῶν τῆς Ὁμοσπονδίας.

Τὰ ἕτερα δύο τῶν αἰτημάτων μας, περὶ Συλλογικῶν Συμβάσεων καὶ διαφορῶν καὶ τῆς καταργήσεως τοῦ Νόμου 1943)51, ὁ κ. Ὑπουργὸς δὲν τὰ ἀπεδέχθη.

Ἀγαπητοὶ Συνάδελφοι,

Μεθ' ὅλον τὸν ἐν συνόψει προεκτεθέντα μέγαν διασπαστικὸν ἑλιγμὸν καὶ τὴν περίεργον πρωτοβουλίαν τοῦ κ. Διοικητοῦ τῆς Τραπέζης Ἑλλάδος, νὰ θέλῃ νὰ δρέψῃ τοὺς καρποὺς τοῦ ἰδικοῦ σας μακροῦ καὶ νικηφόρου ἀγῶνος, διὰ νὰ τοὺς προσφέρῃ εἰς ἑαυτὸν καὶ εἰς τὸν μὴ δικαιούμενον Πρόεδρον τοῦ Συλλόγου τῶν Ὑπαλλήλων Τραπέζης Ἑλλάδος, ὡς ἔσπευσαν νὰ κάμουν ὁ εἷς διὰ τὸν ἄλλον δι' Ἀνακοινώσεών των, ἡ Ὁμοσπονδία ἠξησφάλισε τὴν δικαίωσίν σας.

Κατοχύρωσε πλήρως τὰ Ἀσφαλιστικά σας δικαιώματα καὶ ἀγρυπνεῖ διὰ τὴν πιστὴν ἐκτέλεσιν τῶν ρητῶν συμφωνιῶν.

Διὰ τὰ δύο, ἐπίσης θέματά σας τῶν Συλλογικῶν Συμβάσεων καὶ τῆς καταργήσεως τοῦ Νόμου διὰ τὴν κράτησιν τῶν ἡμερῶν ἀπεργίας, καίτοι ἀπορριφθέντα, θὰ συνεχίσῃ τὸν ἀγῶνα ἐπὶ ἄλλων πεδίων.

Ταῦτα δὲν τὰ ἐπέτυχε ἡ Ὁμοσπονδία, διότι, ὡς ἀντελήφθητε, μετὰ τὴν διάσπασιν, ἡ διαπραγματευτική της ἰσχὺς εἶχε καμφθῆ.

Καὶ εὑρέθη πρὸ τοῦ διλήμματος, ἢ νὰ συνεχίσῃ τὸν διασπασμένον ἤδη ἀγῶνα, μὲ τὰς λίαν ἀβεβαίας ἐξελίξεις του, ἢ νὰ σταθῇ φρουρὸς — νικητὴς τῶν Ἀσφαλιστικῶν μας Ταμείων, διὰ τὰ ὁποῖα, κυρίως, ἐδώσαμεν ὅλοι μαζὶ τὴν μακρὰν μάχην καὶ μαζὶ τὴν ἐκερδίσαμεν. Παρὰ δὲ τὴν διάσπασιν, διὰ τῆς ἀποφάσεώς μας ἐκρατήσαμεν, ὄχι, ἴσως, τὸ ὅλον, ἀλλ' ἀσφαλῶς τὸ μέγιστον.

Συνάδελφοι,

Τὰ οἱαδήποτε τεχνάσματα δὲν δύνανται νὰ συσκοτίσουν τὴν ἀλήθειαν. Καὶ ἡ ἀλήθεια καταυγάζει: Ἡ Ὁμοσπονδία, παρηκολούθησε, ἀγρύπνησε, εἰργάσθη, διεφώτισε, ἐκινήθη, ἐκινητοποίησε καὶ σεῖς μὲ τὴν δύναμίν σας ἐνικήσατε. Εἰς ὅλους σας καὶ τὴν ἀκατάβλητον ἰσχύν σας μόνον, ἀνήκει ἡ ἐπιτυχία. Σᾶς τὴν παραδίδομεν μὲ ὅλον μας τὸν θαυμασμόν.

Μετὰ συναδελφικῶν χαιρετισμῶν

ΤΟ ΕΚΤΕΛΕΣΤΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

Συνάδελφοι,

Ἀσκήσατε ὅλοι τὸ ἐκλογικό σας καθῆκον τὴν 17ην καὶ 18ην Φεβρουαρίου

Συνάδελφοι,

Τό συμφέρον μας ἀπαιτεῖ νὰ ἐνδιαφερόμεθα διὰ τὰς συνδικαλιστικάς μας ὀργανώσεις.

Ἡ συμμετοχὴ εἰς τὰς ἀρχαιρεσίας εἶναι μία ἀπόδειξις διὰ τὸ ἐνδιαφέρον μας αὐτό.

Ὅλοι εἰς τὰς ἀρχαιρεσίας τῆς 17ης καὶ 18ης Φεβρουαρίου.